

ГРУДЕНЬ Ч. 11 DECEMBER No. 11 1975

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

P. XXXII Ч. 11 ГРУДЕНЬ

DECEMBER No. 11 Vol. XXXII

+ Олена Лотоцька	1
Ювілейний дар	2
Христос Родився. Різдво Христове — Свято Любви	3
Л. Волинець: 50 літ СУА	4
І. Савицька: Різдвяний гість	6
С. Гела: Англійська королева — нащадок князя Володимира Мономаха	7
О. Соколик: Вишивана осінь	9
Річні збори Головної Управи СУА	11
М. Тарнавська: Українка професором у медичній школі	14
Усміхніся. Н. Холодна: Зої Когут	16
Калейдоскоп жіночого життя С. Андрушків	17
Ікер: Ой не гаразд. Наша обкладинка. Нові видання	18
Олена Процюк: Мехіко і що далі	19
Тільки між нами і телефоном. Л. Калинович	20
50-ліття Союзу Українок	22
Вісті з Централі	26
СФУЖО	27
Our Life	29
Наше харчування	33
Наша вишивка	34
Хроніка Округ. Округа Нью-Йорк	35
Замість квітів	37
Посмертні згадки.	38
Зміст річника	39
Розвага — забава В. Андрушків	42

Головна Управа СУА **108 Second Ave.**
Tel. 212-533-4646 **New York, N. Y. 10003**

Видає Союз Українок Америки раз у місяць за винятком серпня.

Редактор — Уляна Любович

Редакційна Колегія: Марія Барагура, Лідія Бурачинська, Любов Волинець, Наталія Іщук, Світлана Луцька, Олександра Різник, Марта Тарнавська.

Our Life — Марта Бачинська

"Розвага — забава" ред. Віра Андрушків.

Мовна редакція — Наталя Лівницька-Холодна.

Адреса Редакції:

Our Life Editor Ulana Llubovych
108 Second Ave.
New York, N. Y. 10003
тел. (212) 674-5508

Адреса Адміністрації:

Our Life
108 Second Ave.
New York, N. Y. 10003
тел. (212) 533-4646

Передплата в США і Канаді: річна...\$9.00 піврічна ...\$ 5.00

Річна передплата: в Англії...2 1/2 ф. ст., в Австралії 5 а. д. у Франції...

20 фр., в Німеччині...20 н. м., в Белгії...250 б. фр.

Поодиноке число 1.00 дол.

Published by Ukrainian National Women's League of America, Inc. Monthly publication except August.

Subscription in the United States of America \$9.00 per year, half year \$5.00; in Canada \$9.00 per year, half year \$5.00 in England 2½ pound sterling per year; in Australia 5 Austr. dollars per year; in France 20 fr. per year; in Germany 20 d. m. per year; in Belgium 250 b. fr. per year.

"Second-Class Postage Paid at New York, N. Y. and at additional mailing offices"

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ЕКЗЕКУТИВА:

Іванна Рожанковська	— голова
Олександра Різник	— заступниця голови
Любослава Шандра	— заступниця голови
Христина Навроцька	— заступниця голови
Ольга Ставнича	— заступниця голови
Евфрозина Мартинець	— протокулярна секретарка
Марія Савчак	— кореспонден- ційна секретарка
Ірина Комар	— касирка
Поля Книш	— фінансова секретарка

РЕФЕРЕНТУРИ:

Ірина Захарко	— організаційна
Ірина Лончина	— виховна
Даня Дикий	— виховна
Люба Волинець	— культ.-освітна
Маруся Бек	— зв'язків
Камілія Смородська	— зв'язків
Теодозія Савицька	— суп. опіка
Марія Барагура	— пресова
Дора Рак	— статутова

ВІЛЬНІ ЧЛЕНИ

Орися Зінич
Анастасія Вокер

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

Ольга Мусяковська	— голова
Ірина Качанівська	— член
Надія Попель	— член
Наталія Лопатинська	— заступниця
Олена Шиприкевич	— заступниця

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ СУА

Марія Грушкевич	— Огайо
Дарія Маркус	— Чікаго
Лідія Дяченко	— Філадельфія
Ольга Цар	— Нью Джерзі
Миртль К. Слейбі	— Дітройт
Марія Томоруг	— Нью-Йорк
Ірина Руснак	— Північний Нью-Йорк
Лідія Фіцалович	— Нова Англія
Теодорія Кушнір	— Південний Нью-Йорк

ПРЕДСТАВНИЦТВА

"НАШОГО ЖИТТЯ"

АНГЛІЯ: Myroslawa Rudenska
245 Wigman Rd. Bilborough Estate
Nottingham, England
Ukrainian Booksellers, 49 Linden Gardens
Notting Hill Gate, London W.2

АВСТРАЛІЯ: "Library & Book Supply"
16a Prospect St.
Gleroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ: Daria Melnykovich
c/o N. 7 887 93 de Paris
26 rue de Tercy, Paris 18-2,
France

НІМЕЧЧИНА: Ukrainischer Frauenverband
Haus der Begegnung
8 München 5, Rumfordstr. 21

† ОЛЕНА ЛОТОЦЬКА

почесна голова-основниця Союзу Українок Америки

**23. V. 1894 — †2. XII. 1975*

НА ЮВІЛЕЙНИЙ ДАР ВПЛИНУЛО ДОСІ:

За м. жовтень 1975 р. зложили:

Окружні Управи і Відділи СУА від членок, Організацій, Установ, і громадян:

275 дол. — Окружна Управа — Філядельфія
В тому — 200 дол. — Окружна Управа, 75 дол. — Т-во Українських Інженерів — Відділ у Філядельфії

600 дол. — 29 Відділ — Чікаго
В тому — 100 дол. — Відділ, по 10 дол. — 50 членок Відділу

535 дол. — 27 Відділ — Пітсбург — Па.
В тому 50 дол. — "Ред Булл" — Реставрант, 30 дол. — М. Старощак, по 25 дол. — о. Монс. М. Польовий, о. І. Кобат, М. Полотайко, по 20 дол. — М. Галадзи, С. і В. Голубяк, І. і А. Вовчук, — В. Мазур, по 10 дол. М. Олійник, М. Корчинський, М. Майниш, А. Паслов, Б. Конецький, проф. В. Ящун, П. Годованець, Д. Дрешлер, А. Чурко; О. Мизак, А. Глушко, І. Шадай, А. Никончук, др. І. Пилипс, др. Ю. Кишакевич, Т. Конецький, В. Коваль, В. Бобик, І. Кравець, С. Зорій, П. Рад і 9 членок Відділу

405 дол. — 82 Відділ — Бронкс — Н.Й.
В тому — по 50 дол. др. О. Баран, др. Богданів, по 25 дол. — І. Мисько, М. Ступка, О. і А. Качмарські, др. К. і А. Перейми, Я. і С. Гніздовські, Н. Попель, О. Гірна, по 10 дол. — Відділ, церква св. Покрови, І. Савицька, М. Рудик, і 9 членок Відділу

315 дол. — 64 Відділ — Нью-Й.
В тому — по 50 дол. Ю. і М. Баинські,

А. Шумейко, по 25 дол. — "Арка" Л. Артимішин, Я. і І. Щербанюки, Я. Лушпинська, І і Е. Мельники, 30 дол. — Відділ, 20 дол. Ю. і Х. Навроцькі, по 10 дол. Х. і І. Дякунчаки, І. Слободян — Торонто, Канада, і 2 членки Відділу

280 дол. — 81 Відділ — Дітройт
В тому 60 дол. — Відділ, по 10 дол. 22 членки Відділу

210 дол. — 42 Відділ — Філядельфія
В тому 100 дол. — Відділ, по 25 дол. — Л. Бурачинська, А. Сивуляк, по 10 дол. — 6 членок Відділу

140 дол. — 71 Відділ — Джерзі-Ситі
В тому — 50 дол. — Кредитова Кооператива "Самопоміч" — Джерзі-Ситі, по 25 дол. — Ф. Колодій, Товариство "Самопоміч" по 20 дол. Д. Кравченко, по 10 дол. — 2 членки Відділу

170 дол. — 93 Відділ — Гартфорд, Кон.
В тому по 25 дол. др. В. Гудз, І. Чернига, І. Яриш, по 10 дол. — І. Гринь, Артех, і 7 членок Відділу, 5 дол. — Юрій Єх,

130 дол. — 25 Відділ — Потакет, — Р.А.
В тому 20 дол. Ж. Ключас, по 10 дол. 10 членок Відділу і 93 Відділ УНС

130 дол. — 105 Відділ — Статен Айленд

120 дол. — 72 Відділ — Н.Й.
по 10 дол. — 12 членок Відділу

120 дол. — 89 Відділ — Кергонксон, Н.Й.

100 дол. — 49 Відділ — Бофало

В тому по 25 дол. — Т. Душенко, І. Дорошак, по 10 дол. — Якубовська, Б. Маланяк, О. Берч, С. Пришляк — І. Шинаровська, і 1 членка Відділу

100 дол. — 28 Відділ — Ірвінгтон — Ньюарк

В тому по 10 дол. — 10 членок Відділу

110 дол. — 91 Відділ — Бетлегем, Па.

90 дол. — 4 Відділ — Нью-Йорк

65 дол. — 74 Відділ — Чікаго

В тому 25 дол. — Банк "Самопоміч" філія при церкві Св. Йосифа, по 10 дол. — М. Турчин, О. Данилишин, А. Шафер, В. Бардигула

60 дол. — 37 Відділ — Дітройт
по 10 дол. — 6 членок Відділу

10 дол. — 32 Відділ — Ірвінгтон
1 членка Відділу

Разом 3,855.00 дол.

ОСОБИСТІ ПОЖЕРТВИ:

200 дол. — др. Лев і Ірина Кушнірі — Філядельфія

100 дол. — проф. А. і Й. Михайленки — Канада

35 дол. — Юлія Бал — Гренд Рапідс, Міч.

20 дол. — Оксана Ткачук — Дітройт

10 дол. — Ольга Кузів — Дітройт

10 дол. — Евфрозина Мартинець — Ірвінгтон

10 дол. — Стефанія Вовчак — Філядельфія

10 дол. — Василь і Дарія Оріховські

(член. 65 Відд) Нью-Брунсвік

Разом 395.00 дол.

Поля Книш
Фінанс. секр.

Поіменні списки членок СУА, які закупили 10 дол. цеглини подавати будемо на обкладинках в чергових числах "Н.Ж." Просимо такі списки надсилати враз грошевими переказами.

З нагоди святкування 50-річчя СУА у Філядельфії, пересилаємо побажання дальших успіхів у праці союзнянок, та складаємо 25.00 дол. на Запасний Фонд журналу "Наше Життя"

Членка 43 Відділу Марія Угорчак з мужем Теодором, власники фірми "Builder and General Contractor" та помешкань при "Byberry and Knights

ВІТАЄМО НОВИЙ ВІДДІЛ СУА — 115-ИЙ У БАЛТІМОР, ОКРУГА ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ЯКОГО ОСНОВОПОЛОЖНІ ЗБОРИ ВІДБУЛИСЯ 2-ГО ЛИСТОПАДА Ц. Р. УПРАВУ ОЧОЛИЛА ЛІДІЯ ЧУМАК

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

З близькими Святами Різдва Христового вітаємо Окружні Управи, Відділи та усіх членок Союзу Українок Америки. Пересилаємо їм наші найкращі побажання успіхів у громадському та особистому житті у Новому Році!

Вітаємо Почесну Голову СУА Лідію Бурачинську.

Наші думки і найсердечніші побажання линуть за океани до всіх земляків, а особливо тих, яких на рідних землях або поза ними жорстока доля присудила жити у неволі, у вічній тривозі за своїх найближчих і за себе! Нехай Новонароджений Ісус візьме їх у свою опіку і принесе їм волю, радість і щастя.

Вітаємо з Різдвом Христовим та Новим Роком усе наше громадянство!

Головна Управа Союзу Українок Америки

РІЗДВО ХРИСТОВЕ — СВАТО ЛЮБОВИ!

Зближається Різдво! У старших будить час теплі, хоч, буває і болючі, повні туги спогади з дитячих літ. Ці спогади завжди поєднуються із світлом: першою зіркою, свічками на столі чи ялинці, блискучими квітами, що їх мороз розмальовував на шибках, навіть снігом, що виписував у світлі місяця. У тих спогадах є теж внутрішнє тепло родинної любови. Тоді бо збиралися всі довкруги стола при Святій Вечері. Взаємне зрозуміння, потреба бути в той час разом притягати всіх до купи. Навіть поміж людьми й тваринами було в той час порозуміння, бо, як казали, в цю ніч тварина промовляла людською мовою.

Від нас, старших, ті часи далеко, але тепер ми, готуючись звяткувати Різдво, не повинні тільки згадувати давнину, тужити за нею і нарікати, що тепер уже не так, як було. Ми мусимо приготувати свята так, щоб у свою чергу теперішні діти чи молодь згадували Різдво світлом і теплом. Не йдеться, очевидно про зовнішнє світло. Його ж бо у наших обставинах буває так багато і таке воно яскраве, що це інколи забиває всяку інтимність. Від реклямових і декоративних світел, яких ціль показати, хто більше, хто дорожче чи оригімальніше, — не стає світліше, ясніше чи тепліше у душах. Ніякі люксусові прийняття не заступлять родинної зустрічі при столі

з традиційними стравами, з "живою" свічкою в колочі і сіном під скатертю. А найважливіше — настроїт взаємної любови, твердої постанови та старань взаємно себе зрозуміти, вийти внутрішньо назустріч іншим, виявити другим свою любов і вибачливість.

Не гори дарунків, яких міряємо кількістю і ціною, але дарунки придумані так, щоб принесли вони другому радість, дарунки любови.

Нехай не буде в той час самотніх і сумних між нами і коло нас. Нехай наші думки будуть з тими, хто далеко від нас у тривозі і смутку виглядає першої зірки, з тими, хто у в'язницях і на засланні.

Спомин такого Різдва — де думки звернені не на себе, а на других, Різдво у світлі і теплі любови — лишається назавжди в пам'яті, стає скарбом, що піддержує впродовж усього життя.

З близьким Святом Різдва Христового і з Новим Роком — усім нашим читачам і прихильникам та усім людям доброї волі складаємо наші щирі бажання.

Нашим сестрам і браттям у любій Батьківщині, з якими будуть у цей час наші думки, наші вітання і молитви.

Редакційна Колегія і Адміністрація "Нашого Життя"

Наша обкладинка: Різдво Христове. Мініатура з Трірського псалтира 1078-1087 рр.

Our cover — Miniature "Christmas" from Trirskyj Psalter

(Слово виголишене під час святкувань 50-ліття Нью-йоркської Округи США)

Точно п'ятдесят літ тому, в місті Нью-Йорку, на жіночих зборах, які відбулися в українському народному домі (а тоді цей дім був на шостій вулиці, де сьогодні на його місці стоїть школа св. Юра), постанала перша краєва жіноча організація під назвою Союз Українок Америки.

У самому Нью-Йорку, ще перед постановом США існували вже інші жіночі організації як Жіноча Громада, Жіноча Поміч, Жіноча секція Демократичного Клубу, Жіночі Січі. Ганна Чикаленко-Келлер, яка приїхала з Швейцарії, як українська делегатка на Конгрес Міжнародної Жіночої Ради, що відбувався у Вашингтоні, закликала українське жіноцтво Америки створити сильну краєву жіночу організацію, існуючі в Нью-Йорку товариства підхопили цей клич і стали відділами засновниками Союзу Українок Америки.

Протягом перших кільканадцятьох років Центральна новоствореної організації мала осідок в Нью-Йорку. Сьогодні ми можемо побачити на сьомій вулиці першу домівку США, яка тоді містилася в теперішнім домі сестер Василіянок під числом 30. Згодом домівку перенесено до приміщення, в якому сьогодні є крамниця Арка.

Дивний збіг обставин хотів, що Центральна нашої організації, після довголітнього осідку у Філядельфії, саме в 50-ліття повернулася до Нью-Йорку, немов хотіла відсвяткувати свій золотий ювілей в місці свого постання.

Щоб належно зрозуміти, яке велике значення мало створення центральної жіночої організації для українців в Америці, погляньмо коротко на деякі моменти в історії української еміграції в Америці.

Перші емігранти, в більшості неграмотні, неосвічені, працювали в Америці на найтяжчих роботах. Їх використовувано фізично, матеріально, а жінок теж і морально, і хоч цей нещасний емігрант змінив свою сільську народну ношу на міщанський одяг, він її не викинув лиш дбайливо зберігав. В тузі за своїм рідним український емігрант почав творити свої громади, будувати церкви, закладати школи, організувати театральні грутки, хори. Розвиток громадського життя не йшов легко і гладко. На рідних землях окупант не дозволяв українському народові свободно жити і розвивати свою культуру, не легко було й на еміграції. Що український емігрант взагалі втримався при своїм рідним після тих всіх перепетій, через які пройшов, це просто чудо. Можна б навести приклади як члени інших етнічних груп переслідували й докучали першим нашим емігрантам.

Але і в середині українських громад починалися роздори через сильне розпаношення русофільства, польонофільства, а згодом і комунізму. Карпатороси робили великі роздори. Всі тягнули український віз в свою сторону і до різних цілей. Розсварені громади,

Lubow Wolynetz — cultural chairman of UNWLA

товариства переставали існувати або переорганізовувалися багато разів. Не диво тоді, що перші жіночі організації які поставали на початку двадцятого століття, надавали собі назви: "Згода", "Любов", "Єдність" і ін. Але з часом ширий український патріот таки переборов ці труднощі.

Українська жінка не стояла осторонь громадського життя, навпаки, брала активну участь так, як знала. Працювала в сестрицтвах при церквах, в театральних гуртках, співала в хорах, ставала в ряди загальногромадських організацій, а з часом почала творити суто жіночі громади. До жінок емігранток зверталися чільні галицькі громадські діячки, як Кобринська і Ярошинська, та давали їм вказівки. В однім із таких закликів читаємо:

"Мої дорогі сестри! Від вас залежить так багато, можна сказати будучність нашого народу за морем. Бо коли ваші мужі підуть на зарібки, щоби придбати для хати добра, лишається ви з тою дрібнотою дома і будете її навчати. Пам'ятайте на те, що ви маєте берегти наш найдорожчий скарб: нашу українську народність. Бережіть її щиро, кріпко, не дайтеся нікому на підмову, не вважайте на нічії підлесливі слова, не дивіться на те, якби хто сміявся з вас, що ви бороните своєї народности, а держіться її, гордіться нею. Так учіть і своїх дітей, а заслужите собі на вдячність яку них, так і в цілого народу. Найкращим вашим пам'ятником буде те, що ваші діти будуть щирими українцями, вірними традиціям свого народу, котрі, як здвигнуть стяг волі, скажуть: "ми вільний, сильний український нарід, а що ми стали ним, це завдячуємо нашим матерям".

Ці слова сказала Євгенія Ярошинська і надруковано їх у газеті "Свобода" 1904 року. Вони до сьогодні не втратили своєї актуальности, навпаки, вони є для нас конечною пригадкою.

Такі заклики, як теж охота прислужитися своїй громаді, своєму народові, спонукала українське жіноцтво задуматися над заснуванням сильної жіночої організації, що й сталося 1925 року в Нью-Йорку. Піонерки засновниці знали, що організація щоб бути сильною, щоб праця її була успішною мусить бути соборною, релігійно толерантною, надпартійною і мати точні і ясно визначені ідеї як: праця для українського народу, для української громади, праця над збереженням української ідентичности в

Америці, над поширенням та поглибленням знання з української культури. Тим і є до сьогодні Союз Українок Америки. Це доказує, що засади, на яких побудовано СУА, є правильні і на тих самих засадах ми мусимо продовжувати свою працю.

Союз Українок Америки не партійна організація, але патріотизм її членок глибокий і щирий, а заходи в обороні прав України, в обороні пригніченого українського народу були на першому плані праці нашої організації.

Почавши від першої телеграми, яку вислав Союз Українок Америки 1925 року до Політичного інституту в Вільямстаун, Массачусетс з протестом проти неправд, що їх поширював про українську справу польський міністер закордонних справ Скінський, до сьогоднішніх акцій в обороні українських інтелектуалістів, переведених під Об'єднаними Націями чи на Міжнародному Жіночому Форумі в Мехіко, СУА брав і бере постійну участь у протестаційних акціях, а деякі із них сам ініціював і переводив. Варто згадати хоч деякі з них. 1930 року, коли з України прийшли вістки про арешти науковців як Сергія Єфремова і ін., українська громада зорганізувала демонстрацію під тодішнім советським торговельним представництвом в Нью-Йорку "Амторг" Організувати і перевести антикомуністичну демонстрацію в 30-их роках в Америці, а це в Нью-Йорку не було легко і не було безпечно. Комунізм був так поширений, що часто того роду демонстрації кінчались бійкою. Звичайно демонстранти укладали лави так, що мужчини ішли краями, щоб могли відбиватися, а жінки йшли серединою. Довідавшись про заплановану демонстрацію, комуністи зорганізували свої кадри і заатакували демонстрантів. Прийшло до вуличної бійки, при чому і жінки мусіли відбиватися. В результаті поліція, не розібравши справи, заарештувала чотири Союзянки, які були членками 1-го відділу.

Членки СУА виступають масово в демонстрації проти польської пацифікації в Галичині. У 1933 році СУА видає брошуру англійською мовою про голод на Україні і розсилає її всім сенаторам та конгресменам. Знову ж, коли польський уряд розв'язав Союз Українок у Львові, наша організація власними силами організує протестаційне віче та розсилає сотки телеграм чільним американським політикам. Це є лиш кілька важливіших акцій з минулого.

Другою справою, якою постійно займається СУА, це зберігання українського народнього мистецтва, як теж і познайомлення американців із українським культурним надбанням. Уже в 1926 році СУА виставляє вироби українського народнього мистецтва в готелі "Астор" в рамках американського жіночого товариства, яке організувало такого роду виставки і запрошувало до участі інші жіночі гурти. В тридцятих роках СУА знову бере участь у подібних виставках в Гренд Сентрал Пелес, які були спонзоровані товариством "Про Америка" Про українську участь у цій виставці писала широко тодішня щоденна преса. Коли українська громада почала підготуватися до участі в Світовій виставці в Чикаго

в 1933 році, управа СУА рішила з тієї нагоди закупити збірку народнього мистецтва в кооперативі "Українське Народне Мистецтво" у Львові що й було зроблено. Збірку закуплено за 2,225 доларів і вперше виставлено в українськй павільйоні в Чикаго. Ця збірка, в час, коли ворог нищить на Україні народню творчість, є неоціненим скарбом, і доля цієї колекції повинна лежати нам найбільше на серці. Спроби перетворити цю збірку в постійний музей досі нам не удалися.

Поміч ближньому — це третя і мабуть найширша галузь нашої діяльності. Почавши від першого важко заробленого доляра українки-емігрантки, яка зложила його як членка СУА на громадську ціль, до сьогоднішнього мільйона доларів, які СУА зложив впродовж свого 50-ліття на громадські цілі, наша організація була першою, що подавала матеріяльну поміч потребуючим в Ріднім Краю, та матеріяльну допомогу в розбудові різних українських установ. Допомога Рідному Краєві йшла на інвалідів, на Рідну Школу, на викуп дому Лесі Українки в Колодзяжнім, на жертви пацифікації, на поводян і багато багато інших. Слід підкреслити, що коли повстала Карпатська Україна, СУА зразу вислав привіт до Прем'єра О.А. Волошина, в якому заявив готовість піддержати Карпатську Україну морально і матеріяльно, а коли настала трагедія Карпатської України, Союз Українок Америки перший почав широку акцію допомоги, збираючи фонди, висилаючи пакунки з одягом, ліками, харчами. В повоєнних роках СУА перший потурбувався долею українських біженців, жертв війни, і почав організувати велику кампанію допомоги скитальцям. Спільно із ЗУАД-Ком висилали сотки пачок, з одежею, харчами, ліками. Теж зверталися до американських урядів по дозвід скитальцям приїхати до Америки. Згодом спровадили на власний кошт, на власну відповідальність 100 самітніх жінок з дітьми до Америки. Помогали всім приїжджим у їх перших кроках на вільній землі. Напевно багато з нас пригадує перше горнятко кави чи молока і округлий бублик, який вручали нам українські жінки в ньюйоркських чи інших портах, коли ми зійшли з корабля після десятиденної подорожі через океан. Ці жінки — це були членки Союзу Українок.

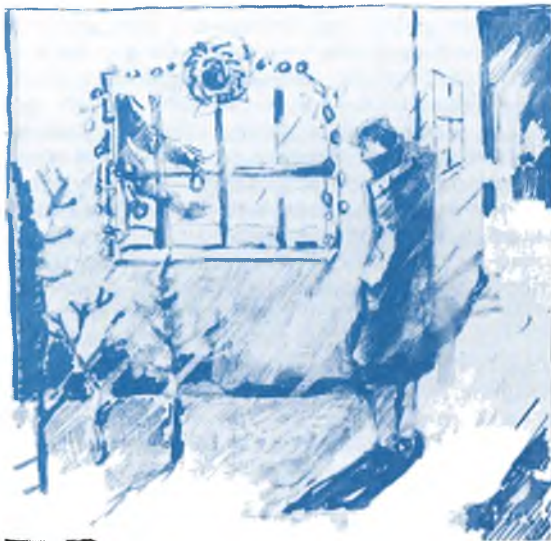
Ми працювали над тим, щоб у наших членок, а тим самим у наші родини, вкорінювати українську духовість. Боліючи над збереженням нових генерацій для української громади, організували ми світлички, передшкілля, а то й школи українознавства.

Книга нашої 50-літньої праці є відкрита до перегляду для всіх. Скарбом нашим є чотири генерації громадсько дозрілого членства; наша збірка народнього мистецтва, яка мусить незабаром перетворитися у Музей з громадською допомогою чи без неї; наш журнал "Наше Життя", який виходить уже понад 30 літ та об'єднує нас друкованим словом і служить жінкам у різних країнах світу; сітка світличок та садочків.

Прод. на ст. 25

Маркове житгьове бурлакування можна б змалювати різним насиленням кольорів; рожевими зльотами вгору, сірим падінням униз, полуменистими спіралями спалахів і емоцій, червоними вогниками ілюзій і чорною ниткою осамітнення.

Носило його по світу мов пір'їну, гонену вітром, носило й дошкульно товкло, аж вкінці, слідами Пер Гінта, він прибився до гостинного берега, де живуть призабуті вже друзі і де проживає Любуня, яку він покинув колись шукаючи бурхливих пригод...

Відпитати місто й адресу Любуні не було трудно, друзі якось допомогли. Важливе, щоб тільки глянути на неї, ще раз побачити усміх, спитати, чи простила образу, і зараз безслідно відійти. Чи ж може бути інакше?

Марко стоїть перед хвірткою і підчікує. Мете, мов крізь ситечко, білим, біленьким борошном. Сиве Маркове волосся вкривається шапкою-кучугурою, великою і кріслатою, гей би якогось вовкулаки, і тільки пара очей світиться з-під чола двома палками жаринками...

Святково оздоблені вікна, обтулені сніговою фіранкою гей би запрошують увійти. Гойдаються-колишуться кристалеві френзлики, дзвонять об шибку дзвіночками, тихо, тихенько бряжчать. А може їдуть сан-

чата, а в них Любуня в сірій смушкочій шапочці, а личко — півонії квіт.

Різдвятий віночок на кованих дверях натякає на святочну гостинність, проте, без запрошення годі якось увійти, чомусь незручно.

А що, як Любуня не впізнає, не схоче, може, й говорити, не запросить у хату. Марко хотів би втекти, та не може, не має сили. Щось тримає його, не пускає, щось кличе, і він, мов не при собі, струшує білу кучугуру й натискає дзвінок.

хах шумить, щось колотиться, крутиться, блимає і він знову;

— Та я ні до батька, ні до мами, я до тебе, Любуно, невже забула? Ти запросила мене вбирати різдвяну ялинку, чи не так?

Дівчина відступилась від гостя, а той, простягнувши руки, йшов заворожений вглиб вітальні і ледве чуто говорив; — Люба, Любуня, моя перша і єдина любов...

В куті, під вікном стояла висока ялинка, така самісінка, як колись, дуже, дуже давно... Срібна, висока, мов "царівна", з горішками, пташками і зізодою.

— Значить, я запізнився, ялинку вбрали без мене, все пропало...

— Любуно, чому не чекала, чому?

Дівчина, налякавшись, кинулась східцями до мами і за хвилину, з бічної кімнати викотилось металеве крісло, а в ньому постаріла пані, втомлена важкою недугою.

— Де він, де той різдвятий гість, що називав тебе, Вірочко, Любуною?

Внизу, у вітальні було пусто. Срібна, мінлива ялинка з горішками, пташками й зізодою блищала грайливо, як колись, дуже, дуже давно...

Вхідні двері стояли чомусь відчинені, а там, у темні, сипалось, мов крізь ситечко, біле, біленьке борошно...

І тільки свіжі сліди на непрометених сходах так дуже виразно говорили, що тут приходила в гості колишня нещаслива любов...

В дверях з'явилось гарне, усмінене дівча, (відбитка колишньої Любуні), з тим же неслухняним волоссям, вільно пущеним на плече, з тими самими очима... Дійсність, чи сон? Привид — чи хвора уява?

— Ви до кого? — спитало дівча, збентежене несподіваним гостем.

— Я, Любуно, до тебе, — мнучись промовив Марко — лиш на хвилину прийшов, на коротеньку хвилину. Чи вільно мені увійти?

— Ви, пане, щось переплутали. Я не Любуня, я Віра. Батька немає вдома, він ще на праці, а мама — у кріслі, ви певно знаєте... Мама не може зійти вниз...

Маркові темніє в очах, він западається в землю, потопає... В ву-

АНГЛІЙСЬКА КОРОЛЕВА ЄЛИСАВЕТА II НАЩАДОК КНЯЗЯ ВОЛОДИМИРА МОНОМАХА

Докінчення

Убитий англійський король Гарольд II мав трьох синів і дві доньки. Вони жили з матір'ю й сестрою короля ще три роки в південній Англії. В тому часі сини надеремно старалися відвоювати батьківський престол. Вкінці мусіли 1069 року втікати до Ірландії. Англійським дослідникам не вдалося відшукати їх нащадків. Усі чотири жінки теж утекли з Англії на європейський суходіл. Мати й сестра короля та старша дочка жили в північній Франції і Бельгії, а молодша дочка Гита (1057-?) переїхала на двір свого дядька, данського короля Свейна II. Він, щоб у постійних війнах з'єднати собі далеку, але могутню Русь-Україну, одружив Гиту з князем Володимиром Мономахом. Англійські історики цілком правильно доводять що Гиту посватала з Володимиром Мономахом королева Єлисавета Ярославна, сестра батька Мономаха, київського князя Всеволода Ярославича (1030-1093), тобто Мономахова тітка. Так отже київська княжна, пізніше королева Данії Єлисавета Ярославна, посватала свого племінника руського князя Володимира Мономаха з англійською принцесою Гитою, донькою короля Гарольда II, у війні з яким був убитий перший чоловік Єлисавети, Норвегії Гаральд III Сміливий! Тим пов'язала вона династично Рюриковичів з родом англійських королів. Та доля не судила Гарольдові II англійському радіти подружжям доньки Гити з руським князем, який після Володимира Великого і Ярослава Мудрого був наймогутнішим володарем Східної Європи.

4. У КИЄВІ НА ВЕЛИКОКНЯЖОМУ ДВОРІ

Як уже знаємо, усі чотири претенденти до англійського королівського престолу були споріднені з Рюриковичами, точніше з князем Ярославом Мудрим.

Найбільш романтичне було одруження норвезького короля Гаральда III Сміливого з Єлисаветою Ярославною, яку норвезьці називали королева Елісіф. Він, будучи норвезьким принцом, мусів тікати з Норвегії, по смерті короля Оляфа II Святого, убитого 1030 р. в династичній боротьбі за королівський престол, та з горсткою вікінгів-варягів знайшов захит на далекій Русі-Україні, в золотеврхому Києві, на дворі князя Ярослава Мудрого. Князь гостинно прийняв нових утікачів (Оляф теж жив два роки на вигнанні в Ярослава), а Гаральд, перебуваючи довше на княжому дворі, закохався у вродливій княжні Єлисаветі. Однак, як утікач, без

батьківщини, подався до Царгороду. Упродовж десяти років на службі в імператора вславився незвичайною хоробрістю. У славі й багатстві повернувся до Києві і 1044 року одружився з княжною. По двох роках норвежці запросили його на королівський престол, і він був коронований як король Норвегії Гаральд II Сміливий-Гардрада. У скандинавських сагах-народних піснях збереглася пісня на честь Єлисавети Ярославни, що її склав Гаральд III. Кожна її строфа, а є їх шістнадцять, кінчиться: " але руська дівчина (тобто княжна — С. Г.) в золотій гривні нехтує мною"

У війні за англійський престол 1066 р. Гаральд III був убитий, а королева-вдова з доньками, які були теж у поході на Англію, повернулася до Норвегії і 1067 р. одружилася зі Свейном II. Для добра рідної батьківщини Руси-України та для прибраної — Данії, Єлисавета посватала свого племінника, князя Володимира Мономаха з племінницею Свейна II Гитою. Данські історики подають, що королева Єлисавета померла 1076 року.

Могутня Русь була пристановищем не лише норвезьких утікачів. У хроніках записано, що по смерті угорського короля Стефана I Святого 1038 р, його свояки, три брати — Андрій, Левента й Беля, у вирі боротьби за угорський престол, теж утекли до Києва, до Ярослава Мудрого, де жили п'ятнадцять років (1031-1046). Тут Андрій одружився з другою донькою Ярослава Анастасією і небагом був теж покликаний на угорський престол як король Угорщини Андрій I. Королева Анастасія, яку угорці називали Агмунда, також пам'ятала про свій рід. Під час володіння Андрія I і Анастасії на Угорщині віджив у церкві східній обряд, який був переслідуаний. Високі державні становища на королівським дворі займали земляки королеви з Руси і запанувала руська мова.

Найбільше відомостей маємо про третю доньку Ярослава Мудрого, Анну, королеву Франції, яку французи називали королева Агнеса. Французький король Генріх I весною 1048 або 1049 року вислав до Ярослава Мудрого велике посольство-сватів., у якому були навіть два чи може й три єпископи. Князь погодився на подружжя Анни з Генріхом і незабаром вона виїхала з великим почтом та з ще більшим приданим-віном до Франції, де в місті Реймс ждав на княжну король. У роках 1049-1051 в катедрі в Реймсі відбулося королівське вінчання і коронація Анни на королеву Франції. Нова королева брала дуже активну участь у державних справах так

за часів її чоловіка Генріха, як теж за сина Пилипа. Був час, коли Пилип був ще неповнолітній, тоді Анна була регенткою Франції. Збереглися сімнадцять королівських актів, на яких побіч підпису короля є її староукраїнський підпис "Анна королева". Як бачимо й вона достойно репрезентувала династію руських Рюриковичів. Є навіть переказ, що під час коронації присягала на євангеліє, писане кирилицею, тобто староукраїнською мовою. Хоча на це немає безпосередніх доказів, але в кожному переказі є якась частина правди, тим більше, що на французькому королівському дворі в тому часі перебував руський духовник — капелян королеви з Києва. Англійські дослідники звернули увагу, що англійський король Вільям I Завойовник був сином сестри короля Генріха Французького і тим самим королева Анна Ярославна була йому тіткою. Він ще як граф Нормандії бував на королівському дворі й від королеви та її оточення мав точні інформації про Русь-Україну.

Генріх I помер 1060 року, а Анна переїхала жити в королівський замок Сенлі, де давніше побудувала манастир. Останки манастирської церкви збереглися донині в стіні пізнішої будови. Тепер при вході до храму є статуя королеви Анни, а на п'єдесталі напис по-французькому: "Анна — руська княжна — королева Франції — фундаторка цього храму — 1060". Цю нашу пам'ятку відвідують українці з усього світу.

Два роки по смерті Генріха Анна одружилася з графом Валуа-Крепі. Він помер 1074 року, а вневдовзі й Анна. Французькі дослідники не знають ні точної дати смерті, ні місця поховання їх королеви.

Тут ми розказали про династичні зв'язки тільки трьох дочок Ярослава Мудрого. Ці три приклади вистачають, щоб зрозуміти, якою пошаною й повагою втішалися Рюриковичі в тодішнім політичному світі Європи.

5. ГИТА — КНЯГИНЯ РУСИ-УКРАЇНИ

Так отже бачимо, до якого роду пристала англійська принцеса Гита. Але тепер спитаймо, що дала вона Рюриковичам?

Для суцільності образу мусимо дещо повторити. Гита була донькою англійського короля Гарольда II, який згинув 1066 р. у війні, чи радше і обороні англійського королівського престолу перед Вільямом I Завойовником. Три роки після смерті батька Гита переїхала на двір свого дядька, данського короля Свейна III, і там королева Єлисавета Ярославна посватала її з своїм племінником князем Володимиром Мономахом. Між 1073-1075 роками Гита виїхала у великим данським посольстві на Русь-Україну. У Новгороді Великим принцесу зустрів Володимир, і по короткім відпочинку весільний похід вирушив до города Турова над Прип'яттю, який належав до удільного князівства Володимира Мономаха. В Турові відбулося княже вінчання і весілля. Князь Володимир Мономах був біля сорока років лише удільним князем, але часто виручав у походах свого старого батька Всеволода

Портрети дочок Ярослава Мудрого. Фреска Софійського собору в Києві XI ст.

Portrait of the daughter of Jaroslav Mudryj

Ярославича. Дперва 1113 року він став великим київським князем, тобто першим між руськими князями, а Гита київською княгинею. Маючи великий державний і військовий досвід, він заблещив славою великого володаря. Його одруження з англійською принцесою позначилося живими зв'язками Руси з Англією. Є здогади, що славне "Поучення дітям" Володимир Мономах написав під впливами "Батьківських порад" англійського єпископа Леофріка, але, на думку самих англійців, вони далеко на дорівнюють "Поученню дітям". За Мономаха появились в княжій дружині відділи англійських наємників.

Володимир Мономах і Гита мали вісім синів і три доньки. Найстарший, Мстислав, Федір — Гаральд (1076-1132), одружений з шведською принцесою Христиною, донькою короля Інґе, спершу удільний князь Новгород Великого, 1125 року став великим київським князем і гідним наслідником Мономаха.

Мстислав і Христина мали п'ять синів і шість доньок. Рюриковичі, чи точніше, їх вітка Мономаховичі були династично споріднені зі скандинавськими, чесько-моравськими, угорськими, польськими, візантійськими та іншими королівськими родами, а англійський король Едвард III (1312-1369) їх, Мономаховичів, знову включив в династичну лінію англійських королів, і у висліді цього теперішня королева Англії Єлисавета II належить до 31-го покоління Гарольда II та є нащадком з 30-го покоління великого київського князя Володимира Мономаха та княгині Гити.

6. ЗАКІНЧЕННЯ

Англійська дослідниця-історик, у відповідь на питання, чому тодішні пануючі роди Європи так охоче входили в династичні зв'язки з київськими князями, веде нас на київські гори й каже:

Докінчення на ст. 21

(У пам'ять Люби Луцької, яка вишивці дала все своє серце, любов і знання)

Докінчення

Мирослав Стахів у своєму споміні про Любу Луцьку згадує:

"Одного разу завели її до хати старенької бабусі. Бабуся розстеляла перед присутніми рушники, сорочки, тканини, крім одного звиненого клунка.

"Оце мені на смерть — казала бабуся — в домовину мають покласти, то тепер нікому не покажу. Це найконечніша річ у мене старої, щоб у мирі перейти на той світ і було дозволено бачити обличчя мого Бога".

Просили, благали, обіцяли молитви, щоб лише показала. Благання дійшли до бабусі. Вона тремтливими руками розгорнула свій скарб. Присутні зацікавилися з дива, побачивши неописаної краси вишивку хустину.

Почалися нові благання-просьби, щоб віддала цю хустину для всіх, для України. Та не впросили. Бабуся звинула свою дорогоцінність і притулюючи її до своїх грудей вийшла з хати.

Цей епізод каменем давив душу Люби Луцької і поставив перед нею нові завдання. Не закопувати більше наших скарбів у могили, а вигребувати їх із забутих стирт баясту і воскресити їхню красу для слави українського народу".

У 1941 р. Мирона Луцького призначають директором цукропромисловости у Києві. Його дружина вчиться писати на машинці, щоб могли виїхати з ним до Києва та працювати в канцелярії цукроварень. Тут знайомиться з Ольгою Косач-Кривенюк, Ізидорою Косач Борисовою та Лідією Ненадкевич, які, а головне ця остання, знайомить її з найкращими збірками народного мистецтва. Її вводять до мистецьких робітень, де в свою чергу захоплюються яворівкою, низинкою — взорами Західної України. Люба Луцька поглиблює тут своє знання вишивання, замовляє вишивки для себе, а теж скуповує килими і вишивки за прислані зі Львова гроші та передає їх через німецьких вояків до Ірини Павликовської.

З перебування в Києві Любі і Миронові Луцькому залишилися не тільки спогади про каштани, але глибока вдячність багатьох киян, яким вони допомогли, дали працю, врятували від голоду тощо. Молоденька Леся Івченко написала про цю сторінку їхньої дії вірш п. н. "Дума про Мирона Луцького", який зберігся в архівах Люби Луцької.

Люба Луцька
у домі ім. І. Франка
в Торонто

Luba Lucka in Toronto.

З Києва дорога повела через Львів на Захід. Усюди несуть вони поміч та потіху, про що слід остався у численних подяках мистців, науковців і інших, які з цієї помочі користали. У дорозі на Захід задержалися в Гайденаві. І тут займається Люба Луцька улюбленим мистецтвом. Виконує проекти для робітні між іншим скатерть з серветками полтавським вирізуванням, бежовими лискучими нитками на бежовому полотні, як весільний дар принцесі Єлисаветі. Прібку цього складного вирізування показувала нам пані Люба для заохоти. Наступне місце короткого осідку — Гановер, де співпачує з таборовою майстернею та знайомиться з майстром полтавської вишивки Вірою Росінською.

До Канади переїхали Люба і Мирон Луцькі у 1948 р. Дістають кілька запрошень в тому від сусідів з Янчина, разом з проектом вести курячу ферму. Інший сусід з Янчина намовив переїхати до Вінніпегу, але і з цього не скористали та поселилися у Торонті. Тут Люба Луцька веде різноманітну діяльність. Співає у хорі "Арфа" під диригентурою Олени Глібович, проектує полтавські строї для квартету "Верховина", належить до ЛУКЖ, СФУЖО. Влаштує виставки кераміки, вишивок.

Надходить трагічний 1961 рік. Нестало вірного друга спільних радостей та турбот сотника Мирона Луцького. Пані Люба боляче переживає цю втрату. Годинами сидить на цвинтарі з вишивкою в руках. Аж раз так засиділася, задумалася, що її замкнули на цвинтарі. Тоді то виникла постанова зайнятися чимсь позитивним, конкретним. Запропонувала пані Янківській, що під фірмою СФУЖО буде вчити вишивки. Так почалися лекції і наше знайомство з цією цікавою людиною.

Хто з нас не пригадає кімнати на поверсі 208 Оуквіл?! Всюди повно свіжих квітів, а африканські фіялки, мабуть цвіли вічно! Цікаво! Кілька літ тому подарована моїй мамі скромна фіялка з безжурними лілійовими очками справді не перестає цвісти у мамі на вікні.

А хто з нас не пам'ятає картини Киянченка, чотирьох портретів гетьманів? Один Матейка, а три Боровиковського. Ці портрети якось врятовані в Києві від злочинної руки — найшли собі місце в Музеї у Бавнд Бруку. А хто ж забуде ті чудові рушники з павами, голубочками від яких не можна було ока відірвати. Нагадувався уривок вірша Оксани Лятуринської:

"Ти не забудь, ввійшовши, вмитись!
Вода очисна в коновках.
Візьми рушник отой розшитий,
де взором півник-сонцептах..."

А врешті хто з нас зможе забути привітну господиню, яка не раз сповнена ентузіазму наказувала: "Сідай!" О, то ми вже знали, що побачимо щось незвичайного! Охання і ахання не було кінця, а пані Луцька з радістю в очах обсервувала наші погляди, повні подиву для мистецтва і майстерности. А часом нас насварила. Не дай Боже, було видно десь нитку, якою починалося вишивати. А про вузол вже й мови не було!...

Не боялася признатися до своїх помилок, і за те виростала в наших очах. Одного разу казала мені випороти синій колір з готової вже вишивки, і замінити його зеленим, мотивуючи тим, що українська вишивка не має в такій комбінації синього кольору. За якийсь час просила принести цю вишивку знов, перепросила, казала зелений колір випороти і дати синій. "Я про вишивки Закарпаття мало знаю, і помилилася" — додала.

Іншим разом ми мучилися підбираючи барви до підризникового взору. "Шукаю, пробую, студіюю, але відчуваю, що мені бракує природнього відчуття для підбору барв цих вишивок" — сказала тоді невдоволена зі себе.

Не раз голосно роздумувала над тим, як даний взір розвивався, що було в ньому основне, а що з часом додавалося. Попав мені в руки нарис Оксани Іваненко "Вишита сорочка" Так, наче слова Люби Луцької повторено.

Звичайна собі вишита червоною і чорною заповоччою чоловіча сорочка.

Вишивана вона хрестиком — це кропітка робота, хрестик до хрестика, щільненько, охайненько, рахуючи за візерунком, і виходячи як намальовані чи дрібні трояндочки, чи якісь інші, коли й химерні, квіти, яких насправді й нема, а тільки в уяві привиділись — ласкаві, веселі, з видовженими вусиками, кучерявими пелюстками, одна за одною біжать, немов танок повели, або навпаки, одна проти одної личком повернулись і пишаться чи розмовляють.

І яка ж то жінка вперше отак вишивати почала, перший візерунок покпала? Потім уже кожна вишивальниця від себе додавала чи листочок, чи пуп'янок, чи просто якесь кружальце, щоб веселіше було, ділилась з подругами, навчала дочок, щоб і самі на широких рукавах вишивали братам своїм та майбутнім нареченим. Скільки ж у ці хрестики вкладено і мрій, і любові, і суму!

Справді, багато мрій і любові вложила пані Люба до вишивання. Хоч сама хвора, не відмовлялася поїхати навіть до Рочестеру, щоб дати там курс вишивання. Крім 50 торонтонських вишивальниць мала ще таких із Гамільтону і Сент Кетринс. Проектувала скатерті до церкви св. Софії в Римі та св. Николая у Торонті., тощо. Коли пізніше переїхала до пансіону ім. Івана Франка, то й там дале веде курси вишивання. Вишила біля 20 таблиць-взорів для музею, які тепер творять "Мандрівну виставу СФУЖО" На прохання з України виготовляє і передає 12 підризникових взорів. Там бо їх немає, у війні загубилися.

У пансіоні організує музей-виставку вишивок, які можна досі там оглядати. Збирає старі вишивки, як і направляє. Пригадує давно забуте малювання і починає знову вчитися у маляра Магденка. Її картини квітів прикрашають пансіон, а в архіві є вдалий шкіц її дружини з 1941 р. Повертається до музики: акомпаніює скрипалям-мешканцям дому, бере участь у концертах. Малює ляльки на базар, помагає влаштовувати виставки і вишиває, вишиває...

Її розвага — пасьянси. Любила розкладати їх завжди віденськими картами "П'ятника" Навіть інколи ворожила. З гумором... завжди тільки у п'ятницю.

А як не згадати качечок, що привикли їсти з її рук у парку біля пансіону. І квіти, які її ніжна, любляча рука підливала, підрізала, плекала.

Плід її праці — гурт вишивальниць. На першій лекції ми мусіли обіцяти пані Луцькій, що ще когось навчимо вишивати, що вишивка не стане мертвою прикрасою нашої хати. І ми дотримуємося слова. Вишивка Люби Луцької завойовує серця тих, хто дорожить народнім мистецтвом, зроджує любов тих хто нею цікавиться, пишється на виставках, виграє нагороди. А учениці хоч згадують її з болем, але горді, що були її ученицями, що пізнали безпосередньо від неї чар і мистецтво вишивки.

ДАРИ ДЛЯ МУЗЕЙНОЇ ЗБІРКИ СУА

Членки 64 Відділу СУА в Нью-Йорку зложили наступні експонати до Музею СУА:

Мирослава Вовкодав — килим, Володимира Івануса — килим і вишивка, Олена Качала — колекція знімків, Христина Навроцька — крайка і вишивка, Анна Никифоряк — вишивки і знімки, Марія Ржепецька — тканий волинський рушник, Іванна Рожанковська — два рукави від жіночої сорочки і одна буковинська сорочка, Ярослав Рубель — килим

Через 64 Відділ СУА здекларувала
п. Лідія Трешневська — доріжку з 1903 року.

Марія Даниш Пресова референтка

Річні збори Головної Управи СУА відбулися 25-го і 26-го жовтня ц. р. в домівці організації. Збори, які почалися в год. 10.15 вранці, відкрила молитвою голова СУА Іванна Рожанковська.

Участь у зборах взяли: почесна голова СУА Лідія Бурачинська, члени Екзекутиви, референтки, голова Контрольної Комісії, дев'ять голів Округних Управ, редактор "Нашого Життя" і адміністраторка "Нашого Життя"

Після прийняття порядку нарад кооптовано касирку Ірину Комар на місце Марти Яцушко, яка зрезигнувала з цього посту в вересні ц. р. Відчитано й прийнято резигнацію референтки зв'язків др. Марусі Бек.

Для перевірки протоколу зборів Головної Управи з 28-го листопада 1974 р. вибрано комісію в складі: А. Вокер, Л. Дяченко і Д. Рак. До Комісії Ухвал увійшли: М. Барагура, Д. Маркусь і Л. Шандра.

Голова І. Рожанковська в своєму слові порушила одні з найважливіших проблем організації, а саме проблему її спаяності і суцільності. Згідно зі статутом, ухвалами Конвенцій і постановами Головної Управи Союз Українок Америки є краєвою громадською організацією. Однак багато членок діють так, наче б наша організація була федерацією самостійних клубів, а не суцільною установою. На Конвенціях схвалюємо спільно акцію масового приєднання членства, реєстрацію цінних музейних пам'яток на місцях по Округах, організування нових світличок і підвищення їх рівня, приєднання нових передплатниць "Нашого Життя", допомогу журналові запасним фондом, але конкретно мало робимо в ухвалених справах. Здійснювання ухвал проходить спорадично, хоч ухвали Конвенції є одночасно ухвалами всієї організації. У нас не може бути роздвоєння у ставленні до проводу. Ми — цілість, і в нас не сміє бути двоподілу на провід і членство. Ми працюємо в громаді, наша програма подумана для всіх, ми приділяємо увагу іншим організаціям, але не можемо занедбувати інтересів власної організації. Ці інтереси мусять бути в нас на першому місці. І це завдання голів Округних Управ виробляти у членства свідомість його завдань.

Редактор "Нашого Життя" Уляна Любич у своєму звіті подала дані про об'єм і зміст журналу та з'ясувала редакційні і фінансові труднощі. На її думку журнал повинен присвятити більше місця темам жіночого руху, суспільним, культурним, виховним проблемам і літературним матеріалам. Зате треба обмежити чисто організаційний матеріал. Журнал з різномірним змістом став би засобом приєднання членства.

Адміністраторка М. Данилюк підкреслила у звіті, що "Наше Життя", це журнал цілої організації, й тому загал членства повинен повести не тільки кампанію за приєднання членства, але й за точне вплачування передплат і складання пожертв на Пресовий і Запасний Фонди при нагоді висилки дописів, побажань, "замість квітів..." тощо.

Фінансова референтка П. Книш подала біланс від 1/1-31 VIII 1975 р., пояснюючи кожну позицію активів і пасивів.

Також подала, що прибутки за цей час винесли 20,914,93 дол., а видатки 15,740,03 дол.

Звіт з контролю книг, яка відбулася 27-29-го вересня ц. р., відчитала голова Контрольної Комісії О. Муссаковська, стверджуючи, що всі вписи знайдено в порядку.

Заступниця голови Л. Різник звітувала з проробленої праці Музейного Комітету, який вона очолює. Працю розділено на 5 комісій. Покищо оформлено такі комісії — адміністративну, фінансову і видавничо-пресову. Членство повинно підтримати музейну справу морально й матеріально.

Культурно-освітня референтка Л. Волинець розіслала Відділам допоміжні матеріали й реферати з нашої минувшини, літератури, обрядовості, які стверджують нашу ідентичність. Відділи повинні дбати про українські матеріали в американських публічних бібліотеках. Піддала думку приготувати список кваліфікованих людей, які читали б лекції на українські теми в місцевих американських школах. Праця над біографічним словником визначних українських жінок продовжується.

Організаційна референтка І. Захарко повідомила, що на засіданні комісії обговорено завдання організаційних референток і підготовку до масового приєднання членства.

У тій справі розіслано Округам обіжники й запитник, як Округні Управи здійснюють це завдання на місцях. Виготовлено мапу українського поселення у США з зазначенням осідків Відділів СУА.

Виховна референтка (Д. Дика і І. Лончина) ствердила, що немає зрозуміння до справ виховання як серед громади, так і поміж членством СУА. Кожний Відділ повинен мати виховну референтку. Праця над збереженням здоров'я: основ родини повинна проходити під гаслом "У дітях наше майбутнє — все для наших дітей!" Важливою справою є плекання рідної мови. Виховну програму треба поширити на дорослих, влаштовуючи курси української мови для англомовних.

Референтка суспільної опіки Т. Савицька звітувала, що стипендійна акція проходить дуже успішно. До кінця вересня було коло 18 тисяч доларів влат. Референтка відбула поїздку до Бразилії й озвучені прозирки з цієї поїздки висвітлено в вісьмох місцевостях. Прибуток з добровільних датків призначено на стипендійний фонд.

Референтка зв'язків К. Смородська з заступницею голови О. Ставничою брали участь у 84-ій Конвенції Генеральної Федерації Жіночих Клубів у Вашингтоні й у річних зборах Національної Ради Жінок США. Брали теж участь, як делегатки СУА в Міжнародній Конференції з нагоди Року Жінки в Мехіко. Тут нав'язали зв'язки з жінками різних країн і виступали на терені "Трибуни" в обороні людських прав українського народу, зокрема політичних в'язнів-жінок в Україні. Референтка написала п'ять статей до чужомовної преси і тричі виступала в радіо. При кожній нагоді роздає брошури про СУА і брошуру в обороні жінок політичних в'язнів.

Над звітами розгорнулася жива дискусія, в якій брало

Члени Головної Управи СУА під час річних зборів.

Від. ліва. Перший ряд: Ольга Муссаковська — голова Контрольної Комісії, Марія Савчак-кореспондентська-секретарка, Оля Ставнича — заступниця голови, Леся Різник-заступниця голови, Іванна Рожанковська — голова, Любослава Шандра-заступниця голови, Христина Навроцька-заступниця голови, Поля Книш-фінансова секретарка, Теодозія Савицька — референтка суспільної опіки; Другий ряд: Евфрозина Мартинець-протоколярна секретарка, Дора Рак статутова референтка, Марія Грушкевич — голова Окр. Упр. Огайо, Орісія Зінч вільний член, Камілія Смородська — референтка зв'язків, Марія Томоруг-голова Окр. Упр. Нью-Йорк, Лідія Дяченко-голова Окр. Упр. Філадельфія, Любов Волинець-референтка — культ-освітня, Дарія Маркусь — голова Окр. Упр. Чикаго, Анастасія Вокер — вільний член, Лідія Фіцалович — голова Окр. Упр. Нова Англія, Ірина Лончина — виховна референтка, Уляна Любович — редактор "НЖ", Марія Барагура-пресова референтка; Третій ряд: Ольга Цар — голова Окр. Упр. Нью Джерзі, Теодозія Кушнір-голова Окр. Упр. Півд. Нью Йорк, Ірина Руснак-голова Окр. Упр. Півн. Нью Йорк, Міртль Слейбі-голова Окр. Упр. Дітройт, Дана Дикий-виховна референтка, Ірина Захарко-організаційна референтка, Надія Попель-Контрольна Комісія.

участь багато присутніх. Зокрема продискутовано, звіт заступниці голови Х. Навроцької в справі взаємовідносин СФУЖО і СУА.

Членкам Екзекутиви з віддалених місцевостей рішено приділити ділянку праці відповідно до потреб організації.

Внески звітодавців знайшли свій вислів в ухвалах річних зборів.

Збори тривали два дні. Закінчилися 26-го жовтня ц. р. в вечірніх годинах.

Господарем була Окружна Управа Нью-Йорку з Відділами.

УХВАЛИ РІЧНИХ ЗБОРІВ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ СУА

Річні Збори Головної Управи СУА, ухвалили такі програми праці для окремих ділянок:

ОРГАНІЗАЦІЙНА:

- 1) Продовжувати масову кампанію приєднання членства за вказівками організаційної референтки Головної Управи і посилити в Округах заходи щодо творення нових Відділів.
- 2) Екзекутива подбає про джерело виготовлення і набуття прапорів СУА.

3) Перевести в Округах у 1976 р. організаційні конференції.

4) Перевести реєстрацію членства Відділів.

КУЛЬТУРНО—ОСВІТНЯ:

- 1) Перевести міжокружні культурно-освітні конференції.
- 2) З нагоди 100-ліття поселення українців в Америці зібрати від піонерок усну історію цього поселення, зокрема історію СУА.

3) Шляхом обміну віддати в користування цілої організації цікаві матеріали, опрацьовані в окремих Відділах.

4) Тому що в новому статуті точка 10) постановлено "вивчати й плекати українську мову" і з уваги на те, що знання української мови є одним із найважливіших елементів збереження української ідентичності, для покращання і поглиблення знання української мови доручується культурно-освітній референтці Головної Управи випрацювати для Округу і Відділів програму вивчення української мови й розробити методи її здійснювання.

МИСТЕЦЬКА:

- 1) Посилити продаж цеглин на Музей.
- 2) Продовжувати по Округах реєстрацію цінних мистецьких пам'яток.

ВИХОВНА:

1) Вести в громадах усвідомлюючи акцію про вагу і значення дошкільного виховання, влаштовуючи відповідні панелі й конференції.

2) Видавати достосовані до сучасних потреб і вимог матеріали й ілюстрації до казок для користування виховательками дошкільця.

3) Влаштовувати недільні зустрічі дітей там, де немає можливостей провадити світличку.

4) Відбути одну спільну міжокружну конференцію виховних референток Округних Управ і Відділів.

СУСПІЛЬНА ОПІКА:

1) Акцію спонзування стипендій вести тільки серед громадянства.

2) Продовжувати організування, з ініціативи СУА, і ведення акції об'єднаної суспільної опіки над потребуєчими в українських громадах.

ЗВ'ЯЗКИ:

1) Продовжувати програму зв'язків при Округних Управах і Відділах, використовуючи досвід раніших успішних починів.

2) Для пропагування української справи використовувати локальні американські засоби масового комунікування, які здебільша доступні безкоштовно.

ПРЕСОВА:

1) Вимагати від пресових референток, щоб, згідно з постановою статуту, допилювали передплатування "Нашого Життя" кожною членкою.

2) Увести святочні побажання у "Нашому Житті".

3) Придбати спонзорів для окремих тематичних сторінок у "Нашому Житті".

4) Екзекутива переведе евіденцію передплатниць "Нашого Життя" у Відділах.

5) Посилити акцію пресового і запасного фондів "Нашого Життя".

6) Обмежити хроніку кожного Відділу в "Нашому Житті" до 1 1/2 сторінки машинопису з подвійним відступом між рядками згідно із ствердженнями Головної Управи, що хроніка займає забагато місця в журналі через те, що в

Дня 29 жовтня 1975 р. голова СУА Іванна Рожанковська була присутня на прийнятті в честь п-ні Єлисабет Мойніген, яке влаштувала Національна Рада Жінок (National Council of Women of the U.S.) Пані Мойніген є дружиною голови місії США при Об'єднаних Націях, Данієля П. Мойнігена. У розмові з головою СУА п-ні Мойніген виявила зацікавлення нашою організацією та справами українського посольства в США. Її чоловік Даніель Мойніген є професором Університету в Гарварді, а його дружина є поінформована про Українські Студії в Гарварді, а тим самим справи українців не є для неї, як це інколи буває, зовсім незнані.

On October 29th, President of U.N.W.L.A., Iwanna Rozankowsky was a guest at a reception in honor of Mrs. Elizabeth Moynihen, sponsored by the National Council of Women. Mrs. Moynihen is the wife of Daniel L. Moynihen, head of the United States mission to the United Nations. During her chat with our President, Mrs. Moynihen expressed great interest in our organization and in the Ukrainian communities in the U.S. Because of her husbands position as a professor at Harvard, she is acquainted with the Ukrainian studies at the University.

цьому питанні дописувачки не дотримуються інструкцій пресової референтки Централі.

Всі хроніки окремих Відділів, зібрані й відредаговані пресовою референткою даної Округи, мають бути вислані до редакції "Нашого Життя".

СТАТУТОВА:

1) Використати можливості переводити семінари парламентарної процедури.

Головна Управа вважає, що, представлене Екзекутивою з'ясування ставлення СФУЖО до СУА, є обгрунтоване і доручає Екзекутиві поробити заходи в справі погадженя взаємовідносин обох установ і узгіднення спірних справ поміж ними.

Головна Управа висловлює подяку мгр. Стефанові Рожанковському за його безкорисне ведення книговодства Централі СУА впродовж трьох років.

УКРАЇНКА — ПРОФЕСОРОМ В МЕДИЧНІЙ ШКОЛІ.

Д-р Ляриса Біланюк є асистент-професором радіології в медичній школі Пенсільванського університету. Народжена в 1941 р. в Західній Україні, в родині інженера-лісника Ярослава Зубаля та його дружини Мирослави, Ляриса закінчила народню, середню та університетську освіту в Дітройті, завершуючи її в 1965 р. докторатом із медицини. Від 1964 р. вона одружена із відомим українським фізиком, професором Свартмор Каледжу, д-ром Олексом Біланюком. В подружжя Біланюків — дві доні — дев'ятилітня Ляриса та шестилітня Лада. Д-р Ляриса Біланюк є теж абсолювенткою Школи Українознавства в Дітройті та членом Українського Лікарського Товариства Північної Америки.

Ім'я Ляриса Біланюк з'являється в нашому журналі не вперше. Здавалось би, зовсім недавно "Наше Життя" вітало її із закінченням медичних студій та бажало успіхів на майбутнє. Для більшості лікарів в Америці таке побажання означає: "люкративної приватної практики та великих матеріальних достатків". Ляриса Біланюк, однак, вклала в поняття успіху інший власний підтекст. Минуло десять років від першого медичного диплому — довгих років виснажливої, наполегливої праці. Ляриса Біланюк сьогодні — не лиш спеціаліст радіолог, але й професор медицини в одному із кращих престижних університетів Америки.

Зустрітись з Лярисою на розмову за полуденком — справа нелегка. Ляриса так зайнята, що в неї часто і полуденок на бігу. Але пробуємо. — Скажіть, чи є крім Вас яканебудь українка професором в американській медичній школі?"

— "У самій Філадельфії мені відома роджена в Канаді українка д-р Одрі (Одарка) Вілсон з медичної школи Ганеман, та д-р Зоряна Кавка-Мальсід, професор фармакології при вишкoлі медсестер на Пенсільванському університеті. В Нью-Йорку мені відома д-р Наталія Струтинська, професор радіології в Нью-Йорк Медікал Каледж. Всі вони, не зважаючи на молодий вік, здобули собі вже признання в академічному світі. Д-р Струтинська опублікувала ряд наукових праць і є співавтором широкоживаних радіологічних підручників для медичних студентів. Вона теж є діяльною у Пласті. Думаю, що є ще інші, мені невідомі"

— "Поясніть, будь ласка, мені та читачам "Нашого Життя", як виглядає шлях від звичайного лікарського диплому до спеціалізації?"

— "Шлях від лікарського диплому до спеціалізації не є всюди і завжди такий самий. Все ж таки, спробую дати Вам загальне уявлення про цей шлях. Перший неформальний ступінь спеціалізації, т.зв. "board eligible" ("кандидат на спеціаліста") можна досягнути після закінчення т.зв. "резидентури". Залежно від спеціальності, резидентура може тривати два, три, або й більше років. Моя резидентура

Д-р Ляриса Біланюк асистент-професор радіології Медичної Школи Пенсільванського Університету.

Dr. Larissa Bilaniuk

включала спеціалізацію в діагностичній рентгенології, в ядровій медицині, і в радіаційній терапії: вона тривала чотири роки. Щоб дістати офіційне звання "certified specialist" і попасти в реєстр медичних спеціалістів, треба приступити до іспиту спеціальності і здати його. В радіології цей іспит складається з двох частин: спершу треба перейти цілоденний писемний іспит (понад 500 питань), після цього можна приступити до усних іспитів. Усні іспити відбуваються два рази в рік, у щораз то інших містах. На мій усний іспит довелося мені летіти до міста Даллас у Техасі. Треба було складати іспит з 8 предметів — кожний в іншого професора. Можете собі уявити, як я відіхнула, коли мене повідомили, що я склала іспит із успіхом!"

— "Чому Ви вибрали радіологію?"

— "В радіології я знайшла спеціальність, яка стосується всіх частин людського організму і відноситься до всіх його захворювань. Радіологія є відносно "точною" спеціальністю. Для мене радіологія — це немов експлораційна хірургія без ножа. Мене захоплює можливість дати змістя відповідь на складне питання. Радіологія лежить немов би на перехресті всіх спеціальностей. Це робить її цікавою, але і складною. Мені довелося вибрати собі підвідділ для дальшої вужчої спеціалізації. Це т.зв. "компьютерна томографія" людської голови.

— "Як Ви стали професором?"

— "Під час моєї спеціалізації я мала нагоду працювати науково. Я користувалася дослідчими стипендіями American Cancer Institute та National Institute of Health. Один рік я провела на дослідчій праці в Інституті Нуклеарної Медицини в Гайдельбергу, в Німеччині. Півроку я поглиблювала свою спеціалізацію в рентгенології очної западини та скроневої кістки (внутрішнього вуха) в Інституті Ротшильда в Парижі, у Франції. При досліджах я встигла опублікувати низку наукових праць та виготовити ряд наукових експонатів для американських і міжнародних радіологічних конференцій. Будучи "інструктором радіології", я набрала досвіду в навчанні студентів медицини. Від минулого року я є доцентом медицини, по-американському: "Assistant professor of radiology"

— "Чи бажаєте в майбутньому більше присвячуватися академічній чи клінічній праці?"

— "Моя праця включає обидві ділянки в однаковій мірі. Хочу уточнити, що академічна ділянка моєї праці ділиться на наукову частину і на викладову. Цей розподіл моєї праці на клінічну і викладову частини мені подобається, і я хотіла б утримати такий розподіл і в майбутньому".

— "Знаю, що у Вас довгий робочий день. Чи можете описати коротко типову рутину Вашого дня?"

— "Мій робочий день починається номінально о годині 8 ранку і кінчається о годині 5-ій по полудні. Та доволі часто доводиться мені переводити перевірку нічних випадків, і тоді я повинна бути в праці вже о 7-ій годині ранку. Це не значить, що я тоді раніше виходжу з праці. Три-чотири рази на тиждень я працюю на університеті до 10 год. вечора. Час від 7-ої до 10-ої вечора — самотній, коли я можу спокійно приготувати мої виклади або опрацювати висліди моєї наукової роботи"

— "На чому полягає Ваша праця в шпиталі? Як це пов'язане з Вашою роботою в школі?"

— "Моя праця в шпиталі ділиться на працю чисто клінічну (рентгенологічна діагностика) і на працю педагогічно-клінічну, коли я відповідаю за клінічну працю резидентів. Незалежно від того, я викладаю радіологію у медичній школі"

— "Чи зустрічаєтесь у Вашій праці з якими-небудь проявами дискримінації тому, що Ви жінка?"

— "Прояви дискримінації за останніх 5 років значно зменшилися. Разом з цим вирінував брак виробничості для суті жіночих обставин. Мовляв, хочеш бути рівним з чоловіками, поведися як чоловік. В 1969 р. я працювала до останнього дня перед народженням моєї другої дитини. Я працювала до год. 6-ої вечора, а олівночі дістала перші пологові болі. На щастя, тепер працюю із людьми колегами і не маю причин до нарікання. Та поза вулчим кругом моїх співробітників все ще доводиться мені зустрічати наставлення, що "місце жінки — в кухні" Це наставлення притаманне головно тим чоловікам, що свідомо чи підсвідомо непевні своєї мужськості"

*Д-р Лярыса Біланюк з донечкою
Dr. Laryssa Bilaniuk with her daughter*

— "Чи Ваші пацієнти в більшості — термінально хворі? І як це впливає на Вашу власну психіку?"

— "З термінально хворими я зустрічалася частіше, коли відбувала спеціалізацію радіаційної терапевтики. Мій психічний стан тоді був часто пригноблений, головно тоді, коли я зустрічалася з малими життєрадісними дітьми, що їм грозила повільна неминуча смерть. Тепер, коли я працюю в діагностичній рентгенології, переважають випадки, де скоро і точна радіологічна діагноза спричиняється до повного одужання пацієнтів.

— "Пістряк — грізний, застрашаючий ворог сьогоднішньої людини. Чи хочете сказати щось про хворобу, про боротьбу з нею модерної медицини?"

— "Пістряк — справді застрашаючий ворог. Та в багатьох випадках — він вилікувальний, якщо його вчасно відкрито. Тому хочу звернути увагу на кінечну потребу регулярної профілактичної медичної перевірки. Забагато людей занедбують її і зголошуються до лікаря тоді, коли вже пізно."

— "Як Вам удається пов'язувати Вашу професійну кар'єру з ролюю жінки і матері? Чи не жаль Вам, що не можете посвятити більше часу дітям?"

— "На превелике моє щастя, мої батьки живуть із нами. Мої дві малі доні знаходять у своїх бабуні і дідуна безграничну любов і найкращу опіку. Мій муж і я проводимо з нашими дітьми кожен вільну хвилину нашого часу. Якби зайшла потреба, ми негайно скоротили б нашу професійну працю і присвятили б стільки часу, скільки було б треба нашим двом доням. Лише завдяки глибокій любові і жертвенності моїх батьків можемо ми — мій муж і я — працювати науково"

— "Знаю, що любите подорожувати, що часто перебували за кордоном, що навіть Ваша старша доня народилася в Індії. Що Ви робили в Індії, в Німеччині, у Франції...?"

— "Це правда, що ми відносно багато часу проводимо поза Америкою. Наші подорожі звичайно

УСМІХНИСЬ

Синок, що в його присутності батьки обговорювали інтерв'ю в "Нашому Житті" із д-р Лярисою Біланюк:

"Мамо, чи та пані-радіолог вміє направляти радія?"

Деяким нашим туристам потрібно трьох тижнів часу на закупи в Америці, щоб наступні три тижні провести на закупах в Європі.

Легше встоятись спокусі, коли знаєш, що нагода ще раз повториться.

* * *

— Чи ти знаєш чоловіка пані д-р Людмили Біланюк?

— Цього математика, фізика і доктора нуклеарної фізики?

— Так, знаю, а чи ти знаєш, яке його найновіше велике досягнення?

— ????

— Він самостійно влаштував знаменитий буфет на конференцію українських інженерів!

Зої Когут

Ти думаєш... "Як жаль, що лиш ліси перед зимою вміють ще горіти"
Не знаєш ти ще іншої краси,
що під сивизною у серці скрита.
Не знаєш, що й в зимі палахкотить пожежа в серці, що літами скуте.
Дай Боже, щоб в одну прекрасну мить і ти пізнала це горіння люте.
Я знаю, що й серед осінніх сліз ти долю свою ще напевно зловиш
Не проковтнув її гантерський ліс,
І ще далеко вечір твій зимовий.

Наталя Лівницька Холодна

1974

Докінчення: Українка — професором, з ст. 15

зумовлені перебуванням мого мужа на закордонних університетах, у ролі професора-гостя. Він викладав і переводив дослідження в Аргентині, Бразилії, Перу, Індії, Німеччині, Франції... В Німеччині я працювала науково. Темпо праці поза Америкою не є таке шалене, і я мала більше часу для родини"

— "Чи хочете сказати щось про Ваші враження з поїздки цілою родиною автом по Україні?"

— "Літом 1972 р. ми усі шестеро — діти, мої батьки і ми з мужем відбули одномісячну прогульку нашим автом з Франції на Україну. В Україні ми були в Ужгороді, Стрию, Львові, Рівному, Житомирі, Києві, Каневі, Вінниці, Чернівцях... Поверталися через Румунію, Югославію, Італію, з довшою зупинкою у Венеції, Флоренції, Вероні, Пізі По дорозі ми часто ночували під шатром. Ця подорож була для нас не лиш незвичайно цікава, але й виховна"

— "Що тепер читаєте, чим захоплюєтеся?"

— "До праці доїжджаю підміським поїздом. У поїзді звичайно читаю. За останніх кілька місяців я з цікавістю прочитала дві повісті японського письменника Кавабата та "Бляшаний барабан" німецького письменника Гюнтера Граса. Цими днями із захопленням читаю книжку "Земля людей" французького письменника Антуана де Сен-Екзюпері".

— "Яке Ваше улюблене "габбі"?"

— "Мої два "коники" — це їзда на ковзанах і їзда на лежачих. Ще дитиною я любила ковзани, але аж тепер взялась за них серйозніше, бо вже відбула дві серії курсів їзди на них. На жаль, маю так мало часу для цього мого улюбленого спорту!"

— "Що приносить Вам відпочинок?"

— "Відпочиваю найкраще при звуках доброї музики. Вакації залюбки проводжу з родиною над

скепастими берегами штату Мейн, при гримучому шумі морських хвиль"

— "Яка Ваша філософія життя?"

— "Важко мені охопити мою життєву філософію словами. Для людського роду — взаємна доброзичливість та духові й інтелектуальні надбання. Вважаю, що духова й емоційна стабільність одиниць має свої корені в етнічній ідентичності, тому як українка ціню все українське"

Дякуємо Лярисі Біланюк за її цікаві відповіді, за час, що його вона, як знаємо, воліла б присвятити відпружливій розмові про театр, про музику, про літературу. Знаємо ж бо Лярису не лиш як серйозного професіоналіста, але теж як людину широких культурних зацікавлень, як жінку великого особистого чару, живого темпераменту, веселої вдачі, з деяким нахилом до романтики. Крім цього, Ляриса — людина скромна. "Навіщо писати про мене?" — уперто відмовлялася від інтерв'ю. Не легко було переконати її про те, що нашій громаді потрібно знати про українських людей на високих становищах, на відповідальних постах. Пригадую, нам довелося бути разом в одному американському товаристві, де для гостей були заздалегідь приготовлені карточки з прізвищами. На картці Ляриноного мужа стояло: "Dr. Bilaniuk" а на Лярисиній тільки "Mrs. Bilaniuk". Я з цього приводу пожартувала: треба мовляв, виправити карточки, але Ляриса сказала зовсім серйозно: "Чому ж? Адже ж я і справді є Mrs. Bilaniuk!"

— Інші люди на її місці вже давно вживали б подвійного титулу "професор доктор" — але ім'я Ляриса Біланюк ви часто зустрінете зовсім без жодного титулу. Це не є фальшива скромність, що напрошується на компліменти. Це скромність людини, що не потребує компенсувати почуття меншевартості надмірною титуломанією.

Марта Тарнавська

КАЛЕЙДОСКОП ЖІНОЧОГО ЖИТТЯ

Опрацювала Світлана Андрушків

УКРАЇНА

• Ольга Басистюк, 24-річна львівська співачка здобула спільно з американкою Рут Фалкон, першу премію на міжнародному конкурсі вокалістів у Рюде-Жанейро, Бразилія. Гранд-прі і золоту медалью Е. Вілла-Лобоса за найкраще виконання творів цього бразильського композитора приділено Ользі Басистюк. У конкурсі взяло участь 73 співаків з тридцятьох двох країн. О. Басистюк походить з подільського села Голохваст. Диплом співачки оперного і камерного плянів одержала у Львівській консерваторії ім. М.В. Лисенка. Це було перше міжнародне змагання, в якому брала участь Ольга.

• Веліна Отрош і Марія Дженджириста працюють у "Відділі обрядів" при Міністерстві побутового обслуговування Української РСР. Як провідні працівники цього відділу розробляють і впроваджують нові громадські свята й обряди в республіці. Сьогодні функціонують на Україні 196 обрядових салонів, які, за замовленням, візьмуть на себе всі клопоти, пов'язані з сімейними врочистостями. Наприклад, організують і проведуть "срібні" й "золоті" весілля: надрукують запрошення, підберуть приміщення, замовлять меню тощо. Також організують та проводять курси для молодих майбутніх подруж.

• Раїса Хилька, 23-річна балерина, дістала звання заслуженої артистки УРСР. Раїса закінчила Київську хореографічну школу і вже кілька років успішно виступає в театрі опери та балету ім. Т. Шевченка в Києві в головних партіях. Цьогорічний київський сезон розпочався балетом П.І. Чайковського "Лебедине озеро", в якому Раїса Хилька танцювала партію Одетти-Оділлії. Хоч у її репертуарі коло двадцяти балетів, улюблені партії Раїси це "Жізель" в однойменному балеті А. Адана та партія принцеси Флоріни у "Сплячій красуні"

• У Львівському меморіальному музеї відомої української художниці Олени Кульчицької (1877-1967) відкрито виставку її екслібрисів. Представлено тут пам'ятки архітектури, пейзажі Карпат, побутові сцени. О. Кульчицька однією з перших на Україні почала трактувати екслібрис як своєрідний плякат. Її книжкові знаки виконані в техніці ліногравюри і в металі.

• У Києві з 1945 року працює величезне підприємство — Київський будинок моди. У ньому zatrudнено понад 600 людей. Тут виготовляють моделі сучасного одягу, пристосовуючи до нього українську народню вишивку та традиції народньої ноші. До цього підприємства входять також кравецькі та взуттєві майстерні. Київський будинок моди підготовляє також костюми для художніх фільмів, що виробляються в Київській кіностудії ім. Довженка. Ціль будинку мод — піднести загальну культуру одягання серед мешканців України.

• У журналі "Образотворче мистецтво" (ч. 4, 1975,) який виходить у Києві, появилася стаття Ірини Головань "Нові дані по атрибуції фресок Київської Софії" Авторка описує чотири персоніфіковані жіночі фігури західнього трансепту Софійського собору, а саме святих великомучениць: Катерини, Варвари, Уляни і Христини. Це все оригінальні фрески з XI ст. І. Голвань аналізує стиль розписів та подає докладний опис жіночих фігур. Вона приходить до висновку, що розписи зроблені місцевими і можливо балканськими майстрами.

США

• Губернатор штату Мішіген Вілліам Міплікен видав проклямацію, якою призначив неділю 2 листопада 1975 днем Української жінки-політ'язня у штаті Мішіген. Проклямацію відчитав у імені губернатора Лоренс Ліндемаєр, суддя Найвищого Суду штату Мішіген. Він закликав усіх громадян штату виявити свою турботу за добробут, безпеку і звільнення українських жінок-політ'язнів.

• Нью-Йорк. У жовтні 1975 р. в елегантних приміщеннях у Мангетені відкрито Перший Жіночий Банк. Початковий капітал у сумі три мільйони доларів був зложений 7,000 уділовцями, велику більшість яких становлять жінки. Президентом банку стала 53-річна Маделіне МкВінней, колишній допоміжний віце-президент New York Federal Reserve Bank. Одночасно в країні поширюються жіночі кредитівки. Найкраще znana це Феміністична Федеральна Кредитова Юнія в Дітроїті, яка сьогодні нараховує 2, 600 членів з ощадностями в сумі 580,000.

Написав мені алярмууючого листа друг Іван Савич Дурбак, з Трой, Н. Й., такого більш-менш змісту і стилю: "Порятуй, національний приятелю, своїм гострим пером нашу товаришку, так само гострого пера, ненаглядну Зою Когут з Кангуроланду, яку так тяжко й незаслужено спаллюжено в Торонті, на сторінках патріотичної преси! Пробі! Де поділися джентлмени серед нашої пишущої братії?... Щоб так публічно зневажити, в Році Української Жінки, українську поетесу, жінку, маму, а, віднедавна, ще й бабуню?!"

В перших моїх словах хотів би я спом'янути покійного мого сусіда, сл. п. Івана Шкварка, який сказав при одній okazji, що даремне шукати голки в скирті сина, а джентлмена серед наших борзописів. Так само недоречно вимагати від них, щоб вони прочитали собі кодекс етики українського журналіста, поскільки деякі з них мабуть, знають тільки "писане", а друкованого "ні в зуб ногою", як казали колись в Старому Краю.

Які ж то гріхи головні пришивають Зої автори (чи автор) напасливого, за дозволом сказавши, "есею", п. з. "Пані Зої в альбом"?... Що... вістря її "злобної" сатири звернене проти галичан, що вона їх зневажає, висміває, тому вони (галичани), мають до неї жаль та почуваються ображені.

НОВІ ВИДАННЯ

Серед нових видань замітне місце займають спогади. Хоч це не є ознакою багатства нашої видовничої ділянки, а тільки поглядом у минуле, то всеж ці видання лишають свій слід. Це є багате джерело для дослідника й заохота для інших закріпити в друку все пережите.

Богдан Попович: "Під українським небом". Спогади, Нью-Йорк, 1972. Накладом автора. Ст. 184.

У цій невеликій книжці накреслене життя галицького інтелігента, що походить із священичої родини. Починається описом гімназійних переживань хлопця через вимарш у рядах австрійського війська на центральні землі України, згадку про листопадний зрив, життя під польською займанщиною і большевицьку окупацію Львова. Кожне середовище вміло накреслене, хід подій подано

Хто ображений — хай підніме палець догори! Я — неображений, хоч і походжу з самого серця Галичини, з Бібрецького повіту! Літературний редактор книжки "Кучерявий дим", Богдан Нижанківський — Бабай, теж не ображується, а він не тільки галичанин, але й львівський батяр, з Бляхарської вулиці. Ілюстратор книжки, Едвард Козак-Еко, не тільки галичанин, але й бойко з кельтів, а про те чує до Зої Когут якусь спеціальну симпатію, бо в "Лісі Микиті" завжди малює її, як пишну паву, з чепурним пір'ячком і зграбним носиком. Та й Зоїна подруга, Уляна Любович, не ображена, а вона мешкала колись у Львові в музикальній кам'яниці, при вулиці Крашевського. Як нас інформують наші "австралійці", на Зою не ображається навіть її чоловік, теж галичанин, пластун, та ще й до того "Лісовий Чорт" (а син — "Чорноморець"!)

Автор (чи автори) "альбомних поезій" кинули ще одні важкий камінь у Зоїну гордець: що в одному з віршів, вона додатково образила пана Володимира Макара з Торонта, зримувавши ім'я "Макар" — зі словом "секретар"... Але я волів би, щоб детальне вияснення в цій справі прийшло від колеги Івана Савича Дурбака, бо мені, ось, папір кінчається в машинці і не маю куди далі розмахнутись.

Ікер

переглядно і жваво. Автор поділив книжку на певні розділи, що й улегшує сприйняття матеріялу.

О. Николай Вояковський: "А те, що минуло..." Настрoеві картини, спомини і новелі. Бруклін, 1971. Ст. 136.

Як уже видно з заголовного окреслення — матерія книжки дуже різнорідний. Зібрані тут давніші принагідні писання автора, описані цікаві випадки з його життя, події з наших визвольних змагань, сільветки о. Сильвестра Вояковського й о. пралата Петра Вергуна та й багато іншого. Не все має однакову вартість для читача, але дещо залишиться в його пам'яті. А згадані життєписи можуть придатися при історичних дослідках.

Л. Б.

Київська Русь була одним з найвизначніших не тільки політичних, але й культурних центрів Європи. Після прийняття християнської віри з Візантії її власна культура збагатилася і переплелася з елементами античного світу. Освіті, книзі надавалося великого значення. Про Ярослава Мудрого у літописі "Повість минулих літ" сказано: "Ярослав же, як кажуть, любив книги і, багато їх переписавши, поклав у святій Софії". (цит. за Логвином)

На жаль, війни і наїзди знищили багато з численних, як на ті часи, бібліотек. Стародавні книги були писані кирилическими літерами створеними близько 863 р. слов'янським просвітителем Кирилом. Були вони переписувані ручно. Це була праця, що вимагала вмілости, мистецького хисту, але теж і дорогих матеріялів: шкіри, золота, фарб. Існували княжі, єпископські і монастирські скрипторії, де можна було взяти з бібліотеки книгу для переписування. Писали їх на пергаменті, тобто спеціально вироблений телячий шкірі. Велику вагу надавали якості чорнила та фарбам для оздобу. Для писання вживалося гусячого пера. Книги для читання, а особливо псалтирі, прикрашували мініятурами. Псалтир Гертруди, або Трійський, з якого мініятуру "Різдво" містимо на нашій обкладинці належить до шедеврів цього роду творів XI ст. Написаний він був на замовлення трійського архієпископа Егберта і оздоблений був 34-ма мініятурами. Перейшов він на власність принцеси Гертруди, доньки Болеслава Хороброго, польського короля. Стала вона дружиною Ізяслава Ярославича і привезла зі собою на Русь рукопис, до якого між 1078-1087 рр. було додано п'ять мініатур, з яких одна (апостол Петро) була виконана у Володимирі Волинським, а решта у Києві. У стилі виконання тих мініатур видно руку трьох різних майстрів. Цей, хто створив "Різдво", "Розп'яття" і "Коронування Ярополка й Ірини", найбільш обдарований. "Різдво" має вигляд ікони на тлі кіоту. Трибаний храм, фронтони й бані помережані у стилі народного мистецтва, розмальовані яскравими блакитними, червоними, білими, світло-зеленими та синіми барвами й золотом, немов дорогоцінні перегородчасті емалі.

Псалтир зберігається в Чивідале в Північній Італії.

Докінчення

"Трибуна" в Мехіко залишила по собі багато невдоволення: жінки індустріальних країн виїхали змішані поставою "третього світу", неупорядкованим веденням "Трибуни", до чого вони не привикли. Жінки "третього світу" виїхали, мабуть, теж невдоволені тим, що "Трибуна", властиво, до ніякого заключення не довела. Мені, як дорадникові (консальор), що привикла до конфліктів, видається, що якраз "Трибуна" була форумом, на якому всі жінки могли виговоритися досхочу і якраз ліберальна постава правління "Трибуни" дала змогу присутнім висказати всі жалі, неспокої, перейти, так сказати, "катаріс-очищення", після чого звичайно наступає холодне передумання проблем. Таке холодне думання прийшло пізніше. В Нью-Йорку відбулася дня 1. 12. конференція недержавних організацій на економічні теми. Ця конференція відбулася паралельно до конференції асамблеї О.Н., що теж ті самі теми дискутувала. Провідник групи "третього світу" (Альжирець) обстоював різкі позиції "третього світу", як сказано вище, згідно засади: що твоє, то моє, а що моє, то тобі зась.

Хочу коротко поділитися враженнями з тієї конференції, на яку було мене запрошено.

1. Дискутовано справу природних ресурсів. Вправді народи "третього світу" мають колюсальні невикористані природні ресурси. Це їх сила. Однак індустріальний світ має в своїх руках капітал, технологію і фахову адміністрацію.

2. Всі погодилися, що ресурси треба рівномірно розділювати, щоб уникнути різних непередбачених ситуацій, приміром голоду. Постає питання, як ті ресурси маґазинувати, чи виділяти. Пригадую продаж збіжжя до ССРС: США вже два рази продали велику кількість зерна, і це виразно захитало їх внутрішній ринок. Постановлено отже, що ресурси збіжжіві будуться продавати періодично в менших кількостях. Також індустріальні народи постановили в деякій мірі обмежувати зужиття деяких ресурсів (прим.: чи потрібно дійсно мати по три автомобілі?). Також постановили заступати одні ресурси другими, щоби зменшити своє узалежнення від інших країн.

3. Світова інфляція: колись за 25 тон сирого кавчуку можна було купити 15 тракторів, нині лише два. Як цьому зарадити, як допомогти біднішим народам зменшити заборгованість? Треба очікувати змін у монетарній політиці світу, творення світових банків, що зможуть полагоджувати кредити, чи фонди на такі потреби. Треба втримувати економічний баланс.

4. Охорона перед експлуатацією великими міжнародними компаніями, що за дешевий гріш викуповують сировину, а за великі гроші продають ту сировину переробленою на товар. Пригадую якраз Україну. Вплив таких міжнародних компаній на соціальне життя країн і на їх політичну ситуацію є колюсальний. Пригадаймо собі Чіле.

5. Перенаселення і невикористані території. В році 2000 буде потрібно біля 600 мільйонів різних посад для осіб уже народжених. Де ті місця праці набрати? Перенаселення загрожує мирові в світі. Як обмежити ріст населення? Як заселити недонаселені країни, чи райони? Постає проблема внутрішньої міґрації (Щось ми про ту міґрацію знаємо із експериментів в ССРС). За якими принципами має відбутися проблема еміґрації-іміґрації між країнами? Добровільно чи під примусом? Хочу пригадати, що Україна є недонаселеною. Крім різних переселювань молодшої робочої сили, добровільного і з примусу, фактом є, що жіноцтво в Україні, як і по цілому ССРС "постановило" мати одну дитину.

6. Потреба зберігати цінні ресурси світу, треба творити великі міжнародні агенції при О.Н., що будуть займатися охороною і розподілом тих ресурсів (приміром: ресурсів дна моря). В тих агенціях мусять брати участь усі народи. Без активної співучасті всіх, нема співпраці і нема суверенності.

Багато ще дечого говорено. Світ почав думати. Народи на Асамблеї стали куди спокійнішими. Так індустріальні, як і народи третього світу почали думати і договорюватися. Правда, що О.Н. не мають ніякої езекутиви, це є лише велике бюро порад, обсажене кваліфікованими спеціалістами. Виконання усіх про-

ектів належить до самих членів-держав.

Тепер приходиться на думку як виглядала би "Трибуна" в Мехіко, якби її влаштували нині. Чи пані Садат виголосувала би таку саму промову, яку виголосила на конференції О.Н. в Мехіко? Або чи пані Рабін зустрілася б із таким афронтом, як це сталося в Мехіко? Чи Р.Л.О. мав би такий самий голос і чи його тепер підпирали би Ліґа Арабських Країн і Африканське Об'єднання так сильно, як було в Мехіко?

У сьогоднішній добі, коли економічні інтереси всіх країн так сильно зазубилися, увесь світ мусить дружньо співпрацювати, щоб уникнути загибелі. Трудно повірити, що співпраця буде все гармонійна, але треба рахуватися з тим, що буде щораз більше договорів, щораз більше різних "детенте", щораз менше світ буде звертати увагу на різні питання, які з цієї точки погляду є менш важливі, або загрожують глобальній співпраці.

Трибуна і Конференція ОН у Мехіко були неначе б генеральною пробою і мірянням сил обох світів якраз перед вересневою конференцією. Нам треба пильно приглядатися і міркувати та стежити за рухами жіноцтва у цілому світі. Воно якраз дуже точно відзеркалює все те, що діється у їхніх країнах, та є надзвичайно чулим барометром політичних настроїв їхніх країн. Без точного знання економічних, соціальних та політичних проблем світу ми не зуміємо представити наших питань так, що вони знайшли зацікавлення і зрозуміння.

Хтось сказав, що політика, це мистецтво. До того хотілося би ще додати, що це теж і велике знання, без якого політика перероджується у шкідливу демаґогію, яка вкінці веде до перманентної і невилічимої незгоди і різних катаклізмів. —

ДЯКУЄМО

З нагоди 50-літнього ювілею СУА П-во Анна і Максим Задойні зложили через 33 Від. СУА Парма, Огайо на стипендійний фонд у Бразилії дол. 20.00.

ПРОБЛЕМИ НАШИХ ЗААВАНЗОВАНИХ ДІТЕЙ

—“Любо, мій син, мабуть, буде примушений покинути школу українознавства” —так мені потелефонувала моя племінниця. Очевидно, я хотіла більше довідатись про причини, що мають довести до такого рішучого кроку. Адріанна мені їх описала;

—“Уяви собі, що коли батьки багато працюють над дитиною— це зідноситься до її знання українознавства — то це часто може бути навіть шкідливим в наших обставинах.”

Я знаю, що Адріанна над своїми дітьми таки працювала, всі вони вміли писати і читати двома мовами маючи п'ять років.

—“Любо, Ростик був першим учнем від першої до п'ятої класи. Це не завжди було йому на користь чи приємно, бо інші діти, які ще в п'ятій класі ледве читали по-українському, з нього часто насміхались. Діти часто не долюблюють інших, що визначаються знанням.”

Тут, думаю собі — мама, як мама — трохи горда і перебільшує ситуацію. Всі батьки хочуть бачити своїх дітей унікально здібними і т.п. Та моя племінниця продовжує;

—“Помимо багатьох прикрих моментів, коли діти його різно прозивали і допікали, що він напевно вміє читати, ще поки народився,— коли повернувся він до школи, до шостої класи, не знайшов там четверо дітей, що ледве вміли написати речення по-українському. Де ж ці діти були? Їх директор перевів на класу вище, бо вони по два і по три роки старші від Ростика. Як, ти собі уявляєш, Ростик тепер почуватися? І як він може почуватись в такій ситуації?”

Склалось так, що директор був мій знайомий, і я його запитала про цю справу. Його проблема освітлена з іншої сторони. Батьки часто запізно висилають дітей до української школи. Замість посилати їх один рік або хоча рівночасно перед американською, чи канадською—вони висилають їх один чи й два роки пізніше. Ці діти не тільки, що повільніше тоді сприймають матеріал, але є досить знеохочені, а то й засоромлені ходити рік чи два, нижче від англійської школи. Дуже часто, батьки над цими дітьми також не дуже то працюють, не розмовляють з ними українською мовою, не плакають її чистоти і багатства. Ми хочемо, щоб ці діти були хоч між своїми однолітками — може це їм допоможе. Тому ми їх перенесли на дві класи вище після літа.”

Я розумію директора, але розумію й батьків тих дітей, що є заавансовані у своїм знанні з українознавства. Бачити, що їхні слабші товариші є вивішувані не за знанням — а за віком, це очевидно їм дуже знеохочує. Значить — ці слабкі, що мало знають і мало працюють, одержують нагороду, а ці, що багато читають і роблять найкращі досягнення, таким чином є понижені.

В американських та англійських школах вже кільканадцять років в шкільній системі стараються, щоб заавансовані діти не були знеохочені повільним прогресом, і для них укладають різні спеціальні програми. Для нас ця справа є подвійної ваги. Поперше — треба уважати, щоб не зразити від українства таких заавансованих дітей. Подруге, пам'ятати, що це скоріше такі діти, колись можуть бути учителями в школах українознавства (а не ті слабкі, що ледве переходять з класи до класи) — тому їм треба присвяти досить уваги.

Любов Калинович

УСПІХ 13-го ВІДДІЛУ СУА, ЧЕСТЕР, ПА.

З нагоди Року Жінки 13-ий Відділ влаштував бенкет, присвячений ув'язненим жінкам. Бенкет відкрила голова Відділу Лідія Кий. Молитву провів і слово про українську жінку сказав о. Липина. Привіт від Окружної Управи склала її голова Лідія Дяченко, яка пригадала присутнім про 50-ліття СУА. Про потребу приєднувати нове членство говорила організаційна референтка Наталя Даниленко.

Головну промову сказала почесна голова СУА Лідія Бурчинська, яка накреслила історію організованого українського жіночого руху на рідних землях і на американському континенті.

Під впливом заслужаних промов бувша голова Відділу Ярослава Кобрин, яка вісім років його чолювала, зняла свій

корсаж і попросила ведучу вечором Марію Карман проголосити, що хто сьогодні зголоситься в члени СУА, цей буде удекорований її корсажем.

На це звернення впродовж 20-ти хвилин зголосилося одинадцять нових членок і всі вони отримали по корсажеві від гостей за почесним столом. Одна з новозголошених отримала корсаж дружини конгресмена Бела.

Нові членки 13-го Відділу, це: Ева Мудрик, Тамара Возьна, Катря Лесик, Осипа Сіхановська, Серафима Грандовська, Марія Федак, Анна Купчак, Катерина Ковальчук, Тетяна Роль, Тетяна Забродська, Марія Комоновська.

М. Зубаль пресова референтка

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

З нагоди Свят Різдва Христового та Нового Року найширші побажання голові СУА ВП. пані І. і. Рожанковській, членам Головної Управи, Редакції журналу "Наше Життя" та всім союзнянкам складає

ОКРУЖНА УПРАВА ВІДДІЛІВ ОКРУГИ НЬЮ-ЙОРК

У Святочний час шлемо Різдвяні та Новорічні ширі бажання Почесній Голові Головної Управи, Редакції "Нашого Життя", Окружній Управі, всім Союзнянкам, а зокрема членкам нашого Відділу.

Христос Рождається! УПРАВА 83 ВІДДІЛУ СУА.

З нагоди Різдва Христового широ вітаємо Почесну Голову Лідію Бурачинську, Головну Управу СУА, Редакцію "Нашого Життя", Окружну Управу і усіх Союзнянок, зокрема членок нашого -Відділу. Бажаємо їм всего найкращого з Різдрвом Христовим і Новим Роком.

Управа 64 Відділу СУА

У Святочний час Різдва Христового і Нового Року пересилаємо найкращі побажання Гурткам Книголюбів на терені Америки і Канади та широ вітаємо радісним привітом

Христос Рождається

Гурток Книголюбів СУА в Нью-Йорку

Всім Рідним, Приятелям і Знайомим "Веселих Свят" і Щасливого Нового Року бажають

Ольга і Юліян Муссаковські, Ірвінгтон, Н.Дж.

Усіх спонзорів, жертводавців і тих хто співдіє в Стипендійній Акції Союзу Українок широ вітаю з Різдрвом Христовим та бажаю всего найкращого. Христос Родився!

Д-р Теодозія Савицька
референтка Суспільної Опіки СУА

Докінчення: Англійська Королева з ст. 8

" А тепер ходім на Схід, на Стару Русь, до Києва, до Золотоверхого Києва. Це найславніший город по Царгороді, столиці імператорів. Київ розложився на трьох горбах, над широкоплесим Дніпром. Його культура й цивілізація були такі високі, що більшість народів Заходу про неї тільки мріяли. Він був багатий, квітучий, поступовий і глибоко віруючий. Його культура постала на основах візантійської і з нею він був у постійних зв'язках та в дуже корисних взаєминах..." А про Гиту каже, що вона "...знайшла подружжя й щастя княгині Руси..."

НАШЕ ЖИТТЯ, ГРУДЕНЬ 1975

РІЗДВЯНІ КАРТКИ

64 Відділ СУА в Нью-Йорку подає до відомо, що має до розпродажу різдвяні картки, які зображують український вертеп 17-го століття.

Замовлення слати на адресу Відділу:

UNWLA — Branch 64
140-142 Second Avenue
New York, N.Y. 10003

або телефонічно: Ірина Комар (212) 533-4646
Ціна: 12 карток — 3 дол.

Веселих Свят і Щасливого Нового Року широ бажає усім членкам СУА Округи Нью Джерзі.

Ольга Цар — голова Окр. Управи в Нью Дж.

ВІТАЄМО НОВИХ ЧЛЕНОК!

1-ий Відділ СУА у Нью-Йорку широ вітає у своїх рядах нових членок:

Ярославу Костирко і Марію Грицковян

Леся Гой

голова 1-го Відділу, Н.Й.

ЩЕДРИЙ ДАР НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "НАШОГО ЖИТТЯ".

104-ий, молодечий Відділ СУА переслав 100.-дол. на пресовий фонд "Нашого Життя" Щиро дякуємо нашим молодим приятелькам

Касирка 84-го Відділу СУА в Чикаго Стефанія Шандра переслала чек у сумі 100 дол., які Відділ призначив на пресовий фонд "Нашого Життя". Щиро дякуємо!
Редакція "Нашого Життя"

Голова СУА Іванна Рожанковська і голова Окружної Управи Дітройт Міртл Слейбі серед відзначених піонерок — членок СУА

President Iwanna Rozankowsky and President of Detroit Regional Council Myrtle Slaby with a group of UNWLA pioneers.

ОКРУГА ДІТРОЙТ

Союз Українок Америки у Дітройті відзначив своє п'ятдесятиліття в неділю дня 5-го жовтня ц. р. У святі взяло участь понад 500 членок СУА з участю духовенства католицької і православної Церков.

Свято відкрила промовою голова Ювілейного Комітету Леся Сакс. Колишня голова СУА в Дітройті Ірина Козаченко привітала голову СУА Іванну Рожанковську.

У своїй промові голова Централі СУА відзначила піонерську працю перших емігрантів, а зокрема зорганізування СУА у Дітройті. Представниця губернатора стеїту Мичіген, відчитала проклямацію. Голова Окружної Управи Мирослава Слейбі привітала присутніх і в своїй промові підкреслила значення праці зорганізованого жіноцтва для українського суспільства.

Відзначення заслужених піонерок СУА в імені Ювілейного Комітету перевела А. Волкер.

Відзначено таких піонерок: *Vidđil 5:* А. Біловус, П. Будзол, А. Галишин, С. Голуб, Д. Генік, С. Гелявська, А.

Кобаса, П. Малишка, М. Мачержак, А. Патра, Р. Роленко, Ф. Сіділо, О. Скікун, К. Сосновська, П. Стетків, А. Хом'як.

Vidđil 23: П. Батрин, М. Боднар, К. Віхорек, Т. Верещук, В. Гардій, Т. Дубрівна, Е. Кахній, І. Козаченко, А. Лишак, Е. Лишак, М. Маланяк, М. Медвідь, А. Назаркевич, А. Недвідь, Т. Новак, Д. Сеньків, М. Слупецька, В. Таскі.

Vidđil 26: О. Бабій, М. Васько, М. Владика, А. Ганиш, Т. Голенда, А. Дем'ян, М. Ковтун, Ю. Кульчицька, П. Марко, А. Палмер, Ю. Прибила, А. Тричук, М. Шандак, К. Хом'як.

Vidđil 37: А. Скула.

У мистецькій програмі, якою проводила Рома Дигдало, виступало мистецьке трио "Соняшники". Рома Когут виголосила дотепний вірш Зої Когут, а А. Том'як і Я. Цісарук виконали дует з оперети "Запорожець за Дунаєм" Танцювальний ансамбль "Гомін України" І. Драгінди-Кульчицької закінчив мистецьку частину.

Виставки жіночої преси і народнього мистецтва були приміщені в одній з бічних кімнат Дітройський історичний музей дав місце в головному вікні на українську виставку з нагоди 50-річчя СУА.

50-ліття СУА у Філадельфійській Окрузі 50th anniversary of UNWLA in Philadelphia, Pa.

ОКРУГА ФІЛЯДЕЛЬФІЯ

Ювілейний бенкет відбувся 19 жовтня 1975 р. у готелі Бенжамин Френклин. Особливістю цього свята була програмова книжечка, видана з тієї нагоди.

Програма почалася врочистим входом прапора СУА, що його несла наймолодша голова Відділу, а за нею слідували інші голови, які зайняли окремих стіл. По відспіванні гімну СУА голова Округи Лідія Дяченко відкрила свято. Програму вели Людмила Чайковська і Дарія Шуст. По зворушливій молитві, що її провів о. шамб. Мирослав Харина, слідувала промова голови Іванни Рожанковської. Це була влучна аналіза 50-літнього шляху СУА. Стефанія Вовчак говорила

про 50-ліття англ. мовою. Лідія Бурачинська відзначила визначних членок а відзначення піонерок, що провели 40 років в організації перевела Лідія Дяченко. Це були — Марія Дем'яник, Павлина Малиновська, Текля Паращак, Марія Мельник (42 Відд.), Ярослава Галан і Ангелина Банак (41 ідд.).

Відчитано ряд привітів, між ними на першому місці від Преосвященного Василя Лостена і мейора міста Н. Д. Різо.

У мистецькій частині програми виступили — співачка Марія Ясінська-Мурована (супровід Наталії Котович) і піяністка Дарія Каранович. Публіка винагородила їх рясними оплесками, а Ювілейний Комітет вручив їм квіти.

ОКРУГА НЬЮ-ЙОРК

Святкування 50-ЛІТТЯ ОКРУГИ НЬЮ-ЙОРКУ відбулося від 4-11 жовтня 1975 р. у т. зв. "Тиждень Союзанки" В суботу 4-го жовтня в 10-ій годині в домі СУА голова Округи М. Томоруг відкрила "Тиждень Союзанки" і перший панель та представила панелісток П. Книш, Г. Мирошниченко-Кузьму і О. Кузьмович. Темою панелю було виховання дошкільної молоді. Приготуванням панелю зайнялася виховна референтка Округної Управи Нью-Йорку Наталія Дума.

В неділю 5-го жовтня після Служби Божої в наміренні СУА в церкві св. Юра, відбулася в Народному Домі в Нью-Йорку "Святочна Програма"

"Отче Наш" Зої Когут відчитала О. Гаєцька. Голова Округної Управи в Нью-Йорку М. Томоруг відкрила коротким привітом свято. Повстанням і хвилиною мовчанкою вшановано пам'ять тих союзанок, які відійшли від нас. Головну доповідь мала Люба Волинець, культурно-освітня референтка Головної Управи СУА За перешкоджену заступницю голови СУА Лесю Різник привіт від Головної Управи й голови організації І. Рожанковської передала Х. Навроцька., заступниця голови

ВІДЗНАЧЕНІ ЧЛЕНКИ ОКРУГИ НЬЮ-ЙОРК:

КАТЕРИНА ПЕЛЕШОК — почесна членка СУА, відзначена на 16-ій Конвенції СУА;

ІВАННА БЕНЦАЛЬ — почесна голова Округної Управи Нью-Йорку, відзначена на З'їзді Округи в 1974 р. і почесна членка СУА, відзначена на 17-ій Конвенції СУА.

ДОВГОЛІТНІ ЧЛЕНКИ СУА ВІДЗНАЧЕНІ ЮВІЛЕЙНОЮ КОНВЕНЦІЄЮ:

ЧЛЕНКИ 1-ГО ВІДДІЛУ:

Пелагія Дерех, Катерина Дроздик, Марія Чарнецька.

ЧЛЕНКИ 4-ГО ВІДДІЛУ:

Кароліна Борак, Марія Ленчук, Юлія Піщак, Йоанна Плашовецька

ЧЛЕНКИ 21-ГО ВІДДІЛУ:

Розалія Андрушко, Евдокія Бурбуляк, Катерина Врубель, Агафія Галас, Тессі Долбуш, Марія Зозуля, Анна Косців, Катерина Лебедь, Йозефіна Маллі, Ева Малько, Марія Масник, Тетяна Мудрик-Курило, Анна Плашук, Марія

Святкування 50-ліття
Голова Округної Управи Марія Томоруг і відзначені
членки піонерки СУА

СУА в Окрузі Нью-Йорк.
Виставка діяльності Округу.

Пашковська, Софія Посікіра, Ева Роговська, Марія Чума,
Софія Якимець.

ЧЛЕНКИ 35-ГО ВІДДІЛУ:

Катерина Васло, Катерина Костишин, Розалія Косопій,
Марія Сташків,

В мистецькій частині виступали:

співачка Марія Лисогір, яка виконала чотири українські
пісні при фортепіановому супроводі Каталіни Куклер.
Олена Гентіш в гуморесці власного авторства схарактеризу-
вала притаманності і працю кожного Відділу нашої Округи.

Обжинковий танок вивів дівочий ансамбль "Верхо-
винці" під мистецьким керівництвом Дарії Гензи при
вокальному супроводі квартету союзянок: О. Гентіш, І.
Клим, О. Гаєцької, і С. Раковської і під фортепіановий
акомпаніємент Володимира Гентіша. Українські обжинкові
пісні в опрацюванні Ф. Колесси були монтажу Л.
Крушельницького, за що належить йому особлива
подяка. Обжинковий хорівід дівчат передав голові Округи
М. Томоруг вінок зі збіжжя і польових квітів, як символ
збору праці за минулих 50-літ СУА. Святкування закінчено
відспіванням гімну СУА. Програмою вміло проводила
культурно-освітня референтка Округної Управи Нью-
Йорку Марта Данилюк, яка накреслила план святкування і
вклала багато праці і труду в його переведення

Другий панель відбувся в середу 8-го жовтня 1975 р. в 7-
ій годині вечора в домівці СУА. Темою було "Звідомлення

учасників Міжнародної Жіночої Конференції у Мехіко"

Доповідачами були: Олена Процюк, Андрій Семотюк,
Каміля Смородська, Оля Ставнича.

В п'ятницю 10-го жовтня 1975 р. в домівці СУА від-
булося "Висвітлення прозірок з подорожі до Бразилії др.
Теодозії Савицької референтки суспільної опіки Головної
Управи СУА. Прозірки висвітлювала донька Т. Савицької
Гандзя Савицька, яка з мамою відбула подорож до Бразилії.
Прозірки дали образ життя українців у Бразилії і показали
деяких стипендистів СУА.

11-го жовтня в Народному Домі в Нью-Йорку відбулися
"Вишивані Вечерниці" при звуках оркестри Б. Гірняка.
Співав І. Раковський, а аранжером забави була Рома
Прийма-Богачевська. Між численними гостями були
присутні — голова Централі Рожанковська, редакторка
"Нашого Життя" Уляна Любович, поетка Зоя Когут і
письменник Микола Понеділок. Відбулася дефіляда
вишивок і традиційна роздача нагород.

Від 4-го до 11-го жовтня в домівці СУА можна було
оглядати виставку СУА, яка частинно відзеркалила працю
Округи СУА в Нью-Йорку на протязі 50 літ.

Святкування 50-ліття СУА в Нью-Йорку пройшли з
успіхом.

Лідія Магун

пресова референтка Округної Управи Нью-Йорк

ОКРУГА ОГАЙО

Дня 5-го жовтня 1975 р. членки СУА Округи Огайо від-
значували 50-ліття існування своєї організації.

Створений Округною Управою святочний комітет
очолила Оля Городиська.

Ювілейні святкування почалися Службою Божою в
наміренні членок СУА. Приявні вписувалися в "Пропа-
м'ятну книгу 50-ліття СУА" Стіл був прибраний квітами і
символічним 3-поверховим колачем роботи членки 33-го

Відділу Іванки Яремко. Увагу звертала мистецька виставка
образів наших членок: Ніни Раковської, Емілії Завільської,
Нелі Винярської, Степанії Демчук, кераміки Дарії Сірко і
скульптури Ані Фаріон. Відділи 33-ий і 12-ий з Клівленду,
7-ий з Акрону та 69-ий з Льюрейнун зробили показ своєї
діяльності.

Після відкриття імпрези головою святочного комітету і
після молитви програмою керувала Лідія Вирста. Головним
промовцем була др. Маруся Бек. Виступала оперова

Почесна голова СУА Катерина Мураль відзначає членок — піонерок асистує Леся Кусяка — голова 12 Відд. і Дороті Еверт — голова 60 Відд. на дальшому плані з ліва голова Округової Управи Марія Грушкевич

Показ народного одягу у Клівленді. Готові до виступу: Орсія Турба і Дарка Павник (у другому ряді) — (Борщів), Марійка Василина (Київ), Ірка Фаріон (Полісся), у другому ряді Міра Теслюк — (Буковина)

співачка Христя Липецька при акомпаньяменті Олюні Винницької. Голова Округової Управи Марія Грушкевич передала почесній голові Округової Управи Катерині Мураль відзначення почесної членки СУА, яке їй надано на XVII Ювілейній Конвенції в Нью-Йорку. Відзначено 8 членок — піонерок: Антонію Франт, Марію Гавриляк, Марію Герман, Анастасію Кухту, Марію Лабик, Євгенію Пискливу, Мільку Чубінську і Софію Чубінську.

Останньою точкою програми був показ народньої ноші переведений 8-им молодечим Відділом ім. Алли Горської. Про ношу подбали І. Кашубинська із членками 33-го Відділу. Пояснення давали Оксана Смеречинська і Ірина Кашубинська, а англійською мовою — Оксана Павник. — Імпрезу Золотого Ювілею СУА закінчено молитвою.

Емілія Волиняк пресова референтка Округової Управи

Неприйняту оплату за Бенкет з нагоди 50-ліття СУА у Вотерв'їт, Н.Й. в сумі 10 дол. передаю на МУЗЕЙ СУА (1 цеглина)

Марія Савчак

За одержаний гонорар за виступ на 50-літньому Ювілею СУА в Ірвінгтоні Н. Дж. пані **Марія Ясінська-Мурована** закупила цеглину на Музей СУА

Прод. 50-літ. СУА зі ст. 5

Не зважаючи на осяги і жертвенність членок на громадські і церковні цілі, ми як організація не маємо в українській громаді такого становища, на яке заслуговуємо. Нас використовують до праці але не до репрезентації, не дають можливості висловити свого голосу. Чорну роботу виконують жінки, "лаври" збирають чоловіки. Нас радо бачать, коли приносимо грошевий переказ на "х" — ту суму долярів. А треба собі усвідомити, що громадське дякую — привабливе, але скоро забувається, а здобутки організації тривкі. Коли виникла справа музею, і нам потрібно було допомоги, навіть не матеріальної, а моральної, тоді ні один громадський голос не піддержав нас, ні одна громадська інстанція не то, що не стала за нами, але не хотіла пізнати справу з нашої сторони. А музей організували ми не дле себе, а для громади і для майбутніх поколінь.

Вступаючи у 51-ий рік праці пам'ятаймо ту велику роботу, яку зробили наші піонерки, хоч у

більшості були неграмотні, неосвічені, бідні, але гідні. Не цуралися рідного, лиш гордилися ним і зберігали. Слід підкреслити їх велику жертвенність. Бо коли в 20-их роках заробітна платня 6-денного робочого тижня була 15-16 дол., наші членки в тих роках довали 3, 4 і 5 долярів, то це була велечезна жертва. Порівнюючи до сьогоднішньої пересічної платні 15г-200 долярів тижнево 1г долярів, як часто чуємо, є завеликим датком на музей.

Сьогодні найважливішим обов'язком є забезпечити нашу організацію фінансовою незалежністю, щоб не бути громадськими покидьками. За 50 літ існування ми пожертували понад один мільйон долярів на громадські цілі, від сьогодні мусимо дбати про свою фінансову незалежність свої організаційні скарби. Не чекаємо від громадянства ні подяки ні признання. Для нас важливе те, що ми виконали свій обов'язок супроти українського народу і далі його виконуватимемо.

Вісті з Централі

Для безпеки журналу „Наше Життя“

заплановано в СУА

Запасний Фонд у висоті 50,000 дол.

До кінця жовтня 1975 р. зложили:

Окружні Управи і Відділи СУА	28,525.28 дол.
Поодинокі особи	4,831.90 дол.
Разом	33,357.18 дол.

ПОДБАЙТЕ ЗНОВ ПРО ВІДПОВІДНІЯ ДАТОК!

НА ЗАПАСНИЙ ФОНД "Н.Ж." ВПРОДОВЖ М. ЖОВТНЯ 1975 р. НАСПИЛИ ТАКІ ПОЖЕРТВИ:

ВІДДІЛИ СУА:

100 дол. — 29 Відділ — Чікаго
60 дол. — 103 Відділ — Гемстед
50 дол. — 69 Відділ — Льорейн
45 дол. — 17 Відділ — Маямі
35 дол. — 68 Відділ — Сиракюзи
25 дол. — 25 Відділ — Потакет
10 дол. — і Відділ — Нью-Йорк
10 дол. — 56 Відділ — Дітройт
7 дол. — 33 Відділ — Клівленд

Разом 342.00 дол.

ПООДИНОКІ ОСОБИ:

20 дол. — Н. і Т. Слейбі — Дітройт
20 дол. — Л. Галяженко — Дітройт
10 дол. — Д. Поповецька — Дітройт
5 дол. — А. Курчак — Іст Медов
5 дол. С. Сікора (чл. 33 Відд.) — Клівленд
2 дол. С. Зварун (чл. 33 Відд.) — Клівленд
5 дол. — Мосора — М. Долинка — Ірвінгтон
5 дол. — А. Голубець — Парма, О.

Разом 72.00 дол.

Поля Книш — Фінанс. секр.

СУСПІЛЬНА ОПІКА

НЕ ЗАБУДЬТЕ ПРИВІТАТИ...

З Різдвом Христовим не забудьте привітати хворих, самотніх, немічних. Вони ЖДУТЬ ВАС у ЛІКАРНЯХ, СТАРЕЧИХ ДОМАХ та і в своїх мешканнях.

Відділам, які мають "Бабусі" пригадуємо післати їм різдвяну карточку. Це велика їм радість.

Теодозія Савицька

ПЕРЕДПЛАТА "НАШОГО ЖИТТЯ"

Мабуть, немає кращого різдвяного дарунку, як передплата "Нашого Життя" особливо тим, які живуть поза межами США. Люди з Бразилії дуже просять передплачувати для них "Наше Життя". Це особливо відноситься до спонзорів, які часто крім стипендії посилають дарунки своїм стипендістам. Також добре передплачувати для них українські тижневики.

Прод. на ст. 44

НА СТИПЕНДІАЛЬНУ АКЦІЮ ДЛЯ МОЛОДІ У БРАЗІЛІЇ ЗЛОЖИЛИ У ЖОВТНІ 1975 р.

Дол. 350.00:

Др. Стефанія і Др. Юрій Бережницькі, Філядельфія

По дол. 200.00:

Др. Пилип і Пані Володимира Демуси, Мокена Марія і Михайло Крижанівські, Рочестер, Надія Хойнацька, Оук Форест

Дол. 155.00:

Дмитро Вашук, Філядельфія

Дол. 150.00:

Н.Н. через 59 Від. СУА, Балтимор

Дол. 100.00:

Анна і Павло Іванів, Торонто

Дол. 75.00:

Ксеня Антипів, Ютика

Дол. 20.00:

Ірина Базилевич, Торонто

Дол. 15.00:

Др. Д. і Р. Богачевські, Вієнна

Разом дол. 1465.00

ДО ПРЕСОВИХ РЕФЕРЕНТОК ОКРУГ І ВІДДІЛІВ

Через брак місця в ч. "Нашого Життя" за листопад ц.р., вміщено в ньому тільки частину хроніки Округи Нью-Йорк. Друга частина буде вміщена в числі журналу за грудень ц.р.

Округа Нью-Джерзі пришле хроніку до кінця листопада до числа за січень 1975 р.

Округа Нова Англія пришле хроніку до кінця грудня до числа за лютий 1976 р. Округа Огайо пришле хроніку до кінця січня 1976 р. до числа за березень.

Округа Дітройт пришле хроніку до кінця лютого до числа за квітень.

Округа Чікаго пришле хроніку до кінця березня до числа за травень.

Округи Північний і Південний Нью-Йорк пришлють хроніку до кінця квітня до числа за червень.

Просимо присилати хроніку своєчасно. Хроніки, прислані після реченця, не будуть вміщені в числі журналу, до якого за пляном призначені.

Марія Барагура
пресова референтка СУА

НАШЕ ЖИТТЯ, ГРУДЕНЬ 1975

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

ДВАДЦЯТСЬОМИЙ РІК ВИДАННЯ

ЧИСЛО ОДИНАДЦЯТЕ

НА ЗАКІНЧЕННЯ РОКУ УКРАЇНСЬКОЇ ЖІНКИ

Рік Української Жінки добігає до кінця. Його перебіг проходить за наміченим планом, в якому вирізнялись три головні етапи. Перший був День 8 березня як День Молитви за страдальну українську жінку. Другий — це 11 травня в пошану української матері, яка виховала колишніх та й теперішніх борців за волю. І третій — день 21 вересня — День Жінки-В'язня, в якому ми домагались амністії для них. Всі ці вшанування виявили зрозуміння і пошану цілої української громади для шляху української жінки.

Рік Української Жінки показав також силу українського жіноцтва у виступі на міжнародньому ґрунті. Участь української делегації у Світовій Жіночій Конференції у Мехіко була дуже успішна. Відбулось кілька виступів наших делегаток, вручення нашого меморіалу в обороні жінок-в'язнів, пресова конференція, прийняття для чужих делегаток і дводенна голодівка, що принесла нам розголос у пресі, радіо і телевізії. Наші заходи з'єднали нам приятелів. Ми стали осередком опору проти виступів численної советської делегації.

Бажаючи завершити Рік Української Жінки, висуваємо почини, що постали на терені жіночих організацій чи комітетів у різних країнах.

Першим є імпреза "Поклін жінці в'язневі", яка в короткій програмі допоможе нам налагодити духовий зв'язок із тими жінками, що стоять тепер у першій лаві боротьби. Получена з "голодною трапезою" допоможе нам зібрати фонди на дальшу їх оборону. Матеріяли для такої програми вже є підготовані.

Другий допоможе нам використати Різдвяний настрій вільного світу. Перед ялинками, виставленими в публічних місцях, могли б заколядувати українські діти. Дитяча коляда і відповідний напис з повідомленням, що така коляда заборонена в Україні, приверне увагу публіки і знайде відгук у пресі.

Третій почин — це імпреза в мові країни поселення, яка інформує чуже жіноцтво про наші змагання. Деякі наші складові організації влаштували такий інформаційний вечір із мистецькою програмою, який пройшов дуже успішно і з'єднав нам приятелів.

Завершімо Рік Української Жінки одним з цих починів! Вони могли б відкрити нам дорогу до дальшої дії, яка спричиняється до розголосу нашого визвольного змагу.

Управа Світової Федерації Українських Жіночих Організацій.

СЕМІНАР У СИДНЕЇ

Світова Жіноча Конференція у Мехіко накреслила ряд завдань, що мають розглядатись у найближчому часі. Для тієї цілі відбудуться різні семінари, а перший з них намічений на 26 листопада 1975 р. у Сиднеї, Австралія.

Темою цього Семінара є комунікаційні засоби і мистецтво. Преса, радіо, телевізія, кіно, література, театр — все те, що доходить до широких мас населення і впливає на публічну опінію. Світовий план дії, ухвалений у Мехіко, ствердив, що великою перешкодою у піднесенні статусу жінки є — закріплення переконання

про неспроможність і меншу вартість жінки у спільноті. Ця настанова повинна бути усунена або змінена.

В тій цілі світовий план дії звертається до урядових і неурядових організацій із пропозицією перевести досліди у своїх країнах. Це значить розглянути, як представлена роль жінки у всіх засобах комунікації, вчислених угорі. (Т. 177) Слід поширити ці досліди також на становище жінки взагалі (т. 178). Їх треба оперти на історію даної країни і подбати про усвідомлення загалу у тому, що завдання жінки різноманітні і суттєві для розвитку даної країни (т. 179)

Семінар у Сиднеї буде першим розглядом завдань світового плану дії.

Треба сподіватись, що Союз Українок Австралії, який має добре встановлені зв'язки з австралійським жіночим світом, зможе взяти участь у нарадах. Вплив на засоби комунікації — це велика проблема і нам треба її пізнати.

ВИДАВНИЧИЙ ФОНД ІМ. ПАВЛИКОВСЬКОЇ

У висліді жалобних відправ і пам'ятних вечорів по смерті бл. п. Ірини Павликовської Екзекутива СФУЖО постановила на засіданні 23 жовтня ц.р. створити Видавничий Фонд її імені. На це вплинув також факт, що Покійна працювала над історією Об'єднання Українських Жінок

Німеччини і її коротко перед смертю закінчила. Її бажанням було зладити і видати історію кооп. "Українське Народне Мистецтво" у Львові, яку довгі роки провадила. Отже цей Видавничий Фонд матиме конкретне завдання.

Історію ОУЖ Німеччини постановлено видати на 25-літньому ювілеї організації, в якому Покійна взяла активну участь. Цей збірник, тоді запланований, уже наближається до закінчення. Першу частину (1945-1950) зладила Ірина Павликовська, дальші відтинки праці опрацювали — Дарія Ребет і Олександра Бойко-Сулима.

ОБЛІК ЧЛЕНСТВА

Організація Українських Жінок Вел. Британії перевела облік свого членства, що було заряджене в Українському Році Жінки. Загальне число членства — 2073, в тому біля 200 молодого жіноцтва, вже народженого в Англії.

Поділ за званням представляється так: секретарками в урядових підприємствах і приватних фірмах працює 48, учительками в англійських школах 32, медсестрами 19, бібліотекарками 2, студенток є тепер 69. Є заступлені також інші фахи. Є 1 лікарка, 1 хемічка, 1 вчителька музики, 1 малярка, 1 працює в мистецькій фотографії.

Цікавий також облік їх громадського навантаження поза ОУЖ. Сорок членок ОУЖ працює виховницями в молодечих організаціях Пласті і СУМ, а 34 є вчительками в школах українознавства.

Ще немає обліку жінок-культуротворців, але ОУЖ над тим працює.

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОК НІМЕЧЧИНИ НА ФОНД ОБОРОНИ

Об'єднання Українських Жінок Німеччини влаштувало другу українську зустріч у Північно-Західній Німеччині. Це відбулося у Білефельді заходами заступниці голови ОУЖ Валентини Терешкун. Зустріч була дуже успішна, як під оглядом організаційним так і товариським.

У висліді тієї Зустрічі призначено суму 500 н. м. на наш Фонд Оборони. Щиро дякуємо українському жіноцтву в Німеччині за цю готовість допомогти нашим знедоленим посестрам в Україні!

ВИДАННЯ РОКУ УКРАЇНСЬКОЇ ЖІНКИ

В Році Української Жінки Управа СФУЖО подбала про матеріяли й доповіді, що наświetлюють різні аспекти жіночого життя. Дотепер появилос'я шість випусків. Це є — Ірини Пеленської "У 90-ліття жіночого руху", Володимири Ценко "Переломовий рік", Олександри Бойко-Сулими "Громадський шлях української жінки", Лідії Бурачинської "Етапи українського жіночого руху", Олени Процюк "Мехіко і що далі?", др. Наталі Пазуняк "Поклін жінці-в'язневі" Всі ці матеріяли розіслано складовим організаціям до використання.

ВКЛАДКА СКЛАДОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

В останньому часі наспіли вкладки двох складових організацій у Канаді. Своєю оплатою за 1975 р. зложили — Ліга Українських Католицьких Жінок і Організація Українок Канади ім. О. Басараб. Їх вкладка вносить по 216 дол. від кожної. Щире Спасибі!

ЗАКІНЧИЛАСЯ АКЦІЯ "ЦЕГЛИН"

"Цеглини", видані з нагоди ювілею 25-ліття СФУЖО, були розіслані в рр. 1973/74 до наших громадян в США й Канаді. Відгук був позитивний і ми щиро вдячні за те. Радіємо, що наше громадянство оцінило 25-літній шлях СФУЖО і цим підтримало нас морально й матеріяльно.

Щоб відзначити поодиноких жертводавців почнемо містити їх поазбучний список у ч. 3 "Українки у світі" з 1975 р.

Замість квітів на свіжу могилу нашої дорогої сестри бл. п. **Ірини Павликовської** складаємо 50 дол. на Видавничий Фонд її імени при СФУЖО

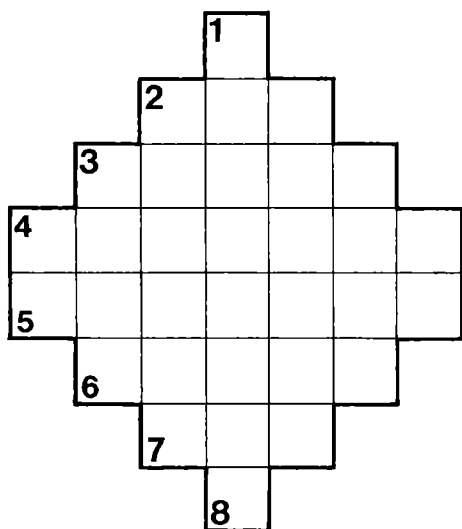
др. Мирон і Ярослава Зарицькі,
Бруклін

Замість квітів на могилу нашої провідної громадської діячки бл. п. **Ірини Павликовської** складаю 10 дол. на Вид. Фонд її імени при СФУЖО

Люба Онуферко, Філадельфія

Замість квітів на свіжу могилу співосновниці СФУЖО б.п. **Ірини Павликовської** складаю 50 дол. на Вид. Фонд її імени

Лідія Бурачинська, Філадельфія

ПОДУМАЙТЕ — ВІДГАДАЙТЕ

ПОЗЕМО:

2. звук
3. хемічний елемент
4. люди часто бувають —
5. весняні квіти
6. хлоп'яче ім'я
7. міра земної площі

ДОЗЕМО

1. Славна громадська діячка.

Розв'язка з ч. 10.

ПОЗЕМО:

1. Мороз
2. Окопи
3. Рід
4. Літ
5. Еля
6. ООН
7. Ра

ДОЗЕМО:

1. Марко
8. Роден
9. О. К.
10. Золя
11. Пі
12. Титла

OUR LIFE

MONTHLY, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. XXXII

DECEMBER

No. 11

Editor Marta Baczyński

CHRYSTOS RODYWSJA!

With the coming Christmas Holydays sincere greetings to all Regional Councils to all Branches and to all members of Ukrainian National Women's League of America. We extend our best wishes for your success in community efforts and personal endeavors.

We greet our honorary President — Lidia Burachynsky. Our thoughts and sincere best wishes fly across the ocean to our homeland, to those who live in bondage, in constant fear for their lives or for the lives of their families. We pray that the Newborn Christ hear their cry, and give them freedom and happiness.

We extend Christmas Greetings and Best Wishes for a Happy New Year to all members of our communities.

The Executive Committee U.N.W.L.A.

We, the women of the United States of America, join together to challenge our Nation to complete the unfinished work of achieving a free and democratic society, begun long ago by our Founding Mothers and Fathers. Join us as we commit our lives, hearts, energies and talents to the attainment of this goal.

(from the Preamble to the U.S. National Women's Agenda)

CHRISTMAS REFLECTIONS.

Christmas. An aura of mystical, magical scents permeate the air. There is a light-headedness, an instant kinship with one and all. Feelings vary, their ranges reach dramatic highs or painful lows, depending on ones thoughts. The shining beauty of the occasion — the birth of light and hope and love — brings a serene peace to the heart, a confidence for a better tomorrow. Memories of loved ones far away evoke a desperate longing — to share a touch, exchange a word.

Christmas. An antidote to our mad way of life — a sudden stop in the whirlwind cycle of everyday activities. Hush, slow down, listen. The cry of a new born infant — a miracle — a new beginning. Step out of the race for a while and listen to yourself, to your thoughts, listen to your heart. Give yourself a chance, a second chance.

Christmas. In regal splendor, the tree stands proud and tall. The sparkling glittering ornaments, the cookies, the candy, lovingly caress the boughs. A paper angel holds a lonely vigil upon its crown. He is a somewhat lopsided angel, with uneven wings and a rather large head. The tiny hand clasped in mine has made him. My child gazes in wonder at the fruit of his labour, a thing of beauty in his eyes, and rightly honored in so prominent a place. I will keep that angel forever, if I may.

Marta Baczyński

CHRISTMAS — A HOLYDAY OF LOVE.

Christmas is coming. For many it evokes warm, yet sometimes painful, filled with longing, memories of childhood. Memories of the first star, a lighted candle on the table or in the tree, of frosty designs on the windows, of snow sparkling in the moonlight. Within these memories is the glow of family love — gathered together to participate in Swjata Vecherja. It was a time of closeness, of warmth, understanding and need.

For the older generation, these times of long ago are past. Therefore, while preparing for the holidays it should not be a time of total longing for what was, nor a time of complaints that things are not as they used to be. Christmas festivities should be prepared so that our children and young people will one day remember them with light and love. Let us not emphasize the fake glitter but stress family unity, understanding and love. Let us faithfully participate in our time honored, Ukrainian traditions. Let us not burden each other with quantities of gifts, but give each other gifts of joy and happiness.

Let us hope there are none among us who are alone or lonely. Let our thoughts linger with those far away, who in fear or sadness look for the first star — those in prisons or in exile.

Memories of Christmas — where our feeling of love reached out to others — will always remain a treasure and strength in life.

With the coming Christmas and New Year, we express our best wishes for our readers, our friends and to all people of good will.

To our brothers and sisters in the Ukraine, we extend our greetings and our prayers.

*Editorial Staff and Administration of
OUR LIFE magazine
New York, December 1975*

HOLY NIGHT..... W. LEVYTSKY

Stillness. A blessed stillness covers the earth. It is felt only there, in our native land. It is soft, almost unreal. The white hand of snow quieted all sound, rubbed out all color, rounded sharp angles, distorted perspective of the land and tenderly touched my soul. I walk the snow covered paths in the orchard and I listen. In the white stillness — mysterious steps. It is He walking. Christ — Child.

I remember and dream. I want, oh so desperately to relive but once more, but for a moment, that stillness of Christmas in my native land.

The sled glides over the beat in snow, as a boat over the water. Horses kick up the snow with their galloping

motion, and it foams around their prancing hoofs. A swinging tree will creak occasionally, a horse may snort. In the twighling a village hugs a hill. The windows twinkle. Somewhere a gate is opened and it creaks. Behind each window shadows of people move to and fro. Around the table in each family, within the rituals of Swjata Vecherja, the Son of God is born — eternal truth, eternal love. This night, this holy night.

To you, to you distant snow covered fields and villages and towns I glide on the sled of my longing. Faster, faster. The sled glides, the horses kick up the snow and I'm coming, I'm coming, but somewhat I can't make it to you — the day of my childhood, my footsteps on the white snow.

"He came today from heaven
to save all his people....and He was glad"

Against the violet background of the Christmas night — silhouettes of the wooden copulas and golden gleams from lighted windows. As if from a magic music box the sounds from the church wander into the snowy distance. God Eternal is born. I stand in the entrance, near the kiss — stained nailed feet of the Savior and touching my feverish brow to cold frame of the door I sing with you, my dears, so far away.....

(translated from the Poisons of July, selected short stories by W. Sofroniv Levytsky; Toronto — Winnipeg, Canada 1972)

50th ANNIVERSARY OF UNWLA

Lubow Wolynetz

The Ukrainian National Women's League of America was founded exactly fifty years ago in New York City. Before that time there already existed other women's groups, such as Women's Community, Women's Hospital Group, Women's Section of the Democratic Club and Women's "Sicz" It was Hanna Chekalenko-Keller, who at the International Women's Congress in Washington D.C. called upon Ukrainian women of U.S.A. to form a women's national organization. At this point the existing women's organizations took up the call and formed themselves into the U.N.W.L.A. During the first years the headquarters of the organization was in New York City, then moved to Philadelphia, Pa., and now is back again in New York City.

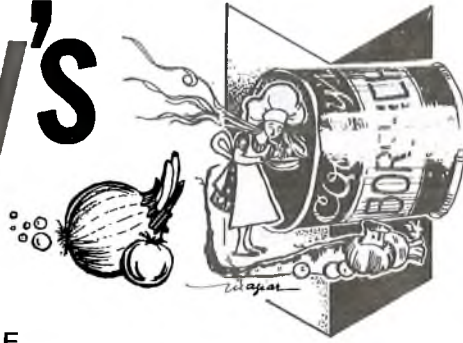
The formation of this league had a profound connotation for the Ukrainians in U.S.A. The first emigrants, majority of them uneducated, were the unskilled laborers, performing menial jobs. Longing for their built churches and schools, abandoned fatherland, they organized themselves, with founded theatrical and choral societies. The effort of Ukrainian women to be organized on a national level directly influenced the families in sustaining their Ukrainian heritage. Thus, these women stressed activities centered around their children, creating kindergartens and Ukrainian schools. The women-emigrants found moral support from the socially active women of Western Ukraine, such as Kobrynska and Yaroschynska, who offered pointers. In 1904, in "Svoboda" Eugenia Yaroschynska, wrote "Our dear sisters!" Remember to protect our most precious

treasure: our Ukrainian nationality... Teach this to your children and in this way you will have the gratitude from them and from the entire nation... "These encouragements and willingness to serve their own people prompted the Ukrainian women to organize themselves in 1925, forming thus an independent apolitical and tolerant of all religions, league. Their main ideas were: To work for the Ukrainian nation and community to sustain and keep Ukrainian identity in U.S.A. and to spread the Ukrainian culture.

The UNWLA from the very beginning proved its deep patriotism and its readiness to uphold and protect the rights of Ukraine-beginning in 1925 with the first telegram to the Political Institute in Williamstown, Mass, protesting the lies that Mr. Skzynski, then the Polish Minister of Foreign affairs was spreading — up until the present-day activities in United Nations and the International Women's Forum in Mexico. It is, therefore, necessary to mention the anticommunist demonstration that the league organized in 1930 in N.Y.C. against the Soviet commercial company "Amtorh" Then, in 1933 Published a pamphlet in English about the famine in Ukraine and sent it all the Senators and Representatives of U.S. Congress.

The cultural activities, the maintenance of Ukrainian heritage and its introduction into American community in another branch of activity of UNWLA. In 1926 in the Astor Hotel in N.E.C., the organization, invited by the American Women's Association, held an
cont. p. 32

COOKY'S CORNER

JOYS OF CHRISTMAS TIME

One of the greatest joys at Christmas time for children of all ages, is decorating the tree. For those who live in the country the joy is compounded by a search through the woods for a most perfect specimen. For us, city dwellers, a trip to the neighborhood vacant lot where a "tree dealer" has set up a temporary business, must suffice. Other people, irked by the high cost of Xmas

trees and frustrated by finding pine needles in the rug in July, have bought artificial trees, which come out of a box for the holidays and after go into the box again, to emerge in fullness (after some shaking) and greenery next year.

Whatever your preference for trees, I will not dispute, though there is nothing that can quite compare with the aroma of a fresh evergreen (forget about that

bottled stuff). However I will certainly speak out when it comes to decorating a tree. For me the most beautiful tree decorations are those which can be eaten.

The Christmas trees of my childhood were all laden with edibles. Of course here and there was an artificial piece, and it was pretty. But the goodies — cookies, nuts, fruit, candy and chocolates, wrapped in foil or vivid colored paper were not only lovely to look at, but fun to eat. A tree, heavy with things to eat was never lonely. Someone was always casually strolling by to snip off a nut or a candy surprise. Sugar cookies, a treat for the eye as well as for the plate, were always the first to become scarce.

A Christmas tree with glass ornaments is like a beautiful guest at a party — cool, distant, untouchable. A food laden tree is a true participant in the spirit of the holiday and in all the activities of the family. Have one this year.

NASHE ZHYTTIA ENGLISH DIGEST

OUR COVER

Kiev-Russ was one of the most important political and cultural centers of Europe. With the acceptance of Christianity from Byzantium, its own culture became enriched and entwined with elements of the classical heritage. Learning and books became highly regarded. It is written that the great ruler of Kiev-Russ, Jaroslav Mudryj loved books, had many of them written and rewritten and placed them in St. Sophia Cathedral for safekeeping.

Unfortunately, wars and raids and the passage of time destroyed these treasured masterpieces.

In the X.XI and following centuries books were written by hand, on specially treated animal skins, letters were filled with gold, and colors were made of natural ingredients. Books on religious themes were decorated with exquisite miniature paintings. Our cover this month features the miniature "Christmas" from the *Trirskyj Psalmyr*, a book of prayers and religious thoughts, belonging to the

polish princess Gertrude, who became the wife of Jaroslav Jaroslavych in the XI century. The book was decorated with 34 such miniatures on different themes. Today the book is found in a museum in Northern Italy.

Interview

This is not the first time that the name of Laryssa Bilaniuk has appeared in our magazine. It seems only a while ago, upon finishing her studies, we have expressed our best wishes for her future in her chosen field of medicine. Today after 10 years of hard work, she is a radiologist and an assistant professor of medicine at the Medical School of Pennsylvania University.

Dr. Laryssa Bilaniuk was born in the Ukraine. She went to school in Detroit, where she received her degree in medicine in 1965. She is married and the mother of two daughters.

We spoke to the young doctor over a hurried lunch — just one sign of her busy

schedule. We wanted to know if there were other Ukrainian women professors in medical schools. Dr. Bilaniuk informed us that to the best of her knowledge there are three — Canadian — born Dr. Audrey (Odarka) Wilson at the Heneman Medical School; Dr. Zoriana Kavka-Malsid at the Pennsylvania University School of Nursing; and Dr. Natalia Strutynska, professor of radiology at New York Medical School.

We inquired about her specialization. She explained — "Radiology for me is a specialization which has to do with the whole human organism, is involved with almost all of its illnesses and lies on the crossroads of all other specializations. For me radiology is an exploration without the knife. Now I have chosen a more narrower study which is called "computing Tomography" of the human head."

How did Laryssa Bilaniuk become an assistant professor? She explained that she specialized and did research under grants from the American Cancer Institute and the National Institute of Health. She spent one year doing research at the Institute of Nuclear Medicine in Heidelberg, Germany and half a year at the Rothchild Institute in Paris. She published research papers and prepared scientific expositions for the American and international radiological conferences. She was then an in-

structor in radiology and obtained the experience in teaching medical students. Shortly she attained the position of assistant professor.

We asked about discrimination of women in her field. "In the last five years, said Dr. Bilaniuk, the outbreaks of discrimination have lessened, but along with this has grown an insensitivity to a woman's position; that is if you want to be considered equal with a man, behave as one. Outside of my immediate circles I often hear that a woman's place is in the kitchen. This type of thinking reflects

only in men who feel themselves inferior."

She explained about cancer, the most dreaded of all diseases. "It is definitely a terrifying disease, but in many cases it can be cured, if caught in time. It is because of this that I want to stress a regular medical check up. Too many people simply overlook it and present themselves when it is too late to help them"

How do you combine your professional activity with your role as a wife and mother? "It is my fortune, explained

the doctor, to live with my parents. Our daughters find in them all love and affection that they need. My husband and I spend all our free time with them, and should the need arise, we would immediately curtail our professional activity so as to devote more time to them"

Her philosophy of life? Dr. Bilaniuk explained — "Mutual, spiritual and intellectual growth and understanding. I believe that spiritual and emotional stability of each one of us has its roots in our ethnical identity and because I am Ukrainian I respect all that is Ukrainian"

Georgina Fisanick-Englot, Ph.D. (left) and Joan E. Roberts Ph.D. (right) were honored by Branch 72. Both young women received International Women's Year awards at the Musicale held on 11/23/75, for their outstanding work in the field of science. The annual Musicale is a showcase for talented young artists. Ms. Inka Rudnycka and Ms. Elena Heimur were guest artists. The event chaired by Ms. Helen S. Prociuk and co-chaired by Ms. Ann Bezkorovayna was a great success with many prominent members of the community attending. Ms. Mary Lysowayer, the President of the Br. 72 officiated,

In times of trouble, in times of quake
 There are some women who do
AWAKE
 The sounding of stirring warmth in
 hearts,
 The emission of joy on every day that
 starts,
 The love in a kiss planted here, on
 my cheek,
 The pat of hand, the confidence I
 seek
 These women are few, unique and
 rare, For God's mold cracked —
 (There was no spare)
 And, alas, I think I've found but
 one — who really is a lot of fun.
 She lives by me, and I, by she. She's you,
 Mom; no less — and it's to
 God I thank, I'm blessed!

Patricia H. Kotyk

50th anniversary cont.

exhibition of Ukrainian folk art. In 1930's it took part in similar exhibitions in Grand Central Palace, sponsored by the "Pro America" Organization; In 1933 the organization purchased a collection of folk art objects, in Lwiw which, it exhibited in the World Exhibition in Chicago. There are problems as yet unsolved, to transform this rare collection into a permanent museum display.

Another great interest and of the greatest value that the league has — is to help others. From the first members' dues to today's thousands of dollars, the UNWLA, within the span of 50 years activity has been among the first to give financial support in Ukraine: to the needy, the invalids. Upon the establishment of Karpathian Ukraine,

the organization immediately began a wide-scale action — collecting funds, sending packages with clothing, medicine and food. After the war, it organized a large campaign for displaced persons. Together with ZUDAK, UNWLA sent packages, petitioned the American Federal Government to permit the entry of immigrants, and by itself sponsored the entry into U.S. of 100 widowed women with children.

Entering now into 51'st year of activity let us remember the work performed by our pioneers, the majority of them poor but proud and generous. We take pleasure in the four enlightened generations of members, our collection of national folk art, and our magazine "Our Life", which is being published for over 30 years and thus unites us all.

НАШЕ ХАРЧУВАННЯ

Лукія Гриців

ПРИГАДАЙМО ДАВНІ ПРИПИСИ

(МАЗУРКИ)

В поспіху сьгоднішнього життя не маємо часу оглядатися — однак, якщо йдеться про щось гарне і приємне та смачне, то все варто на лише оглянутися, але і вернутись один чи два кроки назад.

Так ось тепер хочеться мені пригадати декілька приписів, які були так дуже популярні пів-століття тому. До них належать незаступимі "мазурки", без яких не можна було собі уявити більших свят.

МАЗУРОК ПОМАРАНЧЕВИЙ

16 oz борошна (муки)
8 oz масла
4 oz цукру
3 варені жовтки перетерті
2 цілі яйця

Замісити тісто, тонко розложити на листі та спекти в легкій печі. На прохолоджене наложити доброї помаранчевої мармеляди (сухої) а на мармеляду мигдалову масу:

16 oz змелених, спарених мигдалів
16 oz цукру
5 жовток

Втерти разом — пекти в 350° — 15 хвилин
Гарячий полюкрувати прозорою склицею:

16 oz м'якого цукру
1/2 горнятка води
1 чайна ложечка оцту.
помаранчевий сік

Цукор, з водою і оцтом заварити. Як пристигне додавати потрошку помаранчевий сік втираючи так довго, аж згусне настільки, що можна буде смарувати.

МАЗУРОК З ВАРЕНОЮ МА- СОЮ

Спекти тісто, як у попередньому приписі. На нього наложити масу:

16 oz парених, без шкіри змелених мигдалів
16 oz сполоканих білих родзинок
16 oz цукру
сік з великої помаранчі

Все разом вложити до посудини, поставити на вогонь і мішати дерев'яною ложкою, поки не почне сильно парувати. Масу наложити на спечене тісто, вигладити рукою. Зверху декоративно накладати свіжо зварену на густому сиропі помаранчеву шкірку, потяту у вузькі пасочки.

ФІГОВИЙ МАЗУРОК

16 oz цукру
1/2 горнятка води
2 фунти яблук тертих на терці
1 1/2 фунта змелених фіг

З нагоди 50-літнього Ювілею СВА складаємо 20.00 дол. на Стипендійний Фонд у Бразилії, через 33 Відділ СВА, Парма, Огайо.

Анна і Максим Задойні

З нагоди весілля дітей наших членок пп. **Марійки Пляш і Оксани Хміль**, складаємо 15.00 дол. на Запасний Фонд журналу "Наше Життя"

76 Відділ СВА в Дітройті

Цукор з водою заварити на сироп, додати потерті яблука і варити на густу мармеляду, тоді домішати мелені фіги, варити так довго аж згусне, виложити на андрут, або спечений крихкий "пляцок"

МАЗУРОК МІГДАЛОВИЙ З ШОКОЛЯДОЮ

16 oz тертої на терці шоколяди
16 oz цукру
16 oz мелених мигдалів
5 яєць
3 жовтки

Шоколяду, цукор і мигдали вимішати, додати яйця і жовтки, добре втерти, виложити на оплаток, андрути або спечений "пляцок", вставити до печі на 400° на 20 хвилин. Гарячий полюкрувати шоколядовою склицею:

4 oz шоколяди
1/4 горнятка води
1/4 горнятка цукру
1 чайна ложечка масла.

Все разом стопити, змішати і заллати мазурок.

Куховарські назви

НА БУКВУ Ш

Шафранівка — настоянка на шафрані.

Шашлік — кавказька м'ясна страва з шматочків баранини (або іншого м'яса), смажених на рожні.

Шеддок — пумбело — садовина з род. цитрусових.

Шемаля, див. **верховодка**.

Шербет — східний прохолодний напій з садовинно-ягідних соків, заморожений десерт із кави, шоколяди тощо.

Шійнка — вуджений окіст.

Шип, див. **виз**.

Шипуче вино, несправжнє шампанське — вино з додатком двоокису вуглецю.

Шипучка — безалкогольний напій домашнього виробу з листя чорної смородини.

Н. Ч.

ПОДЯКА

Складаю щирю подяку 33-тому Відділові СВА, за даток в сумі 38.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", замість квітів на могилу мого чоловіка. Із вдячності складаю 5.00 дол. на Запасний Фонд журналу "Наше Життя"

Анастасія Голубець

З нагоди пращання нашої довголітньої членки, секретарки п. **Ярослави Галій**, яка виїжджає із Сиракуз, на Запасний Фонд журналу "Наше Життя" зложили 35.00 дол. слідуєчі пані: 10.00 дол.: Я. Гудзак; 5.00 дол.: М. Кузьма; 3.00 дол.: Е. Єржківська; по 2.50 дол.: Я. Галій, С. Слопська; по 2.00 дол.: А. Курилко, А. Кравс, Н. Сенік, Н. Вольняк, Е. Бішко; по 1.00 дол.: Ф.

Войтович, Г. Боцун.

ХРИСТИМО НЕМОВЛЯТКО.

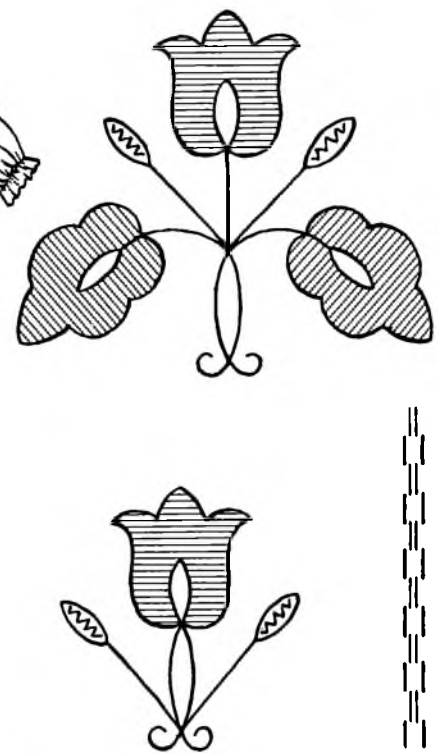
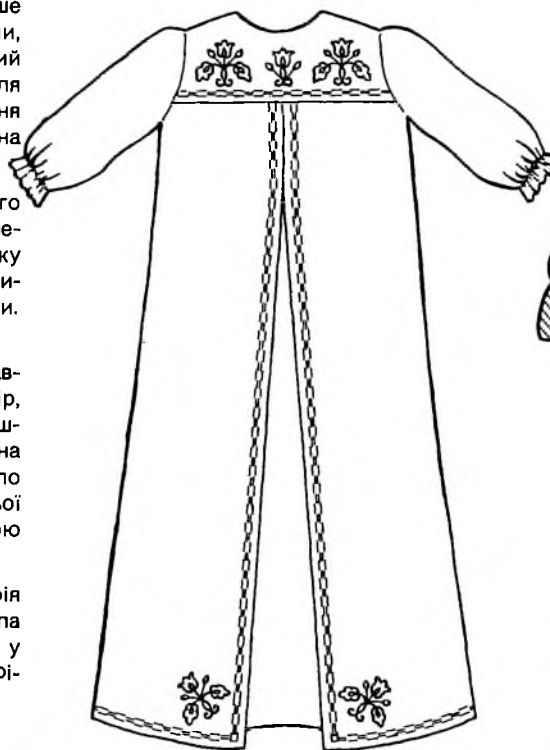
Рисувала Марійка Винницка

На виставці вишивок, де вперше показано вишивану мапу України, виставлено ще один незвичайний предмет, а саме сорочинку для немовлятка. У це святочне одіння немовлятко вбирають тільки раз — на христини.

Сорочка пошита з білого м'якого шовку. Довгий її станок угорі викінчений гезкою. Спереду має глибоку складку, щоб дістала відповідну ширину. Застібуються ззаду на гудзички. Малі рукавчики вшиті до пахи.

Сорочинка прикрашена полтавським гаптом у голубій красці. Взір, накреслений поруч, походить з рушника. Два більші мотиви, вміщені на гезці, і на придолі, менша квіточка по середині гезки. Край полів і передньої складки обведені вузькою смужкою викінчення.

Сорочинку виконала п-і Марія Сидоренко з Мартінсвілу. Вона була виставлена 23 квітня на виставці у Бавнд Бруку, а 18, 19. жовтня у Філадельфії.

Сорочка для немовляти прикрашена полтавським гаптом

Shirt for infants decorated with Poltava motifs

ПОДЯКА ЗА ДАРУНОК МУЗЕЄВІ НАРОДНОГО МИСТЕЦТВА СУА

Музей Народного Мистецтва СУА отримав від інж. Михайла Пежанського в дарунку колекцію знімків лемківських церков з їх описом.

Хай цей дарунок заохотить наших громадян пам'ятати

про Музей і поповнювати його вартісними пам'ятками й експонатами та їх документацією.

Жертвувателів інж. Михайлові Пежанському щиро подяку складає

Музейна Комісія СУА

ХРОНІКА ОКРУГ

ОКРУГА НЬЮ-ЙОРК

Союзники у поході під час демонстрації 21 вересня 75 р. Прапор несе Стефа Штомпіль (71 Відд.) на ліво голова Округної Управи Марія Томоруг — на право Марія Даниш, заступниця голови.

89-Й ВІДДІЛ СУА ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ, КЕРГОНКСОН, Н. Й.

В Кергонксоні постала оселя пенсіонерів "Золота Осінь", звідкіля прибули нашому Відділові нові членки. У зв'язку з побільшенням числом учасниць стало незручно відбувати наші місячні сходини в приватних хатах як досі, тому користуємо з гостинності "Союзівки". Скоро будемо мати своє власне приміщення в залі нашої церкви. В наступному шкільному році там буде міститися також наша школа українознавства і світличка, які ми плануємо влаштувати і вивинувати власним коштом. На цей видаток ми вже віддавна відкладаємо прибутки з наших імпрез.

Тому, що Відділ опікується школою українознавства, директором якої вже другий рік є проф. Володимир Бакум, наші імпрези часто зв'язані з виступами учнів школи. В звіттовому часі це була наша традиційна просфора і свячене, получене в цьому році з Днем Матері. День Батька зійшовся з закінченням шкільного року. На всіх цих імпрезах діти радували нас своїми співами і виголошуванням віршів. В березні вперше ми влаштували запусну забаву. Число гостей більшає з року на рік, частинно тому, що зростає число українців на нашому терені, але не менше й тому, що наші імпрези відзначаються широкою родинною атмосферою, яка притягає розпорошену громаду. Це ми завдячуємо у великій мірі господар-

ським референткам Олі Василик і Агнес Хоманчук, які вміло організують кожную гостину, нераз із великим вкладом часу. Членки завжди готові помагати. З нових починів треба згадати курс танків для дітей, що його веде від квітня Олена Оприско. За цей короткий час діти вже виступали на свяченому і на закінченні шкільного року. Число учнів — 20.

Суспільна опіка (реф. Софія Барусевич) продовжує акцію стипендій для молоді в Бразилії. Одну з трьох стипендій покривають членки, з чого половину суми (75.- дол.) вплачує наша членка Дарія Хухра. Другу половину зібрано в цьому році майже в цілості з розпродажу квітів у День Матері. Піднято думку, щоб розгорнути акцію висилки книжок і журналів також до Парагваю, який досі не охоплений нашою опікою. У зв'язку з кличем, щоб мати на увазі також потребуючих місцевих, не доконче заграничних наших співгромадян, С. Барусевич виступила з пляном, дати змогу старшим особам з Нью-Йорку, чи з інших великих міст, провести декілька вакаційних тижнів на свіжому повітрі, у нашій околиці. Маємо надію, що буде змога цей задум перевести в діло, бо зголосилося вже декілька родин, охочих прийняти в свою хату гостей. Може цей почин знайде відгук також в інших Відділах.

Культурно-освітня референтка Олімпія Васьків збагачує наші щомісячні сходини добре підбра-

ними рефератами, яких досі відбулося чотири, а саме: Шевченко як людина, Єлисавета Скоропадська-Милорадович — життєпис, історія святкувань дня матері і рефлексії на ту тему та Рік жінки, зокрема з підкресленням фактичного поневолення жінки в сучасній Україні.

В цьому році вперше старанням усіх місцевих українських організацій, в тому і СУА, був проклямований день 22-го січня українським днем. Нечисленна наша громада була свідком піднесення українського прапора в найближчому до нас місті Елленвіл, мейор якого проголосив відповідну декларацію.

АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР ДАРІЇ ЯРОСЛАВСЬКОЇ

Відділ влаштував 6-го липня 1975 р. у залі "Веселки" на "Союзівці" авторський вечір Дарії Ярославської з участю акторки Івонни Кононів. Імпредувідкрила голова Відділу Оксана Ленець.

У першій частині програми слухачі познайомилися з новим твором Д. Ярославської, римованими дефініціями "Кредо". Вступне слово до цієї збірки д-ра Романа Куха прочитала О. Ленець. Мистецьке читання виїмків із "Кредо" виконала акторка І. Кононів.

Збірка "Кредо", це короткі ритмічно-поетичні міньятюрки, доступні кожному формою, різно-родні змістом.

З черги О. Ленець прочитала уваги авторки до її "малої" прози, яку Ярославська назвала новелетами. У них вона передає переживання сучасних людей — українців і інших національностей. Її герої не носять імен, місцевості без окреслених назв. Це просто люди із своїми пригодами, радощами й турботами. Деякі оповідання, це моменти з життя визначих людей. У таких випадках авторка на початку твору зазначає про кого мова.

Д. Ярославська прочитала новелети "Таємниця", "Краса" і на домагання слухачів — "Рибалка" і "Грішник"

На закінчення авторка звернулася до присутніх з проханням, щоб сугерували їй цікаві, небуденні, інтригуючі моменти з життя, а вона вжиге їх темою до новелет.

Численно зібрана публіка сердечно оплескувала виступи Дарії Ярославської й Івонни Кононів, а голова Відділу подякувала їм за приймний вечір.

Дарія Горняткевич
пресова референтка

103 ВІДДІЛ СУА ІМ. ОЛЕНИ ТЕЛІГИ ГЕМ СТЕД, Н. Й.

Звітний час: від грудня 1974 до вересня 1975.

Відділ начисляє 32 членки. Відділ є членом місцевої клітини УККА і бере участь у загально-громадському житті. До лютого 1975 головою була Зеновія Зарицька. 14 лютого 1975 відбулися загальні збори, на яких головою вибрано Іванну Солтис. Щомісяця Відділ відбуває ширші сходи, а сходи управи в разі потреби. На сходах полагоджують справи, заторкувані в об'їзниках і письмах Цетралі та Округної Управи. Влаштовувано різні доповіді на актуальні теми.

У грудні 1974 р. Відділ влаштував традиційний Андріївський вечір. Слово про звичаї, їх символіку і традиції Андріївських святкувань виголосила Христина Подолук, яка пізніше провела програмою і забавами ввечера при допомозі пластунок-юначок з місцевої Пластової Станиці.

У травні 1975 відсвятковано День Матері. В тій імпрезі брала участь шкільна молодь. Реферат виголосила Зеновія Зарицька.

У вересні 1975 відсвятковано 50-ліття СУА, получене з Христинами Відділу і бенкетом з мистецькою програмою. Бенкетом провела імпрезова референтка Відділу Христина Подолук.

Після відкриття свята головою Відділу Іванкою Солтис, культурно-освітня референтка Зеновія Зарицька подала коротку історію і працю Відділу від часу його заснування в 1969 р. до сьогодні.

Реферат про патронку Відділу Олену Телігу виголосила заступниця голови Ольга Курчак.

На бенкеті була прийвана голова Округної Управи з Нью-Йорку Марія Томоруг, яка виголосила реферат про працю й заслуги організації на протязі 50-ти літ її існування. Марія Томоруг передала Відділові від Округної Управи привіт і побажання з нагоди його христин. В мистецьку програму входили: сольоспів Деніс Марусевич, якій акомпанював Христофор Магер. Молода бандуристка Мирослава Гарматій відограла кілька українських пісень. Членки Відділу — Г. Пищимуха, Христина Подолук і І. Солтис рецитували поетичні твори Олени Теліги.

Вечерю на бенкет przygotowали союзанки під проводом господарської референтки у проводі з такими панями: Юлія Захарів, Стефанія Сагата, Ангелина Герула,

Марія Ліпинська і Марія Цьопик, а до столів подавали доні членок — студентки: О. Дацків, Х. Герула, О. Капчак, Л. Солтис, А. Погорецька, і Марта Шпачинська.

Зворушливу молитву укладену для тієї нагоди, провів на початку бенкету й на його закінчення о. Шараневич — парох української католицької церкви.

У звітному часі влаштовано 5 виставок українського народного мистецтва в публічних бібліотеках. Їх організували: Зеновія Зарицька і одну О. Дацків та І. Солтис. Крім того відбулися 2 покази писання українських писанок, що їх демонструвала Міля Герд.

Старанням реферату суспільної опіки Відділ вислав 6 пачок з одежею і книжками до Бразилії.

Господарська референтка, якої завданням є поповнити фінансові засоби Відділу, у звітному часі влаштувала 2 святочні базари — різдвяний і великодній та раз продаж печива. Ця референтка зайнялася буфетом на забаві Дивізійників. Прихід з буфету у сумі 140 дол. Відділ передав на запасний фонд журналу "Наше Життя"

Є надія, що старання Відділу підшукати опікуна для одного стипендиста в Бразилії, незабаром закінчиться успішно.

Ольга Курчак
пресова референтка

104-ий ВІДДІЛ СУА, НЬЮ-ЙОРК, Н. Й.

104-ий Відділ на терені Нью-Йорку є наймолодшим так що до часу його існування як і що до віку членок. Відділ нараховує коло 20 членок, з яких три є референтками в Округній Управі: Ірина Волошин — імпрезова, Марійка Цимбаліста — суспільна опіка, Уляна Стельмах — зв'язків.

Плани праці і способи їх реалізації обговорювали членки на щомісячних сходах. Під проводом голови Оксани Байко, на перших сходах 8-го грудня рішено, що Відділ буде дальше організувати забави, які є фінансово корисні і дають розвагу громадянству. Відділ запланував чотири забави. Крім того на двох сходах були дискусії й рішення про різні імпрези, які дали б користь членкам.

21-го грудня відбувся Андріївський вечір в доміві СУА. Це була перша імпреза нової управи і всі членки приємно забавлялися.

22-го і 25-го січня Відділ взяв участь в двох демонстраціях під советською амбасадом в Нью-Йорку.

9-го лютого Відділ улаштував для членок показ вишивок в доміві СУА. Надя Кулинич провадила і вияснила всі способи вишивання. Починаючи з того тижня у кожний понеділок відбувалися в доміві курси вишивання під її проводом. Вісім членок постійно ходили на курс, який тривав до кінця травня. Н. Кулинич вияснювала і показувала, як вишивати хрестиками, яворівкою, гладдю, перетиканням, мережею, і низинкою. Курс був дуже успішний. У вересні курс почався знову з таким самим зацікавленням.

8-го березня Відділ взяв участь в маніфестації в пошану жінки. Членки роздавали летючки публіці на 5-ій Евені коло катедри св. Патрика. Після того всі пішли масовим походом під російську православну церкву на 97-ій вулиці, де відбулася демонстрація проти відвідувачів советських священиків.

15-го березня відбулася традиційна запусна забава в Українському Народному Домі в Нью-Йорку. Прибуло 350 гостей, молодих і старших. Грала оркестра "Темпо" Подарунки на вигравку подарували Відділові українські крамниці "Арка", "Еко", і "Сурма"

6-го квітня Відділ запросив на сходи Лесю Думу, яка показувала, як писати писанки.

16-го травня відбулася друга забава в Народному Домі. На цій забаві грала оркестра "Рушничок" з Монтреалу. Коло 400 гостей привітали її.

31-го травня і 1-го червня відбувся з'їзд голів Округної Управи і членки 104-го Відділу przygotowали снідання для учасників.

14-го серпня відбулися сходи, щоб обговорити виготовлення ляльок для музею СУА. Відділ przygotowляє гуцульську пару ляльок — хлопця і дівчинку.

21-го вересня Відділ взяв організовану участь у всенародній маніфестації з нагоди 200-річчя незалежності Америки, 100-річчя українського поселення в США і дня української жінки-політв'язня. П'ять дівчат з Відділу несли союзанський транспарент і на другий день появилася знімок дівчат з транспарентом в американському щоденнику "Дейлі Ньюз"

27-го вересня відбулася третя забава в Народному Домі. На забаві грали дві оркестри — "Доміно" з Нью-Йорку і "Сини Степів" з Монтреалу.

На забаві 104-го Відділу прибувають гості не тільки з Нью-Йорку, але і з сусідніх міст. Ці імпрези Відділу стають більш популярними серед молоді і старших, а Відділові

помагають фінансово і морально. Найближча забава відбудеться в листопаді. Цією імпрезою закінчиться цьогорічна праця управи Відділу.

Відділ сповнив свій фінансовий обов'язок перед Централеею, вплачуючи 220 доларів. Відділ жертвував на нову церкву св. Юра 125 доларів, на запасний фонд "Нашого Життя" 125 доларів і 150 доларів для українців в Бразилії, і на українські студії в Гарвардському університеті 100 доларів. Вчислюючи всі інші жертви, Відділ видав в 1975 році понад 500.00 доларів на різні українські цілі.

Оксана Куйбіда
пресова референтка

СВІТЛИЧКА 105-ГО ВІДДІЛУ, СТАТЕН АЙЛЕНД, Н. Й.

Уже третій рік діє на Статен Айленді світличка для малят під керівництвом виховної референтки Відділу Роми Баб'юк-Рейні. Світличку відвідує десятеро дітей. Вона має гарне приміщення в залі місцевої церкви. Цікавляться і опікуються нею батьки малят. Батьки не жаліють труду, щоб тільки їхні діти за допомогою світлички втримували єдиний їх зв'язок з українським оточенням.

Виховна референтура дістала підтримку свого Відділу в веденні світлички. Початки були тяжкі, бо всі діти походять з мішаних подруж, або є внуками давніх емігрантів. Вони взагалі не говорили по-українськи. Треба було укласти програму навчання, яка була б і цікава і достосована до потреб дітей, яких розговірною мвою є англійська. Тому, що навчання в світличці є безплатне, треба було придбати й упорядкувати допоміжні засоби навчання, як папір, фарби, патефон, книжечки, платівки, іграшки. Ця підготовна праця тривала цілий місяць, а допомагав у ній керівниці її чоловік. У першому році існування світлички допомагала в її веденні також Ляля Левицька.

Першою ціллю виховно-навчальної програми було збудити в дітях почуття, що в них пливе українська кров, що вони повинні мати національну гордість і виплекати в собі любов до України. У програму включено навчання молитов, пісень, віршів і деяких зворотів щоденної мови. Неможливо було навчити дітей вільно говорити українською мовою, бо навчання триває тільки дві години тижнево, а впродовж цілого тижня діти не мають змоги навіть чути українську мову.

Програма в світличці така, що кожна гра, кожний рисунок чи казочка мають чисто український характер, нпр., як діти малюють квіти, то тільки найбільш характеристичні в Україні — волошки, маки, як малюють хатки, то наші сільські з солом'яними стріхами, як малюють дітей, то в українських народних одягах, як граються в військо, то всі вони козаки з шаблями. Кожне свято в світличці відсвятковується за українськими звичаями: на Великдень будують діти модель гуцульської церкви, пишуть писанки, виводять гагліки. На Різдво споживають традиційні свят-вечірні страви, колядують, стрічаються з св. Миколаєм. Україна цим дітям представлена в казках, у яких небо голубіше, як деінде, а люди всі добрі, гарні, веселі, співучі, гостинні.

Це закарбовується в дитячих серденьках. Одного дня Каролін і Джордж підійшли до виховательки і сказали, що вони дуже хотіли б побачити Україну. В їх очах видно було грдість і любов до рідного і це дає виховательці вдовolenня, що її праця не пішла на марне.

Рома Баб'юк-Рейні
виховна референтка

Замість квітів

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Марії Грабар**, складаємо 35.00 дол. на Запасний Фонд журналу "Наше Життя"

17 Відділ СУА

Замість квітів в пам'ять дорогої членки бл. п. **Анни Матійців**, яка померла 25 вересня ц. р., складаємо 10.00 дол. цеглину на розбудову Музею СУА

22 Відділ СУА, Чикаго, Ілл.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Михайла Бабія**, мужа нашої членки Василю, пересилаємо 30.00 дол. на Запасний Фонд журналу "Наше Життя"

Членки 47 Відділу СУА
Рочестер, Н.Й.

Замість квітів на свіжу могилу генерала Армії УНР бл. п. **Олександра Вишнівського**, мужа нашої членки п. Катерини, складаємо 10.00 дол. на Запасний Фонд журналу "Наше Життя"

56 Відділ СУА в Дітроїті

Замість квітів на могилу заслуженої довголітньої членки бл. п. **Марії Кропельницької**, складаємо 15.00 дол. на Запасний Фонд журналу "Наше Життя"

57 Відділ в Ютиці, Нью-Йорк

Замість квітів на могилу нашої членки бл. п. **Віри Мицак** складаємо 10.00 дол. цеглину на фонд Музею СУА. Родині покійної висловлюємо найщиріші співчуття.

64 Відділ СУА в Нью-Йорку.

Замість квітів на могилу бл. п. **Анни Матійців**, мами нашої членки, складаємо 10.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя"

101 Відділ СУА, Чикаго

Пересилаю 150.00 дол. на стипендію для учениці середньої школи в Бразилії. В пам'ять 20-тої річниці смерті моєї мами **Левкадії Саєвич**, учительки, і в 5-ту річницю смерті брата **Романа Саєвича**, пластуна-сеньора, виховника молоді. Щоб їх праця і любов до молоді і науки продовжувалась даліше у молодих поколіннях.

Йоанна і Мирослав Гентош

Замість квітів на могилу бл. п. Проф. біол. **Богдана Заплітного**, нашого швагра складаємо 25.00 дол. на фонд СУА студентам у Бразилії.

Др. Теодозій і Ірена Сеньковські.

Замість квітів на могилу бл. п. **Михайла Полянського**, брата наших дорогих Юлії та Івана Полянських, складаємо 10.00 дол. цеголку на Музей СУА

Ольга Заремба і Ірена Левицька

Замість квітів в пам'ять 25-ліття смерті моєї найдорожчої сестри бл. п. **Софії Задороцької**, складаю 10.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя"

Еадія Сельська, Линборук, Н.Й.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Василя Гусаря**, мужа п. Дарії, складаємо 10.00 дол. цеглину на Музей СУА.

Василь і Дарія Орхівські
Нью-Брунсвік

Замість квітів на свіжу могилу мого швагра, бл. п. **Василя Хлопецького**, який помер в Золочеві, Україна в липні 1975 р., складаю 10.00 дол. на Запасний Фонд журналу "Наше Життя", а дорогій дружині Лесі і синові Славчикові, висловлюю своє співчуття

Леонтина з Федорчаків Галяженко

Ділимося сумною вісткою, що дня 2-го серпня 1975 р. ненадіжно відійшла у Вічність на 50-му році життя довголітня членка 26-го Відділу СУА Ева Вітишин з дому Скікун. Народилася в селі Верхня, пов. Калуш. Батько її помер, як вона була ще малою дитиною. Народну школу закінчила в родинному селі. Там належала до "Доросту" при читальні "Просвіти".

Під час війни німці вивезли її на роботу до Німеччини. Її мама добровільно поїхала за нею, бо не хотіла молоденької дівчини лишити самої. Уже заміжно з двома дітьми спровадили її до Дітройту два кузени Михайло й Іван Скікуни. Вони допомогли їй улаштуватися. В Дітройті вона належала до 26-го Відділу СУА і до Відділу ООЧСУ, де була доброю і активною членкою, хоча здоров'я мала підірване.

Над гробом прощали Покійну від 26-го Відділу СУА заступниця голови Відділу М. Воскрес. Після похорону членки ООЧСУ, де Покійна належала, приготували поминки в домівці

"Орлика" і там п. Рогатинська голова Відділу ООЧСУ і п. Легета, заступниця голови Головної Украви ООЧСУ теплими словами попрощали свою добру членку.

Родина Покійної зложила 50.00 дол. на ООЧСУ, а на пропозицію п. Вовк присутні зложили 37.00 дол., а від родини Покійної 10.00 дол, разом 47.00 дол. на пресовий фонд "Нашого Життя"

Покійна осиротила чоловіка Стефана, заміжно доньку Стефанію, зятя, четверо внуків, двох синів Ярослав і Романа, ближчу і дальшу родину в Америці і в Україні.

Нехай американська земля буде їй легкою!

Ділимося сумною вісткою з членством СУА і приятелями, що по короткій недузї 9-го вересня 1975 р. відійшла у Вічність членка 17-го Відділу в Маямі Марія Грабар. Вона раніше належала до колишнього 22-го Відділу в Джерзі Ситі і була його співосновницею. За довголітню приналежність до СУА мала отримати золоту відзнаку.

Покійна Марія Грабар з дому Слободян приїхала до Америки в 1913 році з села Вербиця бібрецького повіту в Західній Україні.

Покійна була активна в СУА 25 років у Маямі. Працювала також для католицької церкви, належала до Сестрицтва Серця Христового. У Джерзі Ситі була членкою Сестрицтва Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії й була довгий час його

головою. До обох Сестрицтв належала до кінця свого життя.

Покійна була жертвенна, не жаліла гроша на добродійні цілі.

Прощала її в каплиці голова Відділу Ірина Ракуш. Членки обох організацій відпроварили Покійну до української католицької церкви, а потім на цвинтар Флеглер Меморіал Парк.

Покійна залишила в глибокому смутку сина Петра і дочку Анну Марію Микитку, 12 внуків і 5 правнуків, три сестри — Ганну Наконечну, Катерину Хмильовську і Соню Микитку та брата І. Б. Слободяна.

Спи, Дорога Сестро Союзанко, хай американська земля буде Тобі легкою!

Замість квітів членки СУА зложили на фонд журналу "Наше Життя": Марійка Слободян 10 дол.: по 5 дол.: Соня Кучкуда, Анна Наконечна, Соня Микитка, Ірина Ракуш і 17-ий Відділ в Маямі.

Соня Микитка
секретарка

Замість квітів

Замість квітів на свіжу могилу ген. пор. Армії УНР, Лицаря Ордена Залізного Хреста, бл. п. **Олександра Вишнівського**, чоловіка членки 56 Відділу, Дітройт, складаю 10.00 дол. на Запасний Фонд журналу "Наше Життя", а дорогій пані генераловій Катерині висловлюю щире співчуття з приводу смерті її мужа.

Леонтина Галяженко
Членка 63 Відділу СУА, Дітройт

Замість квітів з приводу смерті бл. п. **Ірини з Макухів Павликовської**, провідної громадської діячки,

складаємо 10.00 дол. на Стипендійний Фонд Молоді у Бразилії

Елисавета і Богдан Казимири,
Ріджайна, Канада

Замість квітів в п'яті роковини смерті бл. п. **Івана Дороти**, колишнього директора Повітового Союзу Кооператив у Жовкові, нашого невіджануваного Дідуня і Батька, складаємо 10.00 дол. на Стипендійний Фонд Молоді у Бразилії

Елисавета і Богдан Казимири
Ріджайна, Канада

Замість квітів в першу річницю смерті, громадської діячки на рідних землях бл. п. **Христини Олександрі Мриц**, найдорожчої, незабутньої матері моїх приятельок, складаю 10.00

дол. на Запасний Фонд журналу "Наше Життя"

Володимира Михайлів

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Софії Тимчук**, моєї шкільної товаришки під час першої світової війни в семінарії у Відні, складаю 5.00 дол. на Запасний Фонд журналу "Наше Життя"

М. Домініка Мосора
чл. 28 Відділу СУА

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Володимира Захарія** складаємо 5.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя". Родині висловлюємо найщиріші співчуття.

Ірина і Михайло Іваницькі
Дітройт, Міч.

ЗМІСТ XXXII РІЧНИКА:

АРХЕОЛОГІЯ, ЕТНОГРАФІЯ

М: Барагура: Від збірки народного мистецтва до музею	10	5
Взори до вишивання: ч.1 обкл., ч.5 — обк. ч.6 — обкл.	8	обкл.
С. Гела: Київський скарб	2	8
Дарунок музеєві народного мистецтва	10	6
Збірка вишивок	8	22
Керамічна кахля з Коломиї	10	обкл.
А. Кушинський: Печення пасок на Україні	3	7
Великодні Звичаї	4	4
В. Лев: Народна одяга в Яворівщині ч.8 ст.10	9*	10
Писанки з пряхівщини	3	обкл.
Л. Храплива: Народні витинанки	7	8

ВІСТІ З ЦЕНТРАЛІ

ч.1 ст.16, ч.2 ст.20, ч.3 ст.20, ч.4 ст.16, ч.5 ст.17, ч.6 ст.16, ч.7 ст.16, ст.8 ст.20, ч.9 ст.20, ч.10 ст.19	11	25
Вітаємо новий Відділ ч.6 ст.3, ч.8 ст.5	11	2
Запасний фонд "Нашого Життя" ч.1 ст.17, ч.2 ст.20, ч.3 ст.20 ч.4 ст.16, ч.5 ст.17, ч.6 ст.16, ч.7 ст.16, ч.8 ст.20, ч.9 ст.20 ч.10 ст.19	11	25
Календарець СУА ч.2 ст.6, ч.4 ст.17, ч.5 ст.18, ч.6 ст.17, ч.17, ч.8 ст.21, ч.9 обкл. ч.10 обкл.	11	обкл.

Референтури

Виховна ч.1 ст.17, ч.2 ст.21	8	20
Культурно-освітня	1	17
Музейна комісія	9	20
Організаційна ч.4 ст.17, ч.6 ст.16,	8	20
Пресова ч.5 ст.17, ч.9 ст.20	11	25
Суспільна опіка ч.1 ст.17, ч.2 ст.21, ч.3 ст.20, ч.4 ст.17 ч.5 ст.18, ч.6 ст.16, ч.7 ст.20 ч.*9 ст.21 ч.10 ст.19	11	25
Список членок, які закупили цеглини ч.6 обкл.	10	36
Ювілейний дар ч:2 ст.2, ч.3 ст.6, ч.4 ст.6, ч.5 ст.6, ч.6 ст.6, ч.7 ст.6, ч.8 ст.6, ч.*9 ст.6, ч.10 ст.6	11	2

ВІСТІ СФУЖО

Ч.1 ст.20, ч.2 ст.22 ч.3 ст.22, ч.4 ст.23, ч.5 ст.19, ч.6 ст.18, ч.7 ст.18, ч.8 ст.22, ч.9* ст.22, ч.10 ст.20,	11	26
--	----	----

ВИХОВНИЦТВО

Батьки-світличка	5	15
І. Лончина: Наші світлички	2	19
Мій перший словник	5	15
Наші світлички ч.2 ст.19, ч.5 ст.15, ч.7 ст.15,	10	17
Рання руханка в садочку	5	16
Сестра Миронія: Метода Монтесорі ч.7 ст.15	10	17
Сторінка молоді мами	5	14
О. Федорович: День у садочку	2	19
Маскарада для дошкільних дітей	10	18

"Н.Ж." за жовтень замість ч.9, помилково означено ч.10. У змісті подаємо правильну нумерацію.

ВИШИВКА

Бойківські вишивки І. Кметик: ч.8 ст.29	10	27
Взір з Яворівщини	3	27
Вишивана подушка	1	25
Вишивані завіски	4	25
Вишиваймо літні сукні	1	обкл.
Взір із рушника на Полтавщині	5	обкл.
Вишиваймо для дівчорі	5	26
Вишиваймо на пляжу	7	25
Вустановки з с. Космач	8	обкл.
Декоративні сукні	2	27
Мотив рушника	6	обкл.
На рушнику стали	6	25
У праці	9*	29
Христімо немовлятку	11	

ГУТІРКИ, ЛИСТУВАННЯ, ВІДГУКИ, НОВИНКИ

А. Біловус: Чому ми повинні читати "НЖ"	8	19
Л. Бурячинська очолила Комітет	4	9
Відгуки ч.4 ст.13, ч.8 ст.17, ч.9 ст.18		
Вісті з Редакції ч.1 ст.13	3	5
Н. Дейчаківська: Голос до статті "Потрібно громадських бібліотек"	3	8
З ким одружиться моя дитина?	6	14
Л. Калинович: Тільки між нами і телефоном		
Чи ваша дитина вміє привітатися	1	11
Мода, снобізм... і користь з них	2	12
.....на університеті	3	12
Наші і ваші чи... трохи довір'я	4	12
Принципи і мода	5	11
Почались всякі родинні імпрези	6	11
Отже ваші діти вже одружилися	7	13
Пекти — чи не пекти?	8	17
Наші панни — пасивні чи агресивні?	9*	17
Тільки я праведна	10	16
Проблема наших заавазованих дітей	11	20
Листування ч.1 ст.15, ч.2 ст.16, ч.4 ст.11 і 16, ч.5 ст.9, ч.6 ст.15, ч.7 ст.11 ч.10 ст.9		
Львівський журнал про "Замах на булаву"	9*	15
Подумайте-відгадайте: ч.6 ст.15, ч.7 ст.13, ч.8 ст.18, ч.9* ст.19 ч.10 ст.16	11	27
Редакцію відвідали: Гість з Швейцарії (М. Єремів)	1	10
Ганка Романчич	4	13
Проф. В. Янів	5	4
Проф. О. Борушенко	10	11
Усміхніся ч.5 ст.11 і 13, ч.7 ст.11, ч.8 ст.19, ч.9* ст.19, ч.10 ст.15	11	16

ДИТЯЧІ СТОРІНКИ

В. Андрушків: Розвага-забава ч.1 ст.26, ч.3 ст.34, ч.5 ст.34, ч.7 ст.34, ч.9* ст.34	11	43
Бабай: Три коти	10	35
Б.Н. Милосердна Зоня	2	29
Діма: Дід Мороз	2	29
М. Жижка: Ніч, коли папороть квітне	6	34
Школа на хуторі Вишневному ч.8 ст.34,	10	34
А. Коссовська: Матусина допомога	4	35
Р. Купчинський: Листопадова ніч	10	34
П. Кізко: Акростих, Весна	4	35

Н.Г.З. Доктор Гномик ч.6 ст.35	8	35
М. Петрів: Зайчик, вивірка і дятель	2	28
К. Перелісна: Весна в лісі	4	34
О. Пчілка: П'ять Братіків	4	34
Роліник: Лещетарі. білочка	2	29
Г. Чернобицька: і ляля читатиме	10	35

ЖІНОЧИЙ РУХ ПРОБЛЕМИ СУА

М. Барагура: Поради пресовим референткам	2	17
Брошура в обороні жінок політ'в'язнів ..	6	5
Конференція голів Окружних Управ СУА	6	7
Від збірки народного мистецтва до музею	10	5
Збори Головної Управи СУА	11	11
Боротьба за права і боротьба за існування	3	1
Відділи Округи Н.Й. зложили 15.000 дол.	2	1
Вибір жінки року	5	19
Л. Волинець: 50 літ СУА	11	4
День 8 березня	2	22
День жінки-в'язня	8	22
Діємо об'єднано	7	18
Жінка і родина	5	19
Жінка і зарібкова праця	4	1
Жінка і праця	4	23
І. Захарко: Кампанія приєднання членства	6	2
Конвенція у Мехіко	9	1
С. Луцька: Калейдоскоп жіночого життя. ч.1 ст.12, ч.2 ст.15, ч.2 ст.15, ч.3 ст.11 ч.4 ст.14, ч.5 ст.10, ч.6 ст.10, 9 ч.7 ст.12, ч.8 ст.14, ч.9* ст.14, ч.10 ст.12	11	17
Мехіканський денник	7	2
Міжнародній Рік Жінки — Рік Української Жінки	9*	1
Х. Навроцька: Молодші союзнянки при праці	4	18
Наша стипендійна акція в Бразилії	5	4
О. Процюк: Міжнародній Рік Жінки-Конференція в Мехіко	6	4
Мехіко і що далі ч.10 ст.14	11	
Проголошення Року Жінки	1	21
І. Ратич: Немає сьогодні без учора і завтра	8	2
Рік української жінки	3	22
І. Рожанковська: У 50-ліття СУА	8	19
Т. Савицька: Спонзори стипендістів СУА ч.1 ст. 14, ч.3 ст.21,	2	4
XVII Конвенція СУА Привіти на Конвенцію ч.1 ст.4, і 20	3	16
XVII Конвенція ч.1 ст.5 і 18, ч.2 ст.18		
О. Ставнича: Приєднання молодого членства	9*	1
М. Савчак: Фінансова перебудова у практиці	4	2
К. Смородська: З пляну праці референтки зв'язків (дисиденти)	3	14
М. Струтинська: Жінка в релігійному житті народу	6	18
Союзнянки взяли участь у Конвенції ФЖК ..	7	3
Ухвали річних зборів Головної Управи	11	12

НАША ОБКЛАДИНКА

Вертеп (С. Геруляк, Ю. Костів)	1	15
Витинанки Віри Вовк	7	6
Вітраж роботи А. Горської і П. Заливахи	3	6
Золоті ювілерні вироби княжої доби	2	2
Г. Липа. Етнографічні моменти	8	6
Львів у знімках	10	6
Мати й дитина	5	6
Молода пара з Ясенева	6	6
Я. Музика. Символи Сквороди	9*	6
І. Труш. Гаївки	4	6
Трірський псалтир	11	18

НОВІ КНИЖКИ, РЕЦЕНЗІЇ, НОТАТКИ

Е. Андіївська: Роман про добру людину	2	13
Б. Бойчук: Театр-Студія Йосипа Гірняка (Олімпії Добровольської)	8	15
Бібліографічний довідник авторів-жінок	9*	19
О. Войценко: До історії українців у Британській Колумбії	3	15
Г. Гордієнко: Червона Калина	2	14
Є. Гуцало: Передчуття радості (англ.)	8	16
М. Коцюбинський: Дарунок на іменини (англ.)	10	13
З. Когут: Кучерявий дим	2	13
С. Луцька: Українська жіноча преса у Н.Й. Бібліотеці	10	18
Мій перший словник	8	16
Нові видання: ч.6 ст.36, ч.7 ст.17	11	18
І. Новосівський: Буковинські українці	3	15
С. Парфанович: Попід кичерами та над потоком	7	14
І. Савицька: З пташиного лету	4	15
М. Тарнавська: Українська література англійською мовою	8	12
Г. Черинь: "Хитра Макітра"	9*	15

ОПОВІДАННЯ, НОВЕЛИ, НАРИСИ, РЕПОРТАЖИ

Е: Андіївська: Роман про добру людину (уривок)	2	13
Р.Б.:Вакаціне	9*	16
В. Барагура: "Вічно — союзнянське"	10	15
Д. Гуменна: Радісне великоднє оповідання	4	7
О. Гамотова: 1-ий листопад в Коломиї	10	3
Я. Зоряна: Симфонія вдячності	5	4
Ікер: Перша рана	10	7
Ой не гаразд Торонтоңці	11	18
І. Кібець: Придорожний хрест	7	7
І. Керницький: У доні весілля	6	12
О. Коренець: Над Аралом	3	2
С. Кузьменко: Психологічний відступ	5	12
Замість несподіванки	9*	13
О. Лукашевич-Полон: і знов, вдруге очарована Мехіком	6	8
Ю. Микитин: Жінки в моєму житті	6	15
Б. Нижанківський: Прабабуна	8	7
М. Рідна: Стежками генерацій	3	9
І. Савицька: Різдва́ний гість	11	6
Докторат з пльомберки	4	15
Союзнянка: До Вільмінгтону!	8	18
Г. Царинник: В Ялті	5	7

ПОЕЗІЯ

А. Ахматова: Забирали тебе..	5	1
Бабай: Повстанець	10	2
бім. Комітети чи паштети	2	16
М. Вінграновський: Повернення до Львова	10	7
В господиньки (коляда)	1	1
В. Голобородько: * *	5	5
С. Гурко: Анахронічне: Весняний ранок.	4	1
Зловлю я мить, Благословенні; Зародила	7	1
Діма: Біль	5	5
Казка про птаха з крилами перебитими..	9*	1
І. Драч: Калинова баяда	2	14
Заручена Марусенька (весільна)	6	13
І. Калинець: Весілля	6	1
З. Когут: Молодість	2	14
Жінкам	3	13
Отче Наш	8	5

Г. Коцур: Мамі	5	5
У. Кравченко: Матусі	5	5
З листопадових днів	10	1
О. Лубська: З першою зорею	2	14
О. Лятуринська: Люляй, люляй. Колисанка	5	15
М. Нехай: Раз хоча б	10	13
Ой мати, мати старая (весільна)	6	13
Папай: Зої Когут в Австралії	3	13
К. Росетті: в Ателіє художника	7	3
М. Тарнавська: Залицяння	6	12
О. Теліга Усе-лише не це!	3	2
Є. Фомін: Етюд	5	5
Н. Холодна: і Дніпро і кручі	3	1
Зої Когут	11	16

ПОСТАТІ ІНТЕРВ'Ю

Л. Бурачинська очолила Комітет	4	9
Л. Бура: При аналізі підприємств (М. Шил- рикевич)	4	10
Відійшла провідна людина (і. Павликов- ська)	10	20
Гордість Відділу (д-р Л. Олесницька)	3	15
Градуантки	1	16
Жінка помагає поліції (А. Кошак)	7	14
Жінки у боротьбі за волю (М. Скубова, С. Сіяк, Г. Столяр, д-р А. Ганкевич Хоркава)	2	5
і один у полі воїн (Надя Дзіковська)	8	13
У.Л. Маленька пані великої душі (Слава Му- зика)	9*	7
С. Луцька Трипільські мальованки (Докія Гуменна)	4	8
На чолі великої організації (В. Бучинська)	8	23
Наші докторантки (С. Сивак)	6	14
Рената Бабак	3	15
Репрезентантка на балю преси (К. Одежинська)	1	16
О. Соколик: Вишивана осінь (Люба Луцька) ч.10 ст.10,	11	9
Скульптури Галини Кальченко	5	8
М. Тарнавська: Українка — професором в медичній школі	11	14

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

А. Базар	4	36
М. Будор	7	32
С. Вергун	4	33
Е. Вітишин	11	38
М. Граб	11	38
М. Гасен	10	33
М. Грудна	4	36
Ю. Децик	8	36
М. Дидів	3	33
А. Дзюбенко	5	20
М. Гальонська	4	36
А. ГХРСА	7	32
Ф. Дорошенко	9*	30
М. Когут	3	30
В. Кривуцька	4	33
А. Кульницька	10	33
О. Лотоцька	11	1
О. Левчик	10	33
Л. Луцька	1	21
П. Мозговий	6	32
Х. Мриц	7	32
О. Панчук	9*	30
М. Панкевич	8	36
І. Павликовська	9*	3
	9*	22

М. Пашко	10	33
О. Подубинська	4	обкл.
А. Репецька	4	36
М. Сидорко	3	33
Є. Ситник	3	22
А. Снайчук	6	31
К. Стельмах	10	33
А. Хомицька	4	36
Я. Цегельська	5	33

СТАТТІ

М. Бачинська: Лицем до молоді	1	10
М. Барагура: Від збірки народнього мистецтва до музею	10	5
Поради пресовим референткам	2	17
Л. Бура: Станція Барашево	8	4
Боротьба за права і боротьба за існування	3	1
Відійшла провідна людина	10	20
Входимо в ювілейний рік	1	1
С. Гела Англійська королева нащадок Князя Мономаха	10	8
День жінки в'язня	8	22
Жінка і заробіткова праця	4	1
З ким одружиться моя дитина	6	14
І один у полі воїн	8	13
Кількість-якість	8	1
У.Л. Маленька пані великої душі	9*	7
С. Луцька: Трипільські мальованки	4	8
Міжнародний рік жінки — Рік української жінки. 200-ліття Америки	9*	1
Нехай мати усміхнеться, заплакана мати	5	1
Пам'ятник Лесі Українки	9*	22
М. Пежанський: За збереження творів української культури	2	11
Прощаємося з друкарнею "Америка"	4	11
Різдво Христове — свято любови	11	3
Різниця між малим і великим	10	1
Д-р Т. Савицька: У глибині української Бразилії ч.7 ст.4	8	10
Д-р В. Старосольський: Стрілецьким шляхом	10	2
О. Соколик: Вишивана осінь	10	10
М. Тарнавська: Про бібліотекарство взагалі і про правниче зокрема	7	10
Українська література англійською мовою ч.8 ст.12	9*	12
Що думають читачі про "Наше Життя"	9*	4
Українка-професором в медичній школі	11	14
У лютому числі	2	1
Червневі теми	6	1
Що за нами	7	1

ХАРЧУВАННЯ

Л. Гриців. Омлети	3	28
Маленькі гості	5	27
Обід на лікніку	6	24
Час на ягоди і садовину	8	28
Свіжа городина	9*	28
Солодке дріжджеве печиво	10	29
Пригадаймо давні приписи	11	33
Х. Навроцька: Запикана страва. Циганська салата, золота салата	4	26
Н.Ч. Свіжа капуста	7	24
Н. Чапленко: Куховарські назви		
На букву Ц		
" Х	5	28
ч	7	24
Ш	10	26
	11	33
	9*	ст.29

Продовження на стор. 44

РОЗВАГА

ЗАБАВА

ПОПЕРЕК

1. Пісні, які співаємо під час Різдва
2. Даємо до різдвяного борщу
3. Страва з пшениці, меду і маку
4. Тато ділиться з родиною (кусники булки з медом) —
5. Є в ушках
6. Три принесли Христу дари
7. Стоїть на столі — запалюємо при Святій вечері
8. Діти люблять їх їсти
9. Уродини Ісуса Христа називаємо
10. Діти дивляться за першою зіркою на

ЗГОРИ — ВНИЗ

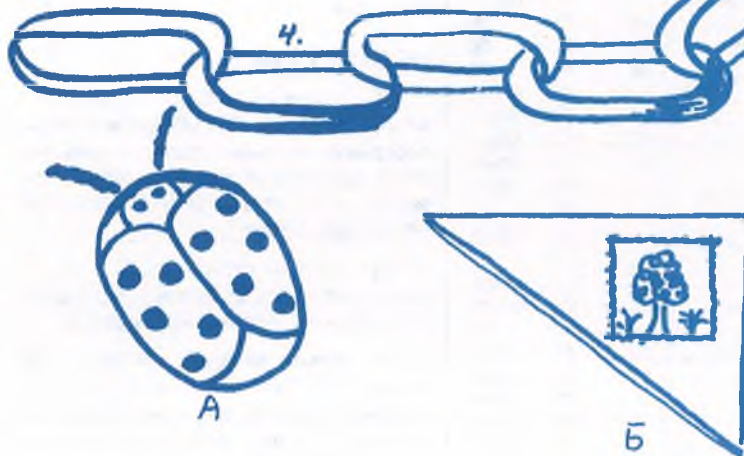
1. Ставимо на середину стола під час святої вечері
2. Дівчата люблять їх діставати в дарунку та бавитися ними
3. Св. Миколай приносить чемним дітям -
4. Славна коляда
5. Одна з 12-ох страв — має ості
6. Прикраси на ялинку — діти люблять їх їсти
7. Позолочений - даємо на ялинку.

РОЗВ'ЯЗКА НА ОБКЛАДИНЦІ

ПРИКРАСИ НА ЯЛИНКУ

1. Прикрасити кольорові паперові форми різними наліпненими зернятками
2. Вималювати шпульку з ниток гарними узорами
3. Зложити золотий, срібний або кольоровий папір навпіл. Відмалювати ангела та витяти. Вийдуть 2 ангели на ялинку.
4. Ланцюжок — з пластикових соломинок, з кольорового паперу.

ПЕРЕПИС НА ТІСТЕЧКА

- 3 горнятка муки
 - 1 і 1/2 горнятка цукру
 - 3 яйця
 - 1 і 1/2 кісточки масла (м'якого)
 - 1 порошок до печення — (1 і 1/2 ложечки)
 - 1 ложечка ванілії
 - Втерта шкірка з цитрини
- Змішати муку з порошком до печення. Посікти зм'ягшене масло з мукою. Додати цукор, яйця, ванілію і шкірку з цитрини. Добре вимішати. Поділити на три частини. Тачати поміж двома листками воскового паперу. Витинати різдвяними формками. Можна помачати з одного боку цукром. Пекти на висмарованій бляшці на 350° — 15-20 хвилин поки зарум'яниться

ДАРУНКИ НА РІЗДВО

- А. Тягарець на папері або книжки. Розмалювати гарний круглий камінь так, щоб з нього зробити зозульку.
- Б. Закладка до книжок. Відтяти ріг коперти з гарним значком. Добре тим зазначувати, де читається.
- В. Коробка на шнурок. Вимити пачку від сметани. Обліпити гарним папером. Пробити дірку в накривці і просунути крізь неї кінець шнурка.

ХРОНІКА ОКРУЖНИХ УПРАВ

		71 Відділ	1	31	82 Відділ	6	33
			10	31	83 Відділ	6	36
Округа Дітройт	5	28 74 Відділ	6	29	84 Відділ	7	обкл.
Округа Філядельфія	9*	31 75 Відділ	2	34	89 Відділ	7	обкл.
Округа Нью-Йорк	1	28 76 Відділ	5	31	91 Відділ	10	обкл.
	i 10	28 77 Відділ	6	29	93 Відділ	6	36
Округа Північний Нью-Йорк	7	26	5	31	96 Відділ	5	обкл.
Округа Огайо	4	27 81 Відділ	5	32	98 Відділ	4	обкл.
Округа Нью-Джерсі	2	30 82 Відділ	1	32	104 Відділ	3	обкл.
Округа Чікаго	6	26	i 10	31	106 Відділ	6	36
Округа Нова Англія	3	29 83 Відділ	1	33	108 Відділ	5	обкл.
Округа Південний Нью-Йорк	7	28	i 10	32	110 Відділ	6	36
		86 Відділ	2	34	114 Відділ	8	5

РІЧНІ ЗБОРИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Округа Дітройт	5	36 90 Відділ	8	32
Округа Північний Нью-Йорк	7	33 92 Відділ	2	35
Округа Огайо	5	36 93 Відділ	3	30
Округа Нова Англія	6	32 95 Відділ	2	35
Округа Південний Нью-Йорк	7	36 96 Відділ	5	32
		98 Відділ	8	33
		99 Відділ	7	31
		102 Відділ	6	30
		103 Відділ	1	34
			i 11	35
			8	32
			2	35
			3	30
			2	35
			5	32
			8	33
			7	31
			6	30
			1	34
			i 11	36
			11	36
			11	37
			3	30
			3	31
			3	30
			6	30
			9*	обкл.

ХРОНІКА ВІДДІЛІВ

1 Відділ	1	29 102 Відділ	6	30
	10	28 103 Відділ	1	34
			i 11	36
4 Відділ	10	29 104 Відділ	11	36
5 Відділ	5	28 105 Відділ	11	37
7 Відділ	4	27 106 Відділ	3	30
8 Відділ	4	28 107 Відділ	3	31
10 Відділ	8	30 108 Відділ	3	30
11 Відділ	9*	33 110 Відділ	6	30
12 Відділ	4	28 112 Відділ	9*	обкл.
13 Відділ	9*	33		
16 Відділ	6	26		
17 Відділ	1	35		
18 Відділ	2	31		
20 Відділ	8	30		
21 Відділ	10	29 1 Відділ	2	обкл.
22 Відділ	6	27 3 Відділ	6	3
23 Відділ	5	29 4 Відділ	3	36
24 Відділ	2	31 8 Відділ	4	28
25 Відділ	3	29 10 Відділ	7	36
26 Відділ	5	29 11 Відділ	9*	обкл.
28 Відділ	2	32 13 Відділ	6	32
23 Відділ	4	29 16 Відділ	6	32
34 Відділ	7	28 17 Відділ	2	обкл.
35 Відділ	1	30 20 Відділ	3	36
	i 10	30 21 Відділ	4	обкл.
36 Відділ	6	29 22 Відділ	3	36
37 Відділ	5	29 23 Відділ	6	33
41 Відділ	8	30 26 Відділ	5	36
43 Відділ	8	31 33 Відділ	4	обкл.
44 Відділ	8	32 34 Відділ	7	36
45 Відділ	2	32 41 Відділ	3	36
47 Відділ	7	26 43 Відділ	5	36
48 Відділ	8	32 44 Відділ	8	обкл.
49 Відділ	7	28 47 Відділ	3	обкл.
50 Відділ	5	29 48 Відділ	8	обкл.
51 Відділ	6	29 50 Відділ	5	обкл.
53 Відділ	5	30 53 Відділ	5	обкл.
54 Відділ	9	36 55 Відділ	6	33
55 Відділ	6	31 56 Відділ	5	обкл.
56 Відділ	5	31 57 Відділ	6	33
57 Відділ	7	29 59 Відділ	4	обкл.
59 Відділ	9*	36 64 Відділ	2	обкл.
64 Відділ	1	30 66 Відділ	6	33
	10	30 67 Відділ	5	обкл.
65 Відділ	2	33 69 Відділ	3	обкл.
66 Відділ	3	30 71 Відділ	4	обкл.
67 Відділ	2	33 76 Відділ	7	обкл.
69 Відділ	4	31 78 Відділ	3	обкл.
	2	33 81 Відділ	5	обкл.

ВІСТІ З ЦЕНТРАЛІ продовження**ДО СПОНЗОРІВ**

Спонзорів, які вплачують стипендії для студентів в Бразилії, або в країнах Європи, просимо нас повідомити, якщо *не бажають* листуватися зі своїми стипендистами, бо ми зобов'язуємо стипендистів писати листи до їхніх спонзорів, а деколи спонзори взагалі не відповідають на листи стипендистів.

Також просимо нас повідомити у випадках, коли спонзори чекають листів, а стипендисти не пишуть.

ПРОГРАМА "ЛИСТУВАННЯ"

проходить з успіхом. Як повідомляє Анна Кравчук, координаторка "Листування", щораз є нові зголошення зацікавлених в контакт з своїми посестрами в інших країнах — так що успіх цього нового почину Сусп. Оліки США є надсподівано добрий. Анна Кравчук вкладає багато праці у цю програму, яка має величезної ваги значення для контакту українців, розкинутих по цілому світі. А. Кравчук плянує цю програму ще більше розвинути і змодернізувати включно з виданням спеціального бюлетеня.

НОВИЙ ПОЧИН

З ініціативи 89-го Відділу з Кергонксоні, Н. Й. заінціовано нову програму, а саме запрошувати на літній відпочинок старших людей, які самотні і не мають змоги виїхати на літній відпочинок.

Це щойно перша спроба цього року, а про дальші пляни і реалізацію цього почину повідомимо згодом.

На всякий випадок, це доказ, що членки США мають ініціативу і охоту до нових починів, що дуже вітаємо та просимо подавати Ваші думки до розгляду і реалізації.

Замість квітів на свіжі могили бл. п. Ярослави Сухоцької — матері і бл. п. Теодора Швеця — мужа нашої членки Ярослави Швеця пересилаємо \$15.- на запасний Фонд "Нашого Життя" а родині складаємо щирі співчуття.

Членки 20-го Відділу СУА ім. Олени теліги у філадельфії

Замість квітів на могилу Каті Голубцевої моєї найдорожчої приятельки з рідного Львова складаю 20 дол. на Запасний Фонд Н. Ж.

Марія Козакова

Від Редакції

Редакція не приймає матеріалів не підписаних авторами та застерігає за собою право скорочувати статті та правити мову.

Статті, підписані авторами, висловлюють їх власні погляди, а не погляди редакції. Редакція не буде містити невічливих і образливих для когонебудь висловів. Рукописів не звертаємо. Анонімів не читаємо.

Редакція приймає у вівторок, середу, четвер і п'ятницю від 10-1 і по полудні від 3-6. В інших годинах за домовленням: тел: 674-5508 (код. 212). Адреса: 108 Second Ave. New York, N. Y. 10003

ENGLISH ARTICLES IN 1975

POEMS

T. Shevchenko: Both the valley stretching wide	3	25
Z. Kohut: A few words	3	26
O. Teliha: An evening song	4	20
O. Kaduchok: Share today with me	4	21
V. Tkachenko: Under the wings	5	24
M. Tarnavska: A flirtation	6	21
M. Wynnyckyj: Illusion of reality	7	21
W. Sosiura: Leaves	10	22
P. Kotyk: In times	11	32

INTERNATIONAL WOMEN'S YEAR

	3	24
	4	19
	5	21
	6	20
	7	20
	8	24
	9(10)	24
	10	22
	11	39

EDITORIALS

I. Rozankowsky: UNWLA fifty years	1	22
Ukrainian Women — heroines	2	24
Women — Political Prisoners	3	24
Editorial	6	20
Thoughts at summer's end	9(10)	24
November 1st Legacy	10	22
M. Bachynska: Christmas reflection	11	29

COOKIES CORNER

Regal Cheese Cake	3	26
Shrimp Nippers		
Cocktail Strudel	4	21
Parties for children	5	23
Picnics	6	22
Cooking with cabbage	7	23
Quick Cook method	8	26
Apples	9(10)	26
Swjata Vecherja	10	24
Joys of Christmas	11	31

ORGANIZATION NEWS

Gallery Ukraine	2	24
Golden Jubilee	3	24
Perspective for the Future	4	19
We and Society	5	21
Membership Campaign	6	21
A collection becoming a museum	10	22

DIGEST

Digest	4	22
	5	23
	8	26
	9(10)	27
	10	25
	11	31

SHORTS

Equal Rights Amendment	3	26
ERA — is all hope lost	4	20
Diserata	6	23
Women & Paid Labor	4	21
Thank you notes	5	24

FEATURES

M. Pezanskyj: Preservation of Ukrainian Culture	1	23
S. Gela: Kiev Treasure	2	25
L. Wolynetz: Antiquity and Present Customs	3	25
Profile	4	20
H. Prociuk: Interesting Career	5	22
Conference in Mexico	6	21
C. Smorodsky: Summary of Women's Tribune	7	20
H. Kotyk: A consideration	7	22
Meeting with Soviet Delegation	9(10)	24
Ksenia	10	24
Zoya Kohut — Vibrant Poetess	3	26
In Brazil	8	25
C. Smorodsky: That which we are	9(10)	25
S. Gela: Queen Elizabeth	10	23
L. Wolynetz: 50-th Anniversary of UNWLA	11	30

КАЛЕНДАРЕЦЬ СУА

9-го грудня — "Різдво кругом світу" в Музею Науки і Промислу	22 Відд. Чикаго
13-го грудня — Різдвяний Базар (цілотижневий)	64 Відд. Н.Й.
14-го грудня — Різдвяна зустріч	28 Відд. Ньюарк
17-го січня 76 р. — Традиційний св. Вечір	1 Відд. Н.Й.
1-го лютого 76 р. — Вишивані Вечерниці	17 Відд. Маямі
29-го лютого 76 р. — Свято жінки-героїні	17 Відд. Маямі

"Second-Class Postage Paid at New York, N. Y. and at additional mailing offices"
Return to "Our Life" Magazine, 108 Second Ave. New York, N. Y. 10003
RETURN POSTAGE GUARANTEED

ЗАМОВЛЯЙТЕ ВИДАННЯ СУА

UNWLA
108 Second Ave.,
New York N. Y. 10003
Ціна з пересилкою

3. Терлецька — Українські Страви	7.50 дол.
Рідна Пісня — співаник	4.25
Альбоми взорів до виши- вання — серія 1, 3, 4, 5 по 3.75	
Пам'яткова Книжка XVII Конвенції СУА	3.25
Відзначки СУА	3.25

ПОДУМАЙТЕ — ВІДГАДАЙТЕ

На одному українському кон-
гресі над відділом, що був
зарезервований для нашої органі-
зації виднів гарний напис:

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Напис був зроблений
помислово і просто: кожна літера
була на окремій плитці.

Після конгресу напис зняли і
літери поклали одна на одній
на підлозі. Тим часом прийшли
школярі і почали бавитися цими
літерами, складаючи з них окремі
слова. Один із школярів на про-
тязі 15 хвилин встиг оформити 65
слів. Але прийшли робітники і ді-
тей нагнали.

А може наші читачі схочуть
позмагатися: Хто знайде більше
слів із літер, що разом складають

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

РОЗВ'ЯЗКА "РОЗВАГИ-ЗАБАВИ"

ПОПЕРЕК

1. Коляда
2. Ушка
3. Кутя
4. Просфора
5. Гриби
6. Царі
7. Свічка
8. Вареники

9. Різдво
10. Небо

ЗГОРИ-ВНИЗ

1. Колач
2. Ляльки
3. Дарунки
4. Бог Предвічний
5. Риба
6. Цукерки
7. Горіх

STATEMENT OF OWNERSHIP, MANAGEMENT AND CIRCULATION

(Act of August 12, 1970: Section 3685, Title 39, United States Code)

1. Title of Publication: OUR LIFE
2. Date of filing: September 30, 1975
3. Frequency of issue: Monthly except July & August combined
3.A. Annual subscription price: \$9.00
4. Location of known office of publication: 108 Second Ave., New York, N.Y. 10003
5. Location of the Headquarters of the Publishers: 108 Second Ave., New York, N.Y. 10003
6. Names and Addresses of Publisher, Editor and Managing Editor:
Publisher: Ukrainian National Women's League of America, Inc.
108 Second Ave., New York, N.Y. 10003
Editor: Ulana Lubovych — 108 Second Ave., New York, N.Y. 10003
Managing Editor: Marta Danyluk — 108 Second Ave., New York, N.Y. 10003
7. Owner: Ukrainian National Women's League of America, Inc.
108 Second Ave., New York, N.Y. 10003
8. Known bondholders, mortgagees, and other security holders Owning or Holding 1 percent or more of total amount of bonds, mortgages or other securities (if there are none, so state) — none
9. For optional completion by publishers mailing at the regular rates (Section 132, 121, Postal Service Manual)
39 U.S.C. 3626 provides in pertinent part: "No person who would have been entitled to mail matter under former section 4359 of this title shall mail such matter at the rates provided under this subsection unless he files annually with the Postal Service a written request for permission to mail matter at such rates."
In accordance with the provisions of this statute, I hereby request permission to mail the publication named in item 1 at the reduced postage rates presently authorized by 39 U.S.C. 3626. (Signature and title of editor, publisher, business manager, or owner) manager Marta Danyluk
10. For completion by nonprofit organizations authorized to mail at special rates (Section 132, 122 Postal Service Manual) (Check one)
The purpose, function, and nonprofit status of this organization and the exempt status for Federal income tax purposes
x-Have not changed during preceding 12 months
11. Extent and nature of circulation
A. Total no. copies printed (Net Press Run)
Average no. copies each issue during preceding 12 months — 4600
Actual number of copies of single issue published nearest to filing date — 4595
B. Paid circulation
1. Sales through dealers and carriers, street vendors and counter sales — 100
Mail Subscriptions — 4200
C. Total paid circulation — 4300
D. Free distribution by mail, carrier or other means samples, complimentary, and other free copies — 150
E. Total distribution (Sum of C and D) — 4450
F. Copies not distributed
1. Office use, left-over, unaccounted, spoiled after printing — 150
2. Returns from news agents — none
G. Total (Sum of E & F -should equal net press run shown in A) — 4600

I certify that the statements made by me above are correct and complete.
Signature of Editor, Publisher, Business Manager, or Owner

Manager Marta Danyluk